

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**Viby Idrætsforening
1918-1968**

VIBY IDRÆTSFORENING
1918 - 1968

VIBY IDRÆTSFORENING
JUBILÆUMSSKRIFT

1918 - 1968

Jubilæumsskriftet er udgivet af Viby Idrætsforening
i anledning af 50 års jubilæet.

Redaktion: P. Fisker og E. Salomonsen.

Sats: Hostrup's Maskinsæteri.

Klicheer: Jyllands-Posten, Viby J., og Hammerschmidt Kliché, Århus.

Tryk: Jydsk Centraltrykkeri A/S, Århus.

Indhold

Indledning	7
Fra før det begyndte	10
De første 10 år	12
Minder fra trediverne	22
Hovedforeningen 1930-45	25
Et tilbageblik	32
Hovedforeningen 1945-68	34
Fodboldafdelingen	41
Træningsforhold, baner m. m.	67
Gymnastik i VIF	77
Gymnastikafdelingen	79
18 år	86
Idrætsmærkearbejde og atletik	88
Due- og VIF-pokalen	92
Medlemsblad	94
Andre områder af foreningens liv	97
Håndboldafdelingen	121
Efterskrift	140
Gratulationsliste	142

Indledning

Viby Idrætsforenings historie er beretningen om en række store og små idrætsbegivenheder gennem et halvt århundrede, men den er også et vidnesbyrd om et vedvarende og utrætteligt, ofte slid-somt og utaknemmeligt lederarbejde for de mange medlemmer af alle aldersklasser, som gennem årene har sluttet op om foreningen. Det gælder lederne af det idrætslige arbejde, men også dem, der påtog sig bestyrelsesmedlemmernes administrative forpligtelser, som kunne være vanskelige nok at klare.

Set udefra tager det sig måske ikke ud af så meget, men det er en særdeles betydelig indsats, der er ydet, og for næsten alle gælder det, at lønnen skulle findes i en tilfredsstillelse ved at se et resultat af ens bestræbelser. Og resultaterne svarede ikke altid til forventningerne.

Det er en lang række af kendte og mindre kendte mennesker i Viby, der passerer revy ved en gennemlæsning af de forhandlingsprotokoller, der er bevaret, og som er ført med større eller mindre omhu og nøjagtighed. Referaterne afspejler penneførernes personlighed. De spænder fra det nøgternt og kortfattet refererende, over udførlige redegørelser for dette eller hint, til det fortælle-glade, entusiastiske og personligt engagerede, hvor der gives udtryk for den pågældende sekretærs mening om det passerede.

Som det vil fremgå af de følgende afsnit, har Viby Idrætsforenings virksomhed ikke indskrænket sig til idræt alene, men har i perioder i stort omfang omfattet mange andre opgaver, ofte med hele byen bag sig.

Om motiverne til det arbejde, der kan berettes om, kunne der siges meget. De har været mange og vidt forskellige — og vel ofte ikke bevidste. For den enkelte ville det måske falde vanskeligt at svare på spørgsmålene: hvorfor gjorde du det? hvorfor på-

tog du dig et arbejde, som du vidste ville tage en stor del af, ja, måske hele din fritid? Nogle ville fremhæve betydningen af, at der blev givet børn og unge mulighed for en bedre anvendelse af fritiden end at drive om på gaden og finde på gale streger. Andre ville pege på det værdifulde kammeratskab og venskab, som kan opstå mellem dem, som gennem en fælles indsats søger at nå et mål. Atter andre vil pege på det opdragende i — gennem et planmæssigt arbejde og under iagttagelse af bestemte regler — at kæmpe for at opnå det bedst mulige resultat for holdet eller den enkelte. Friluftsliv, fysisk træning og personlig hygiejne som sundhedsfremmende faktorer ville blive nævnt. Sikkert er det også, at en og anden som barn eller ung har haft så mange gode oplevelser i sin idrætsforening, at vedkommende har følt det som en forpligtelse at gøre en indsats for andre.

At samfundets interesse i idrættens udbredelse har været stærkt stigende gennem de 50 år, er klart for enhver. Der er en betydelig forskel på vilkårene for idrætsarbejde i 1918 og 1968, og det gælder såvel de ydre rammer som de økonomiske forhold. Mange mål er nået, og mange ønsker opfyldt, men der er stadig noget på ønskesedlen, og det er godt således. Var der intet at stræbe efter, ville livet gå i stå.

For VIFs vedkommende har den kolossale vækst i Viby kommunes indbyggertal, fra godt 3000 til det seksdobbelte inden for det omhandlede åremål, haft sin særlige betydning, og væksten, der stadig fortsætter, kan for foreningen såvel som for kommunen komme til at volde betydelige problemer, når det gælder mulighederne for idrætsudøvelse. En idrætsforenings arbejde medfører i vore dage så store udgifter, at det er ganske urealistisk at forestille sig, at medlemmernes kontingent skulle kunne dække dem — og det gælder da særlig, når det drejer sig om børn og unge. Den, der vil nyde, skal også yde noget, men det er i hvert fald et spørgsmål, om det er rimeligt, at en idrætsforenings økonomi i stor udstrækning skal være afhængig af den indtægt, der kan opnås gennem entreer, lotterier, gaver, annoncer, andespil m. m.

Vi håber, at det arbejde, som udøves af idrætsforeninger — og vi tænker naturligvis særligt på Viby Idrætsforening — i fremtiden må blive påskønnet af de bevilgende myndigheder i en sådan grad, at den frivillige og ubetalte arbejdskraft i større grad kan

anvendes til bedste for medlemmernes beskæftigelse med idræt og det kammeratlige og menneskeligt udviklende fællesskab, som følger dermed, end på at skaffe de nødvendige midler ved diverse tvivlsomme metoder.

En tak skal rettes til alle dem, som i de forløbne 50 år har gjort en indsats til gavn for Viby Idrætsforening og derigennem været med til at gøre foreningen til det, den er i dag.

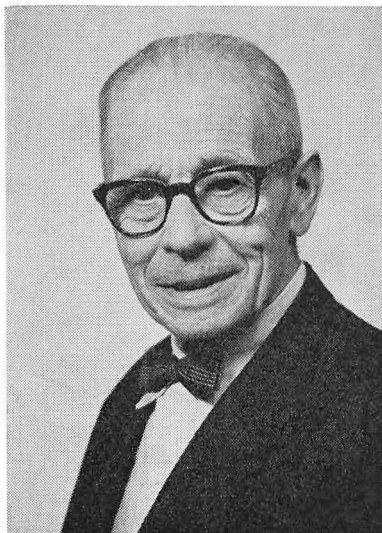
Fra før det begyndte

Da jeg i 1914 var blevet husejer i Rosenvang og dermed Vibyborger, begyndte jeg straks at se mig om for at erfare, om der blev mulighed for at komme med til gymnastik. Jeg var på det tidspunkt formand for Delingsførerforeningen for Aarhus Amt, dog uden at være aktiv gymnast eller leder af gymnastik, som jeg havde været det i Bering og Kolt indtil 1913.

Jeg fandt da også et gymnastikhold i efteråret 1914; det blev ledet af lærer O. P. Asholt, og brugte salen, siden kaldet sangsalen, i den hvide skole til øvelsesplads. Megen plads til et hold velvoksne karle var der ikke, men ikke desto mindre husker jeg, at vi morede os godt en gang om ugen. Af dem, der var med, er kun karetmager Jensen Smed, chauffør Carlo Christiansen og jeg tilbage. Der var ikke nogen egentlig organisation. Først lidt senere blev der dannet en gymnastikforening, der efter nogle småskænderier om, hvem der kunne tjene penge til en forening, blev slået sammen med idrætsforeningen under navnet »Viby Idrætsforening«.

For gymnastikken var omtalte tidspunkt en omvæltning, idet Niels Bukh, der var i gang med sin egen måde at drive gymnastik på, kom i en voldsom strid med de ældre, som holdt på den hidtil drevne svenske gymnastik. Jeg havde i december måned fået Bukh til at lede et kursus på Vejlbj Højskole, hvor lærer Asholt var med, og hvor såvel han som jeg for første gang blev bekendt med Bukhs temmelig håndfaste brud med den hidtil drevne, stillestående gymnastik. Jeg prøvede at få Asholt til at gå i gang med Bukh-gymnastikken, hvad han dog ikke ville eller turde, men påvirkningen skulle snart vise sig her og andre steder, så der blev anderledes fart og kraft i gymnastikken, som i mange år fik god tilslutning i Viby, men som for herregymnastikkens vedkommende, bortset fra old boys, har måttet vige for fod- og håndbold m. v.

Jens Juul, 1882-1968
sognerådsformand

Men vi havde det festligt i de små lokaler i tiden for godt 50 år siden, og vi, der nu er gamle, ønsker til lykke til VIF, som er blevet noget ganske andet, end vi, der var med fra starten, havde troet muligt.

De første 10 år

Viby Idrætsforening blev stiftet den 9. juli 1918. Da foreningens første protokol er forsvundet, ved vi ikke meget om de første år. Den første formand var fyrbøder Ingers Petersen, og bestyrelsen bestod i øvrigt af uddeler Brandt, elektrikerlærling Henry Andreasen, maskinlærling Kristian Bøg og maler Morten Jørgensen. Der blev spillet cricket og fodbold på Viby skoles sportsplads, men af et eksemplar af »Love for Viby Idrætsforening«, der, så vidt det kan ses, er foreningens første (formentlig fra 1918), havde man også andet på programmet. Formålsparagraffen lyder: »Foreningens Formaal er at udbrede Interessen for fri Idræt (Atletik) samt Gymnastik gennem Træning, Deltagelse i og Afholdelse af Præsentationer og Konkurrencer og søge at skabe bedre Forståelse for Udøvelsen af dette.« Bestyrelsen skul-

*Ingers M. Petersen, fyrbøder, 1888-1964
formand 1918-1921*

*Regnar Pedersen, skoleinspektør,
1892-1963
formand 1921-1924*

»Blandt foreningens tidligste formænd er der ved denne lejlighed særlig grund til at nævne herr skoleinspektør Regnar Pedersen, der foruden at være en dygtig fodboldspiller, efter få års forløb overtog ledelsen og blev den egentlige skaber af Viby Idrætsforening.«

Harald Jensen i VIF-idræt i anledning af foreningens 30 års jubilæum i 1948.

le bestå af 5 medlemmer, og kontingentet var 75 øre pr. måned for voksne medlemmer.

Omtrent samtidig med VIF var der dannet en anden forening, Viby Gymnastikforening, der havde Ejvind Juul som formand, og i 1921 blev man enige om at slå de to foreninger sammen. Det skete på en fælles generalforsamling den 30. maj 1921, hvor Jens Juul var dirigent, og hvor der blev valgt en bestyrelse på 7 medlemmer: lærer Regnar Pedersen, formand, manufakturhandler Kaj Nielsen, sekretær, fru Marie Madsen, lærerinde Benny Jacobsen, frøken Johanne Olsen, tømrer Ejvind Juul og maler Morten Jørgensen.

På det første bestyrelsesmøde derefter vedtoges det at købe 2 bolde, 1 nål, 1 blære, 1 æske vaselin, 2 fløjter og 4 hjørneflag. Kort efter blev foreningen tilmeldt JBUs turnering, og allerede den 9. juli kunne der holdes stiftelsesfest med to fodboldkampe, bal og folkedanseopvisning i Viby Forsamlingshus, det senere Ho-

*Søren Bøg, maskinarbejder, 1893-1932
formand 1924-1926 og 1927-1928*

tel Viby. På efterårets generalforsamling kunne formanden berette, at foreningen havde 123 aktive og 28 passive medlemmer, at førsteholdet havde spillet 14 kampe, andeholdet 5, at damerne havde gjort gymnastik og spillet bold (langbold), og at der i sommerens løb havde været to selskabelige sammenkomster. Det blev ved samme lejlighed vedtaget at nedsætte et fodboldudvalg og et udvalg til at træffe aftale om en sportsplads. Ejvind Juul gik ud af bestyrelsen og blev erstattet af lærer Holger Olesen. I øvrigt holdt adskillige af bestyrelsesmedlemmerne ud i flere år, og det var i det væsentlige fra den samme kreds, der blev rekrutteret medlemmer til fodboldudvalg, og fra 1926 gymnastikudvalg.

Rækken af formænd kan findes side 39, og blandt de øvrige bestyrelsesmedlemmer i 1920'erne er, foruden de allerede nævnte, Kristine Kristensen, Thyra Stranddal, Henry Andreasen, Kristian Bøg, Edith Larsen, sekretær 1925-26, Astrid Sørensen, Børge Christensen, Willy Lund og J. Kjeldsen.

Foråret 1922 afholdtes den første gymnastikopvisning, hvor damerne blev ledet af Benny Jacobsen og herrerne af Regnar Pedersen. Ved kaffebordet i forsamlingshuset bagefter »talte Herr Snedker Jens Juul om Gymnastikken i Viby og udtalte bl. a., at han håbede, at Opvisningen skulde blive en stedse tilbageven-

dende Begivenhed hvert Foraar.« Ønsket gik i opfyldelse. Hvert år, ofte både forår og efterår, til og med 1927, var der gymnastikopvisning af såvel damer som herrer i Viby skoles gymnastiksal, selv om deltagerantallet aldrig blev særlig stort, som regel mellem 10 og 20. Til gengæld var der mange tilskuere. Ved opvisningen i 1923 blev foreningens første fane indviet. »Stof m. m. til Fanen var indkøbt for Penge, givet ved Indsamling blandt Foreningens Medlemmer, Spyd, Beslag, Stang og Syning var udført af Medlemmer.«

Efter opvisningerne samledes deltagere og andre medlemmer til kaffebord og dans. Der blev uddelt præmier til de flittigste og dygtigste gymnaster, holdt taler for gymnastikken og lederne og sunget. Ofte var der skrevet en sang til lejligheden.

Til VIF's første medlemsmøde 24. februar 1922 var digtet følgende sang:

Mel.: Der sad to katte på et bord . . .

Nu er Viby ikke billig mer';
overalt ka' man dette konstater',
der er brandmænd nu og meget mer',
– Der er da vel ingen her, der ler?

Spille bold, ka' I tro, de »mænd« kan,
de slider, så de sveder tran;
dog rødmer de, når »Thrott« de ser.
– Der er da vel . . .

Men ved I, hvad det bedste er?
Ja, tænk jer om nu hver især!
Det er VIF, som her I ser.
– Der er da vel . . .

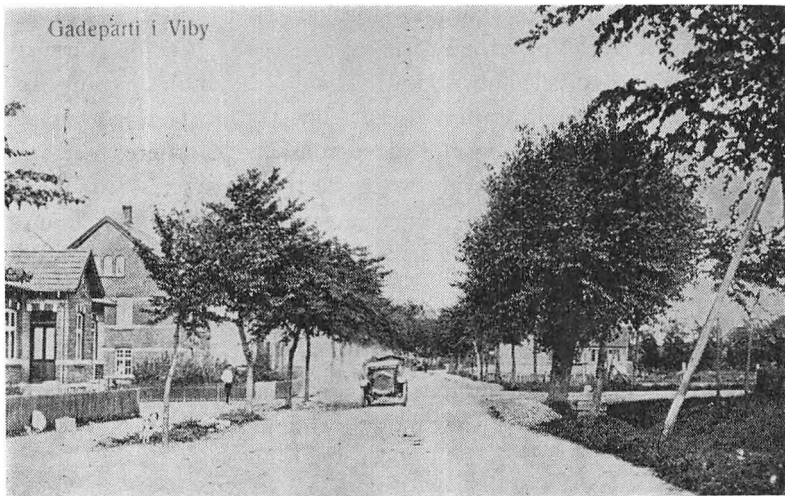
Old Boys'erne er også med,
den trindeste er Jensen Smed,
og aldrig man dem tabe ser.
– Der er da vel . . .

Fra først af var der damer kun,
de sled med gymnastikken sund,
slog kraftspring, ja, og meget mer',
– Der er da vel . . .

Og nu vort »stadion« vi får,
vi »mesterskabet« sikkert når
og frygter AGF ej mer.
– Der er da vel . . .

Da damerne nu sådan sled,
sa' mænnerne: »Nu må vi også med,
der er intet, pi'erne hellere ser.«
– Der er da vel . . .

Til slut et alvorsord til hver,
hvis hjerte VIF står nær:
Tag kraftigt fat, både hist og her,
så folk ej siger: »Nu vi ler!«

Viby i begyndelsen af 1920'erne. Til venstre: købmand Nørgaard og malermester Poulsens ejendomme, begge nedrevne. Til højre: Gl. Horsensvej (Holme Ringvej) og Kongevej 4.

I 1924 blev VIF indmeldt i Århus Amts Skytte- og Gymnastikforening. I den anledning førtes på en ekstraordinær generalforsamling en debat om det rigtige heri, da et medlem mente, at Skytte- og Gymnastikforeningen var militaristisk præget. Man vedtog at nedsætte et udvalg til at undersøge sagen, og senere blev indmeldelsen gjort betinget af, at der på amtsforeningens første generalforsamling blev gjort et forsøg på at få dens formålsparagraf ændret. Forslaget blev forkastet, men der var andre end Vibyfolk, som ønskede ændringer, idet 11 stemte for disse og 23 imod. Få år senere sprængtes De danske Skytte- og Gymnastikforeninger, idet mange gymnaster brød ud og dannede deres egen forening, De danske Gymnastikforeninger, hvortil VIF sluttede sig og siden har været medlem.

Derefter deltog hold fra Viby i opvisninger i Århus og andre steder, f. eks. i Odder i 1925, hvor ikke alt var, som det skulle være: pladsen var ikke egnet for gymnastik, Vibys gymnaster deltog ikke i den fælles indmarch, fordi deres dragter var »fuldstændig snavsede«, og »da vi stod midt i en øvelse, marcherede et hold ind, så vi måtte gå bort som små mus«, beretter en deltager.

Fra 1926 vælges gymnastikudvalg, men æren for, at gymnastikken blev holdt i gang, må tilskrives gymnastiklederne. Regnar Pedersen var leder hvert år, indtil han i vinteren 1928 måtte give op på grund af for ringe tilslutning. Benny Jacobsen ledede damerne med undtagelse af et par vintre, hvor hun afløstes af Kristine Kristensen.

Fodboldspillet var i gang hver sommer, og der blev spillet mange turnerings- og private kampe med vekslende held. Det var et stående diskussionsemne, hvor meget der skulle betales i entré, for det knob i perioder meget at få økonomien i orden. Og hvem skulle betale fodboldtrøjer og rejseudgifter? Spillerne eller foreningen? Man havde snart én ordening og snart en anden. Hvem skulle holde banen og boldene i orden, og hvordan med de spil-

Gymnastikholdene i Viby skole 1924. Fra venstre i bageste række: Harald Mogensén, Jens Juul, Christian Bøg, lederen Regnar Pedersen, Ejvind Juul, ukendt, Carlo Christiansen, Johannes Pind, ukendt, Evald Bøg, Nanna Olesen. 3. række: lederen Benny Jacobsen, Søren Bøg, Poul Bøg, Kjeldsen, Holger Olesen, Henry Andreasen, Aage Pedersen, Anker Hald, Thyra Stranddahl (Clausen). 2. række: Kristine Kristensen, ukendt, Astrid Sørensen, Dora Normand (Jørgensen), Karen Sørensen, Inger Styrke, Valborg Olesen (Thomsen), Anna Nielsen (Hansen), Signe Christensen, ukendt. 1. række: ukendt, Signe Knudsen, Anna Christensen, ukendt, ukendt, Kirstine Lauritsen.

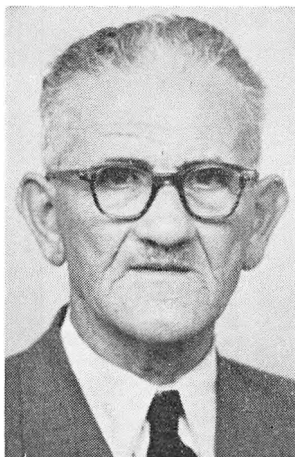
lere, som udeblev fra kampene eller ikke kunne komme, fordi deres arbejde lagde beslag på dem? Der var rigeligt med problemer, og blev de løst ved én lejlighed, varede det ikke længe, før de dukkede op ved en anden, og der var altid mange og forskellige forslag til løsninger.

Fodboldkampene var ofte fulde af spænding, som følgende viser: Den 15. juli 1923 deltog førsteholdet i en turnering i Åbyhøj om Thrott-pokalen, og finalekampen blev meget spændende. »Da der manglede et par minutter, førte 1900 med 2-1, men Milliam Andreasen, som var gået frem, sendte bolden i 1900's mål med et flot hovedstød. Vild jubel fra publikum — nu blev der omkamp«, hvor Viby desværre tabte. Tre uger senere gjaldt det Viby-pokalen, som VIF havde udsat. Deltagende hold var Thrott, Åbyhøj, Ry, AIA og Viby. Der var mange tilskuere, og finalekampen mellem Ry og Viby endte uafgjort. »Altså omkamp! Desværre måtte N. C. Andreasen gå, da han skulle på vagt i Århus, og Viby måtte spille videre med 10 mand. Omkampen begyndte, og på tilskuerpladserne var der vild larm, når Viby havde chancer, og dødsstilhed, når Vibys mål var i fare. De 20 minutter for-

Fra et pokalstævne i Beder ca. 1922. Stående fra venstre: Acton Jensen (Post), Julius Petersen, Carlo Christiansen, Erik Eriksen, Willy Lund, Edward Jensen, Frederik Bøgh, Thomas Pedersen, Arne Jensen. Siddende fra venstre: Aage Petersen, Aksel Winther og Halvor Nielsen.

Morten Jørgensen, maler, 1881-1960
formand 1928
æresmedlem 1951

»For mindst tre generationer hører maler Jørgensen og Viby Idrætsforening sammen. Mænd, som nu er bedstefædre, har sammen med ham dyrket det ædle boldspil, først på almindelige græsmarker, og siden på stadion. Tre generationer har han fulgt gennem drenge- og ungdomsårene, når de tumlede sig på grønsværen.

I al slags vejr møder han til kampene, søndag efter søndag står endnu den halvgamle mand med sin »kasse« ved indgangen. Han ved, hvem der kommer som tilskuere, men også hvem der laver målene. – Et værdigt og godt eksempel til efterfølgelse for mangen en Viby-borger.«

Henrik Ravn i VIF-idræt i anledning af maler Jørgensens 70 års fødselsdag den 21. december 1951.

løb, og der var stadig intet resultat: 0-0. Publikum stormer ind på banen: »Hvad nu?« Stylsvig, AGF, i hvis sikre hænder dommerhvervet var betroet, forklynder med høj røst: »Spil på ubestemt tid; første mål giver afgørelsen!« Publikum af sted igen, og der tages atter fat på spillet. Tilskuerne står med livet i hænderne og hjertet i halsen. Minutterne går, spillet veksler fra mål til mål; da ser Ry's center-forward sit snit til at komme uden om backparret, og i susende fart er han ved Vibys mål og sender bolden igennem. Ry-spillerne omfavner hinanden og får derefter den smukke pokal overleveret«. Foreningens formand og sekretær, Regnar Pedersen, var også en fortrinlig sportsjournalist, kan man se.

VIF's 1. hold på banen bag præstegården o. 1924. Bag. række fra venstre: træneren Pettersson, Acton Jensen, Svend Jensen, Hørlyck, Milliam Andreasen, Niclas, ukendt dommer. Mell. række: Otto Christensen, Aksel Frandsen, Christian Clausen. Forr. række: Christian Bøg, Aksel Winther, Regnar Pedersen.

I oktober 1923 engagerede VIF sin første fodboldtræner, typograf Pettérsson, Århus. Året efter vedtog bestyrelsen at spørge ham om hans honorar, og »hvis han ikke må modtage rede penge, skal der gives ham en gave til værdi ca. 20 kr.«

For at give et indtryk af fodboldspillet omfang citeres uddrag af fodboldudvalgets beretning fra april 1927:

»A-holdet har spillet 5 kampe, deraf 3 turneringskampe og 2 private kampe. De to sidste spillede mod Odder og Krstrup og vandtes af Viby . . . Af de tre turneringskampe tabtes to, mod Ry og 1900 . . . derimod vandt Viby over Skanderborg. Holdet er nr. 2 i kredsen . . . Juniorholdet har spillet 4 kampe, deraf tre turneringskampe, hvoraf to er tabt, mod AGF og AIA, og en vundet over Århus Kammeraterne . . . Spillerne har været flittige til at møde . . . B-holdet har kun spillet én kamp, da der ikke har været spillere nok til at samle et hold . . . Drengeholdet har ikke begyndt at spille, da vejret ikke har været indbydende«.

Blandt de førende kræfter i fodboldspillet var Morten Jørgensen, Halvor Nielsen og Willy Lund.

Foruden gymnastik og fodbold arrangeredes der for økonomiens skyld bazarer og bortlodninger, ligesom man var meget opmærksomme på, hvad der kunne blive af overskud ved stiftelsesfester, karneval, ringridning m. m. Også møder med oplæsning, sang og anden underholdning samlede medlemmerne. På afholdshotellet var den 20. maj 1925 »optræden af tryllekunstneren Gar — el Hama. Fælles kaffebord, derefter sang lærer Skov nogle sange, og så bal til kl. 2«.

Bestyrelsen holdt mange møder i årets løb på skift hos dens medlemmer. I et par perioder var økonomien så dårlig, at der måtte optages lån i banken eller hos private. Kontingentopkrævningen voldte vanskeligheder, det var svært at få medlemmerne til at betale, og opkræveren måtte ty til usædvanlige metoder. Ved en lejlighed blev der klaget over, at han antastede folk på gaden.

På generalforsamlingen i foråret 1928 var situationen ikke lys, men dog ikke værre end flere gange tidligere, og i juli blev der holdt stiftelsesfest — 10 års — med fodboldkamp mellem Samsø og Viby, ringridning m. m. Ballet om aftenen var dårligt besøgt, festen gav underskud, og i løbet af efteråret gik arbejdet i stå. En planlagt generalforsamling blev ikke afholdt, og først i maj 1930 blev arbejdet genoptaget.

Minder fra trediverne

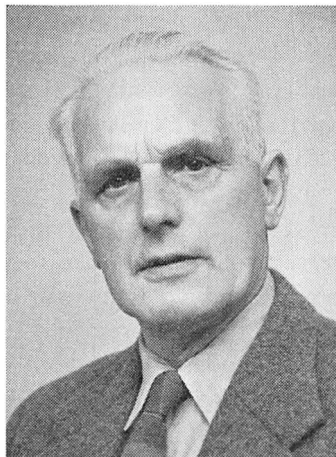
I 1928 kom jeg som 34-årig bonde til Viby, som dengang havde ca. 6.000 indbyggere. 8 timers arbejde og 16 timers fritid havde jeg om dagen.

Jeg havde fra barnsben deltaget i gymnastik og boldspil, der var min hobby, og med det fortsatte jeg her. Jeg begyndte at »lege« bold med nogle drenge på Lundshøj, hvor jeg dengang boede. Efterhånden kom der så mange, at vi måtte flytte til en af Kongsgårdens marker (mellem Bernstorffsvej og Horsensvej); dér måtte vi betale 20 kr. i leje for sommeren. Den anden sommer havde jeg 60-70 drenge. VIF, som ingen drenge havde, opfordrede os til at gå ind i deres forening. Det gjorde vi omgående, og flyttede så om på deres bane.

Jeg har altid ment, at grundlaget for al idræt er gymnastik! Gennem VIF fik jeg lov til om vinteren at samle drengene til denne idrætsgren i Viby Skoles gymnastiksal. Der mødte 40-50 drenge, og så tog vi fat. Først skulle de »afreagere« — redskaberne spredt over hele salens gulv, tovene ned, og så gik »den vilde jagt«! »Sørøver« kaldte vi det. Så en omgang god »Bukh-gymnastik«. Herman Christensen, som kom fra Ollerup, ledede et mandshold, og der var mange! Edith Trantum ledede småpiger og damer. For mig blev det dejlige år sammen med drengene, både i gymnastiksal og på boldbane, og jeg er glad for, i en tid, hvor der tales så meget om »tillidskrise«, at kunne sige, at jeg i de år aldrig var ude for frækhed eller næsvished — tværtimod.

I nogle år var jeg foreningens formand. Den var jo ikke nær så stor som nu, men vi havde den fordel, at vi *kendte* hinanden. Når vi havde bal på »kroen«, som hotellet dengang hed, dansede alle med alle — da var de 30-årige ikke nogen »oldsag«, men nogle de helt unge »så op til«!

*Henrik Ravn, traktorfører
formand 1933-1936
formand for gymnastikafdelingen
1938-39
æresmedlem 1940*

For at holde økonomien i orden blev der holdt en årlig basar, hvor alle hjalp til, også hele byens befolkning. Vi lavede revy o.m.a. — Så vidt jeg husker, var kontingentet 2 kr. kvartalet.

Fodboldspillerne var dengang i B-rækken og cyklede til kampene. Det kneb tit at samle spillere nok til søndagens kampe; ofte måtte Thomas og Halvor ud lørdag aften for at finde dem.

Jeg husker vore langvarige forhandlinger med sognerådet om et klubhus på den lille boldbane, hvor Grundtvigsvej og Østeralle nu går. Det holdt hårdt, men det var en festlig og stor dag, da vi kunne indvie det ny — efter forholdene i dag — meget primitive hus.

Jeg mindes også vore søndagsture til Aarhus Amts Gymnastikforenings lejr i Boulstrup. Første gang, jeg var dernede, var man — ved frivillig arbejdskraft — ved at bygge et hus med køkken og sovepladser; kun »lokumet« var færdigt. Der satte min kone primusen ind og lavede kaffe til de 30 drenge. Deltagerne — i udflugterne dengang — som nu er i sølvbryllupsalderen, og har børn og børnebørn, som befolker vort store og dejlige stadion, vil minde Klondyke og Norsminde, hvor vi pjankede, drak kaffe, spiste den medbragte mad, dansede og sværmede. Jeg kender flere, som dér fandt deres mage, og nu sidder som gode borgere i Viby.

Trediverne var en tid med megen arbejdsløshed, en svøbe, som unge af i dag ikke kan forestille sig. Det var derfor på sin plads,

at vi i VIF kunne tilbyde god og sund idræt og samle unge af begge køn. Det førte til godt kammeratskab og sammenhold, og vi, der sad i ledelsen, var taknemmelige for den tillid og fair-play, vi mødte fra medlemmernes side.

Nu er jeg 74 år — sidder og kikker på et indrammet »diplom«, som fortæller, at jeg er æresmedlem af VIF. »For godt og trofast arbejde« står der. For mig har arbejdet nu altid båret lønnen i sig selv. Jeg følte det ikke mindst, da jeg — som noget ældre — i nogle år havde gymnastik med Old Boys. Da lykkedes det til tider i en time at gøre dem til »drengene« igen.

Jeg kender mange, som har gjort lige så stort et arbejde for VIF som jeg, ja, vel endda større. Alle har gjort det af lyst, og de har været taknemmelige over at få lov til at virke blandt de unge.

Til lykke — og fortsat fremgang for den 50-årige!

Hovedforeningen 1930-45

I maj 1930 lykkedes det at få genoptaget den afbrudte virksomhed. På en generalforsamling, med Kai Knudsen som dirigent, blev der valgt såvel et fodboldudvalg som en bestyrelse med følgende medlemmer: Halvor Nielsen, formand, Arnold Poulsen, kasserer, Milliam Andreasen, Morten Jørgensen og Chr. Jensen. En fodboldbane blev fremskaffet (se side 68), og i juli lagde man ud med ringridning og offentligt bal i forsamlingshuset til ud på natten.

Om efteråret valgtes et gymnastikudvalg, hvor vi blandt andre finder Hans Andersen og Herman Christensen; den sidstnævnte påtog sig at lede gymnastikken for herrer og juniorer.

På generalforsamlingen i september 1931 blev det vedtaget at oprette to selvstændige afdelinger, med hver sin kasse, for henholdsvis fodbold og gymnastik. Om disse afdelinger kan der læses i de pågældende kapitler. Hver af de to afdelinger skulle repræsenteres i hovedbestyrelsen med 2 medlemmer. På de følgende generalforsamlinger behandlede foreningens fælles anliggender, men hver afdeling aflagde såvel beretning som regnskab ved samme lejlighed, og der skulle ikke meget til, før særlige udgifter blev påtalt.

Som følge af nyordningen foretoges i 1933 en ændring af lovene, hvorefter formålet blev »at udbrede interessen for al sund idræt og søge at skabe interesse og bedre forhold for denne.« § 7, der bestemte, at kontingent og indskud skulle forvaltes af hoved- og afdelingsbestyrelserne, voldte det dog besvær at få vedtaget, men det lykkedes. I hovedforeningens bestyrelse sad på dette tidspunkt H. Ravn, formand, Th. Petersen, sekretær, Ida Bundgaard, kasserer, Acton Jensen, Elna Christiansen, Milliam Andreasen og Halvor Nielsen.

*Willy Lund, fabriksarbejder
formand 1931-1932*

15 års stiftelsesfesten den 9. juli 1933 blev en succes i enhver henseende. Der var fodboldkampe for drenge og juniorer om formiddagen, og om eftermiddagen håndboldkamp for herrer, tovtrækning, ægge- og sækkevæddeløb, stafetløb, boldspil (sikkert langbold) for damer og cyklingridning. Ved kaffebordet om aftenen havde fem af foreningens tidligere formænd ordet, nemlig: Ingers Pedersen, Regnar Pedersen, Ejvind Juul, Morten Jørgensen og Willy Lund, ligesom formanden og sekretæren talte. Festen sluttede med et vellykket bal.

Samme år var bestyrelsen indbudt til et møde, sammen med byens andre foreningsbestyrelser, om et nyt forsamlingshus — som dog ikke blev til noget — og sekretæren bemærker, at det er første gang, VIF's bestyrelse har været indbudt til møde med andre foreninger — »et fingerpeg i den rigtige retning«.

I 1934 dannedes Viby Old-Boys Club, og efter nogle drøftelser optoges den som en selvstændig afdeling under VIF. Old-Boys afdelingen havde gymnastik for såvel damer som herrer. Det kneb af og til med samarbejdet med den nye afdeling, og på en bevæget generalforsamling i oktober 1941 trak det op til det helt store uvejr. Sekretæren, N. Kauffeldt, bemærker, at mens man ofte læser om »stormende generalforsamlinger« i VIF, må denne, hvis den skal »måles i vindstyrke«, retteligt karakteriseres som intet mindre end »en stiv orkan«. Generalforsamlingen begyndte fredeligt nok med uddeling af gaver til Julius Jensen og frue, oplæsning af forhandlingsbog og aflæggelse af en fyldig formandsberetning, men derefter udspandt sig en voldsom diskussion med gensidige angreb, hvorunder Old-boys damerne beskyldte de unge for kupforsøg med det formål at bemægtige sig Old-

boys afdelingens penge, mens andre påstod, at damerne var fjendtligt sindet mod de unge. Episoden endte med, at damerne gik i protest. Det var på denne generalforsamling, at dirigenten ikke som ellers kunne klare sagen med et ølglass, hvorfor sekretæren efterlyste en velynder, der kunne skænke en dirigentklokke — et ønske, der først blev opfyldt i 1945. Dirigenten sluttede generalforsamlingen med den sædvanlige tak for god ro og orden, hvortil referenten bemærker, at det var der absolut ikke grund til. Sidst i samme måned forlod Old-Boys afdelingen VIF, hvorefter foreningen selv oprettede en tilsvarende afdeling.

I 1934 førtes en række forhandlinger, dels med andre foreninger, dels med direktøren for FDB's fabrikker, og dels med sognerådet, om opførelse af et nyt klubhus — med et rum til hver forening — i forbindelse med anlægget af det nye stadion ved Grundtvigsvej. VIF mente, at når flere foreninger skulle benytte stadion, måtte det være kommunens opgave at skaffe husly til dem. Et af møderne sluttede med, at AIK's repræsentant udtalte, at man ikke skulle regne med fortsat samarbejde om sagen, »da det var DUI's og AIK's opgave at modarbejde alle borgerlige foreninger«. En udtalelse, der vidner om de stærke politiske og andre modsætninger midt i 30-erne, som også fik Viby Mandskor til at udeblive fra den neden for omtalte fest med den motive-ring, at det ikke kunne være med til en fest, hvor FDF deltog.

*Acton Jensen, postbud
formand 1932-1933*

Det nye hus (se side 68) blev taget i brug ved Sct. Hansfesten d. 23. juni 1936, og ved den lejlighed blev et af H. Ravn og N. P. Hansen skænket flag hejst over huset.

Som andet sted omtalt afholdtes en stor del af foreningens arrangementer i forsamlingshuset, der i 1934 blev overtaget af et aktieselskab og fik navnet Hotel Viby.

1936 var i det hele taget et travlt år med en række forskellige aktiviteter, blandt andet foreningens første julefest. Særlig gav den store bazar arbejde til en række medlemmer, og det var ikke uden grund, at foreningens sekretær gennem mange år, N. Kaufeldt, på generalforsamlingen om efteråret — også om foråret holdt man generalforsamling — takkede den afgangende formand, Henrik Ravn, for »den fortjentsfulde indsats, han havde gjort.«

Efter anlægget af nyt stadion blev der arbejdet for at optage atletik på foreningens program, og på et bestyrelsesmøde hos Berg i februar 1937 foreslog formanden at indmelde foreningen i Jysk Atletik Forbund, hvilket førte til en meget varm diskussion mellem ham og lærer Kjersgaard Hansen. »Striden blev dog bilagt, før møblelementet tog skade deraf, og sagen udsattes til nærmere undersøgelse.

Trods vakkende økonomi, hvor man ofte måtte sande det gamle ord: »Når krybben er tom, bides hestene«, var de sidste år før besættelsen gode arbejdsår med mange medlemmer, i 1939 230 aktive og 200 passive, godt arbejde i såvel fodbold- som gymnastik- og old-boys-afdelingerne, udflugter, stævner og fester. Blandt de ledende var foruden de allerede nævnte: Axel Sørensen, Køhler og frue, Wagner Nielsen, Berg, »Julle« (Julius Jensen), Laurids Normand og Jens Frandsen.

At VIF har været — og stadig er — aktiv, når det gælder at arrangere lotterispil, er almindelig kendt, men at vi også selv spiller, ved næppe mange. Men i 1939 købtes 1/4 seddel i klasselotteret (som vi endnu har), og allerede året efter gav den en gevinst på 30 kr.

Endvidere indledte fodboldafdelingen i 1939 det samarbejde med fodboldklubben »Ørn«, Horten, i Norge, som har været plejet flittigt lige siden. At afdelingen modtog hovedbestyrelsens misbilligelse, fordi den ikke kunne klare sine udgifter selv, kan næppe overraske nogen, og old-boys afdelingens formand, Julius

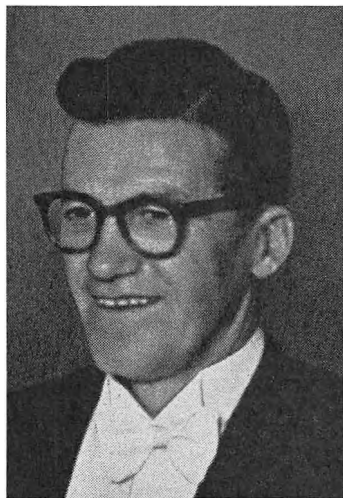
Jensen, måtte på generalforsamlingen »forsvare sig som en rasende løve« over for beskyldninger om at have misbrugt foreningens pengemidler til en fest uden »noget sportsligt formål«, men han red stormen af, takket være et manglende punkt på dagsordenen.

En planlagt og vel forberedt bazar måtte aflyses på grund af krigens udbrud den 1. september 1939, men i øvrigt fortsattes arbejdet under de vilkår, som senere besættelsen gav. Som det var tilfældet for andre, blev også brændselsmangel et problem, og f. eks. købte man i november 1/2 tons tørv til opvarmning af klubhuset.

Foreningens vedtægter blev i 1940 taget op til revision, hvad der affødte megen diskussion, og først i 1942 gennemførtes ændringer, blandt andet med den følge, at afdelingens pengemidler igen samledes i en fælles kasse.

I 1941 blev Århus Bueskytteforening optaget i Viby Idrætsforening, idet den lille træningsbane var fortræffelig til bueskydning; til gengæld skilte bordtennisspillerne sig ud i 1944 og dannede Viby Bordtennisklub.

25 års jubilæet i 1943 fejredes på Viby Hotel i forbindelse med afslutningen af årets sportsuge. Der blev ved kaffebordet holdt taler af N. P. Hansen, Kauffeldt, Regnar Pedersen, H. Ravn (på

*Julius Jensen, Falck-redder, 1905-1958
formand 1943-1944*

vers), Ingers Petersen og Morten Jørgensen, »som meget underholdende dvælede ved gamle minder fra foreningens første tid.« I øvrigt var økonomien dårlig, der var underskud på alle områder, og selv om kontingentet blev sat op fra 1,00 kr. til 1,50 kr. pr. måned for aktive, måtte der spares overalt. Spillerne måtte selv betale deres rejser, udgifter til trænere blev skåret ned, og elværket eftergav en regning for installation af lys.

Efter at klubhuset var brændt, opstod en besværlig situation. Bestyrelsesmødet d. 31. august 1943 blev holdt i et skur, som kommunen havde stillet til rådighed for omklædning. Samme år fik hovedforeningen ny formand, idet N. P. Hansen gik af efter 7 års energisk arbejde.

Den store begivenhed i 1944 var sportsugen. Det var altid hovedforeningen, som stod for »ugerne«, men de praktiske arrangementer var fordelt på mange. Denne uges sensation var en fodboldkamp mellem »samtlige 11 sognerådsmedlemmer« og et borgerhold, og »for en gangs skyld måtte sognerådet trække det korteste strå.« Der var indtil 3000 tilskuere en enkelt dag, overskuddet beregnes til 3000 kr., og sekretæren, Walther Lund, betegner ugen som »den mest vellykkede i VIF's historie.« (se side 97-101).

Omkring nytår 1945 vedtoges det — efter at det mange gange tidligere havde været drøftet — at lade fremstille et udhængsskab, som skulle anbringes på hotellet, og at købe 100 kongesangbøger til brug ved sammenkomster.

På en ekstraordinær generalforsamling i marts samme år oprettedes to nye afdelinger for håndbold og atletik, som indtil da havde sorteret under gymnastikafdelingen. Til formand for de to afdelinger valgtes henholdsvis Laurids Normand og N. P. Hansen, de øvrige bestyrelsesmedlemmer var for håndbold: Erik Jensen, Stanley Andersen, Inger Pedersen og Anna Andersen — og for atletik: Harald Jensen, Halvor Nielsen, Jens Frandsen og Kaj Pedersen.

Et lille eksempel på de vanskeligheder, man havde at slås med, finder vi i, at bestyrelsen, for at bevare en træner i håndboldafdelingen, enedes om »at søge fremskaffet et dæk« (cykeldæk), da »gummisituationen« for ham var lige så fortvivlet som i al almindelighed.

Sct. Hansfesten i 1945 var man også betænkelig ved at afholde, for »det ville blive vanskeligt at skaffe brændsel til bålet, da alt, hvad der kan brænde, bliver brugt i brændeovnene.« Festen blev alligevel holdt, endda med stort program: fodboldkamp mellem Royal Air Force og VIF, 2 håndboldkampe, korsang og båletale af viceinspektør J. L. Carlsen.

Mørke toner lyder også: »Formanden for fodboldafdelingen blev stærkt kritiseret, fordi der overhovedet ikke afholdes bestyrelsesmøder i denne afdeling; endvidere påtaltes det meningsløse i, at formanden en aften mødte uomklædt på boldbanen og krævede en bold udleveret til træning.«

Også dengang skulle der være orden i sagerne.

Et tilbageblik

Når jeg skal skrive om min tid i VIF, vil jeg undlade faste datoer og årstal, da jeg ikke kan huske dem alle helt nøjagtigt.

Min entré i VIF begyndte med, at der omkring 1934 blev startet en Old Boys forening i Viby, og jeg havde den ære at blive Old Boys' første formand. Vi havde et godt samarbejde med VIF, og det resulterede i, at vi gik med til at blive en underafdeling af VIF — dog med egen kasse. Damerne ville imidlertid ikke stå tilbage for mændene, og der blev dannet en motions-gymnastik-forening for fruer. Også dem fik vi »lirket under VIF's vinger« — også med egen kasse, og der blev efterhånden en god økonomi i deres afdeling. VIF var såvel dengang som nu opdelt i underafdelinger; disse havde alle deres egen kasse, men de var næsten altid lidt slunkne. Vi havde på det tidspunkt i fodboldafdelingen en formand, der skævede lidt til damernes gode kasse; han fik flertallet med til at gøre et »attentat« på damernes kasse på den kommende generalforsamling; — dén generalforsamling vil jeg sent glemme, og der er sikkert andre deltagere, der kan huske den endnu. Der faldt mange hårde ord fra de unge, måske også lidt for hårde, for pludselig syntes damerne, at det kunne være nok. De rejste sig alle, og med deres formand i spidsen forlod de salen, og VIF havde en afdeling mindre.

VIF har dog stadig et stort motionshold, som sammen med de unge damer, piger, drenge og Old Boys danner rammen om gymnastikafdelingen — vel nok foreningens største afdeling. Det er også den afdeling, der går ind for aflægning af prøver til idrætsmærket; derved får man en alsidig udvikling af legemets muskler. Prøverne til idrætsmærket har været på programmet i mange år, og der er i år et medlem, som har påbegyndt prøverne til guldmærke nr. 25.

*N. P. Hansen, forvalter
formand 1936-1943
formand for gymnastikafdelingen
1953-59
æresmedlem 1960*

Atletik bliver dyrket til stadighed; vi har også haft flere gode emner, men det er gået dem, som så mange andre steder: hvor er de henne?

Fodboldafdelingen slider bravt i det. Da jeg kom i VIF, spillede de i A-rækken. Dengang måtte spillerne selv betale deres udgifter, når de havde udekampe. Afdelingen havde en glansperiode: husker I oprykningskampen til 3. division mod Viborg (8.000 tilskuere)? Og da Viby slog selveste KB i landspokalen?

Håndboldspillet har jo også været dyrket i mange år. VIF begyndte med denne idrætsgren omkring 1937, men det var kun damerne, der spillede — og kun om sommeren.

Tilbage til begyndelsen, da vor forening ikke var nær så stor m. h. t. antal af medlemmer som i dag. Vi var en samlet flok; i dag er det nære sammenhold vel nok inden for de forskellige afdelinger. Dengang havde vi en årlig sommerudflugt, der som regel gik til Boulstrup Strand, hvor Aa.A.G. dengang havde en dejlig lejrplads.

Jeg vil også lige mindes vore gode juletræsfester, der sikkert ikke kan afholdes i dag! For at hjælpe lidt på økonomien måtte vi afholde baller hver måned, og når der ellers var en anledning!

Til sidst vil jeg gerne sende en tak til alle medlemmer og medarbejdere fra min tid — tak for godt samarbejde, da jeg var i VIF.

Hovedforeningen 1945-68

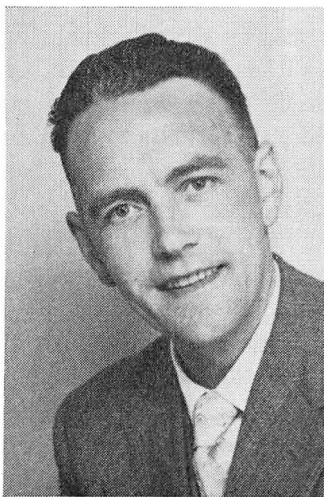
Med oprettelsen af to nye afdelinger for henholdsvis atletik og håndbold i 1945 bestod Viby Idrætsforening ved begyndelsen af denne periode af fire afdelinger med hver sin bestyrelse, der havde ansvaret for den idrætslige side af virksomheden. Siden ændringen af foreningens love i 1942 har hovedbestyrelsen haft ansvaret for økonomien, hvorfor denne har skullet foranstalte opkrævning af kontingent, ligesom den har fået forelagt alle udgifter til godkendelse. I bestyrelsen har samtlige afdelinger været repræsenteret, tidligere med et par medlemmer og siden vedtagelsen af de nugældende love i 1954 ved formanden eller hans stedfortræder. Der ud over har den siden 1954 bestået af 5 medlemmer valgt på den årlige generalforsamling; for formandens og kassererens vedkommende ved direkte valg, medens bestyrelsen i øvrigt har konstitueret sig selv og nedsat udvalg med særlige opgaver.

På de månedlige hovedbestyrelsesmøder behandles alle spørgsmål af fælles interesse, ligesom afdelingsformændene aflægger referat og forelægger planer for det fremtidige arbejde, således at der i fællesskab kan tages stilling til de økonomiske konsekvenser og principielle forhold. Det fremgår heraf, at hovedbestyrelsen har måttet have afgørende indflydelse på fastsættelsen af kontingentets størrelse, og alene bestemmer, hvordan opkrævningsen skal foregå. Indtil 1966, da man gik over til opkrævning pr. giro, ansattes en opkræver, der ved besøg på træningsstederne eller hos medlemmerne privat skulle indkassere forfaldne kontingenter. Stanley Andersen varetog dette ikke altid taknemmelige arbejde fra 1956.

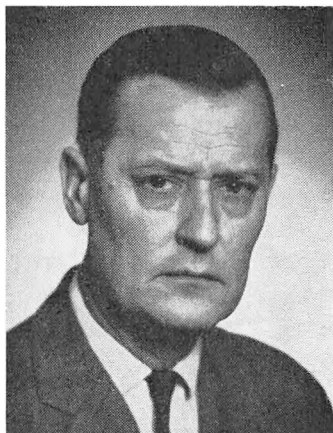
Det månedlige kontingent, som i 1945 forhøjedes til 2 kr. for seniorer, 1 kr. for ynglinge og juniorer og 50 øre for piger og

drenge, var i 1951 henholdsvis 3 kr., 1,50 kr. og 1 kr. Det forhøjedes lidt i 1953 og mere i 1958, steg igen i 1962 til 6 kr., 3 kr. og 1,50 kr., og er fra 1965 for de tre grupper 10 kr., 6 kr. og 2,50 kr. Kontrol med, at alle medlemmer betaler kontingent, og inddrivelse af restancer, har været særdeles velkendte, vanskelige fænomener, hvis løsning kræver et effektivt samarbejde med lederne i afdelingerne.

Albert Jensen, som var kasserer 1943-46, havde mange vanskeligheder at slås med. Den årlige driftsomsætning, som i 1945 var på ca. 15.000 kr., er steget støt. 1950: ca. 22.000 kr., 1955: ca. 35.000 kr., 1960: ca. 32.000 kr., 1965: ca. 65.000 kr. og 1968: godt 98.000 kr. Disse tal giver i sig selv og uden nogen kommentar en forestilling om, hvor stort et arbejde, der har påhvilet kassererne: Tage Sørensen 1946-54, Johan Dyhr 1954-59 og H. Højsgaard siden 1959, men de illustrerer også, hvilken vækst der har fundet sted i foreningens arbejde gennem disse år. Det er også umiddelbart indlysende, at da over halvdelen af medlemmerne har været under 18 år, har kontingentet ikke kunnet dække udgifterne, og der har måttet udvises initiativ og opfindsomhed samt udføres et stort arbejde for at skaffe penge på anden måde, f. eks. ved salg af lodsedler, oprettelse af tilskuerklub, indsamling af aviser og lotterispil. Et par af disse aktiviteter er omtalt senere.

*Wagner Nielsen, forvalter
formand 1944-1951
formand for fodboldafdelingen
1934-36, 1948-49, 1957-59
formand for gymnastikafdelingen
1941-43*

*Knud Thiede, landsretssagfører
formand 1951-1954*

I slutningen af 1950'erne drøftede man oprettelse af en trænerfond, hvis midler skulle gå til lønning af en professionel træner. En hel del medlemmer tegnede sig for et fast, frivilligt ekstrakontingent, og fonden var i 1961 på godt 3.000 kr. Af sognerådet fik foreningen tilladelse til at opsætte reklameskilte omkring stadion, og ved et energisk arbejde, særlig af formanden, Charles Thomsen, blev der tegnet en række annoncer, således at fondens kapital kom i en støt og stadig vækst.

Tilsyn med og pasning af bolde og andre rekvisitter, besørgelse af trøjevask m. m. har mod en mindre betaling været varetaget af en række forskellige medlemmer. I 1948 afløstes Henry Knudsen, som blev takket for »den fortræffelige måde«, han havde røgtet hvervet på, af Anker Sørensen, og i mange år var Viktor Mathiasen en højt skattet »pladsmand«. I de seneste år har Niels Olesen passet arbejdet til alles tilfredshed. Det har været og er en vanskelig post at få besat, fordi der ikke er mulighed for at yde en betaling, som står i et rimeligt forhold til den tid, der medgår, og det er kun, fordi indehaverne har været i besiddelse af idealisme og interesse for at omgås børn og unge, at dette meget nødvendige arbejde er blevet passet.

I 1948 deltog VIF i en bogudstilling på Hotel Viby, i hvilken forbindelse N. Kauffeldt præsterede en stor indsats. Det var ikke uden grund, at han i 1951 ved en fest på hotellet i forbindelse med uddeling af idrætsmærker fik overrakt VIFs vandre-

pokal »for ihærdigt arbejde inden for foreningen«. Det var ved den lejlighed, at »hotelværtens Trine havde bagt nogle dejlige æbleskiver til os«, og at »dansen gik løs, og alle morede sig, særlig i de nye danse, musikken arrangerede, og hvor vi alle skulle være med! Vi holdt ud til kl. 24 og gik pænt hjem«.

Samme år indstiftedes et hæderstegn, VIF's emblem i guld, der blev overrakt Morten Jørgensen på hans 70 års dag samtidig med, at han blev udnævnt til æresmedlem.

I 1954 skete vigtige ændringer i bestyrelsen. Kassererskiftet er allerede nævnt, men også sekretæren, Harald Jensen, der 3 år tidligere havde afløst Henning Knudsen, nægtede at modtage genvalg, og Charles Thomsen overtog denne post. Det har i næsten hele foreningens historie været skik, at forhandlingsbogen blev oplæst på generalforsamlingen, hvor medlemmerne ofte har givet deres bifald til kende over en dygtigt ført protokol — også af og til kritik — og det har ikke sjældent haft betydning, at alle vigtigere beslutninger var nedfældet skriftligt. I 1959 blev P. Fjeldbonde sekretær, og 1966-68 røgtede Poul Fisker hvervet.

Medens bestyrelsesmøderne tidligere var blevet afholdt på skift i medlemmernes hjem, tog man den 28. april 1954 mødelokalet i det nye klubhus på Viby stadion i brug. De uoverensstemmelser af forskellig art, som uvægerligt vil opstå, når afdelinger med forskellige interesser skal arbejde inden for samme forening og tilmed har fælles pengekasse, er som regel blevet løst uden stor ståhej på de regelmæssige møder, men i forhandlingsbogen findes deres spor, når f. eks. gymnastikafdelingen i 1955 ikke vil finde sig i, at »rimelige udgifter« ikke bliver bevilget, eller når bestyrelsen i 1956 må nedsætte et udvalg til at fastlægge retningslinjer, fordi fodbold- og håndboldafdelingerne er kommet i strid om retten til at bruge spillerne. De personlige modsætninger blev sjældent så store, at nogen trak sig ud af bestyrelsen, men det skete dog, og det er også hændt, at en formand har sat sin stilling ind for sin opfattelse.

Fællesskabet blev sat på en afgørende prøve i en periode med mange vanskeligheder, underskud og spareforanstaltninger, da det på generalforsamlingen i 1957 blev foreslået, at hver afdeling skulle have sin kasse, men samarbejdsviljen sejrede med 41 stemmer mod 12. Det var nok også under indtryk af vaklende øko-

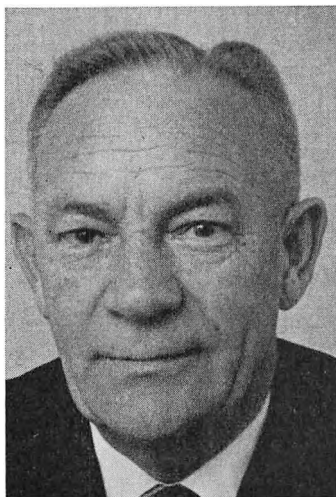
*J. Thestrup, bankbestyrer
formand 1954-1959*

nomi, at J. Thestrup ved sin afgang som formand i 1959 fremførte som sin opfattelse, at »han ville finde det i sin orden, hvis sportsforeningen blev ligestillet med aftenskolerne med hensyn til at kunne opnå tilskud til lederne af de forskellige sportsgrene, idet deres arbejde er lige så gavnligt og sundt for samfundet som aftenskoleledernes arbejde.«

I de senere år har forhold vedrørende kioskforpagtningen i Vibyhallen beskæftiget bestyrelsen, ligesom ansættelsen af Geza Toldi som træner medførte en lang række forhandlinger. Problemer med at finde ledere er der her som andre steder, men også de er blevet løst. I 1967-68 er mange kræfter blevet sat ind på gennemførelsen af en række arrangementer i forbindelse med 50 års jubilæet. Pigtrådsbal, indsamling af gaver til jubilæumslotterier og meget andet. Højdepunktet var reception i klublokalet og jubilæumsfest med over 200 deltagere på Hotel Mercur den 22. juni i år, hvor såvel gæster som gamle og yngre medlemmer fejrede jubilæet. Viby Idrætsforening blev hyldet med taler og sange, og to højt fortjente tidligere formænd, Halvor Nielsen og Charles Thomsen, blev udnævnt til æresmedlemmer og fik overrakt foreningens hæderstegn.

Endelig skal nævnes, at der i 1967 og 1968 er oprettet to nye afdelinger, henholdsvis for volleyball og basketball, hvis spillere

*Charles Thomsen, kriminalassistent
formand 1959-1967
æresmedlem 1968*

endnu ikke er mange, men af en standard, som lover godt for fremtiden. Foreningens hovedbestyrelse har i sommeren 1968 foruden af formændene for gymnastik- og atletikafdelingen, fodboldafdelingen og håndboldafdelingen, der er nævnt under afsnittene om disse afdelinger, bestået af formændene for de to nye afdelinger, Henning Haslev og Leif Viller Rasmussen samt følgende, der er valgt af generalforsamlingen: Ejlf Salomonsen, formand, H. Højsgaard, kasserer, Poul Fisker, sekretær, Stanley Andersen og Svend Svendsen. Som foreningens revisorer har P. A. Pedersen og Bjarne Dalsgaard fungeret siden henholdsvis 1955 og 1960.

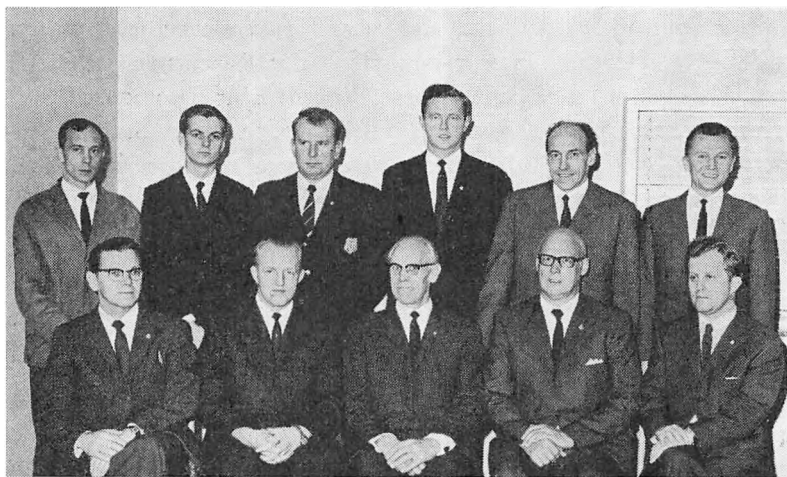
Viby Idrætsforenings formænd 1918-1968.

- 1918-21 Ingers M. Petersen, fyrbøder, 1888-1964.
- 1921-24 Regnar Pedersen, lærer, senere skoleinsp., 1892-1963.
- 1924-26 Søren Bøg, maskinarbejder, 1893-1932.
- 1926-27 Ejvind Juul, tømrer
- 1927-28 Søren Bøg, maskinarbejder, 1893-1932
- 1928 Morten Jørgensen, maler, 1881-1960
- 1930-31 Halvor Nielsen, frisør, 1902-1968
- 1931-32 Willy Lund, fabriksarbejder

- 1932-33 Acton Jensen, postbud
 1933-36 Henrik Ravn, traktorfører
 1936-43 N. P. Hansen, forvalter
     Niels Kauffeldt, trikotagehandler, fungerende formand
     1940, 1944 og 1947.
 1943-44 Julius Jensen, Falck-redder, 1905-1958
 1944-51 Wagner Nielsen, forvalter
 1951-54 Knud Thiede, landsretssagfører
 1954-59 J. Thestrup, bankbestyrer
 1959-67 Charles Thomsen, kriminalassistent
 1967- Ejlif Salomonsen, skoleinspektør

Viby Idrætsforenings æresmedlemmer

- Udnævnt: 1940 Henrik Ravn
 1951 Morten Jørgensen
 1960 N. P. Hansen
 1968 Halvor Nielsen
 1968 Charles Thomsen

Hovedbestyrelsen, december 1968. Fra venstre, forreste række: Chr. Olesen, afgået gy.-atletik-form., Poul Fisker, redaktør, E. Salomonsen, H. Højsgaard, Svend Svendsen. Bageste række: Bent Dyring, nyvalgt gy.-atletik-form., Henning Haslev, Jens-Erik Nielsen, Leif Willer Rasmussen, Stanley Andersen, Søren S. Rasmussen, nyvalgt.

Fodboldafdelingen

1931. Som tidligere omtalt oprettede Viby Idrætsforening dette år afdelinger for gymnastik og fodbold. Formand for fodboldafdelingen blev Thomas Pedersen, og afdelingen kunne påbegynde træningen på den lejede bane på præstegårdsjorden.
- 1932-33 deltog 3 hold i ABU's turnering. — A-holdet blev i rækken indenfor JBU, men det kneb. I øvrigt rykkede det samme hold op i ABU's 1. holds-række. Drengene ydede en god indsats.
- 1934-35. Den 27. april 1934 bevilgedes fodboldafdelingen et lån, så man var i stand til at betale 2 dommerhonorarer. — Når man havde udekamp, betalte hver spiller 2 kr., resten betalte VIF. — I 1935 blev A-holdet nr. 2 inden for JBU — og vandt Aarhus-mesterskabet i 2. holds-rækken. I de 19 kampe scorede man i alt 91 mål.
1936. Man klagede over, at banerne blev for lidt benyttet! — Den 22. nov. afholdtes five-a-side-stævne, hvor vi stillede med 3 hold. Old Boys kæmpede mod lærerne fra Viby og Rosenvang.
1937. Juniorerne vandt kreds-turneringen. Mellemrækkeholdet fik en pæn placering, mens det kneb at holde samling på B-holdet. — Den 7. nov. spillede julevelgørenhedskampe; der var tovtækning, og old boys spillede mod lokale forretningsfolk. De to hold lavede en masse sjov. Bl. a. mødte gartner Bahnsen i sivsko, som han satte på midten af banen. Pludselig »gik de ud« til tilskuernes store morskab — de kunne ikke se den snor, som nogle drenge trak sivskoene i. — Søndag den 5. dec. afholdtes keglespil til fordel for nye trøjer.
1938. Knud Geer holdt boldene, mod at han blev kontingentfri fra 1. marts til 1. januar. — Ynglingeholdet blev trukket

Halvor Nielsen, frisør, 1902-1968
formand 1930-31
formand for fodboldafdelingen
1932-34, 1941-42, 1966-68
æresmedlem 1968

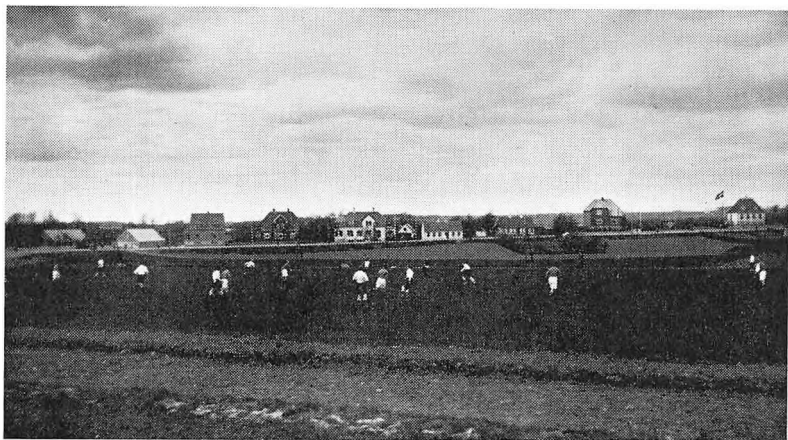
»Jeg har lyst til her i bladet at mindes og takke Halvor for et stort og uegenlydigt arbejde for Vibys sportsungdom. Halvor var ungarl, men for os, som har fulgt ham gennem ca. 40 år, var han jo næsten »gift« med VIF. Der kunne i dette ægteskab, som i så mange andre, opstå divergerende meninger! En leder vil altid være udsat for kritik, også en del ubegrundet. Halvor hørte ikke til de fremtrædende. Beskeden af væsen som han var, tog han sjældent til orde, men han tog samvittighedsfuldt det arbejde op, som medlemmerne gennem årene betroede ham... måtte VIF vedblivende have lige så trofaste ledere, så er den også fremover godt hjulpet.«

Henrik Ravn i Viby Ugeavis i anledning af Halvor Niensens død den 18. november 1968.

ud af turneringen, da det kneb med at samle spillere til holdet. — Ved julevelgørenhedsstævnet den 6. nov. var der brandøvelse ved Falck.

1939. Man var enige om, at der måtte gøres noget ved spillerens påklædning. Da afdelingen ikke selv kunne magte det økonomisk, bevilgede hovedkassen strømper og benklæder til mellemrækkeholdet og trøjer til drengene. — Til underholdning af et hold drenge fra Aalborg blev brugt 15 kr. — På ønskesedlen stod forhåndsreklame for kampene. — Den 12. nov. afholdtes julevelgørenhedsstævne. I five-a-side-turneringen deltog AIA, KFUM, Thrott, FDB og 2 hold fra VIF. På det ene hold var Robert Andersen, Børge Knudsen, Aksel Loft, Robert Knudsen og Svend Knudsen. På det andet hold Lauritz Jensen, Gunnar

Fodboldkamp (på det gamle stadion) ved indvielsen af opvisningsbanen 1935. I baggrunden huse ved Kongevejen, yderst til venstre Rasmus J. Rasmussens gård, hvor nu biblioteket ligger.

Den 28. april tog man en ny opvisningsbane i brug. Der var 200 tilskuere til indvielseskampen. VIF stillede med følgende hold: bageste række fra venstre lederen Broder Isaksen, Alfred Berg, Svend Knudsen, Carlo Christiansen, Henning Knudsen, Kirstejn Johansen og lederen Aksel Frandsen. I midten fra venstre: N. Kauffeldt, Georg Møller og Reiner Sørensen. Forrest fra venstre: Hans Andersen, Per Falkenstjerne og Wagner Nielsen.

Christiansen, Harald Jensen, Raymond Christensen og Poul Larsen. Slagtermester Nielsen skænkede de 5 ænder, som det vindende hold fik.

1940. Søndag den 21. januar påbegyndtes marchtræningen. — Mellemrækkeholdet til den første kamp i efterårsturneringen (ca. 2. sep.) så således ud: Lauritz Jensen, Kaj Gram, Ejner Holmbo, Kaj Svendsen, Børge Knudsen, Tage Sørensen, Wagner Nielsen, Henry Knudsen, A. P. Thygesen, Robert Knudsen og Jens Christensen. — Klubaftener afholdtes hver tirsdag på Hotel Viby.

1941. Mellemrækkeholdet blev kredsvinder, og den første unionskamp vandt vi 6-3 over Skovbakken. Den næste — i Horsens — vandt vi 5-4 over Fredericia. Fra et bestyrelsesmøde den 6. juni står følgende i forhandlingsbogen: »Såfremt mellemrækkeholdet vinder i Horsens den 8. juni — over Kolding — arrangeres en festlig modtagelse ved holdets hjemkomst. Da hele hovedbestyrelsen undtagen Jens Frandsen tager med til Horsens, sørger Jens Frandsen »i sagens natur« for det eventuelle arrangement. I tilfælde af en sejr vil man bede Borgerforeningen om støtte til nye klubdragter«. Ærgerligt, at vi tabte med 6-1! Chr. Larsen på Østerallé flagede på halv stang, da holdet kom hjem.

1942. Også det år blev mellemrækkeholdet kredsvinder, men i den første unionskamp tabte vi i Silkeborg — til Silkeborg — med 3-0. Her begik vi den store fejl — for penge — at lade Silkeborg få fordel af hjemmebane.

1943. For tredje år i træk blev mellemrækkeholdet kredsvinder, men de blev slået ud i den første unionskamp — Skovbakken vandt 7-5. — A-holdet var nogenlunde, mens »man ikke talte om B-holdet«. — FDB reparerede vore målnet, og målene reparerede vore medlemmer (bl. a. Ejvind Juul). — På 25-årsdagen vandt mellemrækkeholdet ABU's turnering, og de bestyrelsesmedlemmer, der så kampen, fulgte med spillerne til Friheden, hvor man »nød en kop surrogat« sammen med ABU's bestyrelse. — På grund af undtagelsestilstand og spærretid, og da enhver form for sportskampe var forbudt, gik arbejdet ikke så godt, meddeltes den 7. sept.

1944. Afdelingen arbejdede under højtryk, og man havde i alt

Et blandet VIF-hold fra besættelsestiden. Fra venstre: Ingers M. Petersen, Knud Hansen, Svend og Børge Knudsen, Hans Andersen, Walter Lund, N. Kauffeldt, Halvor Nielsen, Frank Svendsen, Regner Sørensen, Laurids Normand, Wagner Nielsen og N. P. Hansen.

80 aktive spillere. — Mellemrækkeholdet blev nr. 2 efter Odder, A-holdet nr. 3, men B-holdet (de »gamle«) blev *kredsvindere*; de tabte imidlertid den første kredskamp til Thorsø. — Man indkøbte tøj til fantasipriser, men det viste sig, at værdien var lig nul. — I nov. blev man opfordret til at stille med et hold ved ABU's five-a-side-stævne på Aarhus Stadion den 19. nov., men da man den 5. nov., på hvilket tidspunkt alle hold var ledige og i nogenlunde træning, havde rettet henvendelse til ABU om stævnet — men uden svar — sagde man nej tak (kun AGF var i træning den 19. nov.). — Lundbergs nye fodboldbog cirkulerede blandt spillerne. — Ved afslutningsfesten for fodboldspillerne var der fællesspisning à 4 kr., men VIF betalte halvdelen for juniorenes vedkommende. Alle aktive medlemmer havde adgang, og opkræveren og pladsmanden var blandt de indbudte gæster.

1945. Turneringen blev afbrudt for mellemrækkens vedkommende. I stedet blev der lavet en nødtturnering, bestående af Grenaa's, AIA's, AGF's og Skovbakkens mesterrækkehold, Vejby-Risskovs og VIF's mellemrækkehold. Vi blev nr. 2. — A-hol-

det blev kredsvindere med 20 points for 10 kampe. Juniorholdet blev ligeledes kredsvinder — med 22 points for 12 kampe. — Aarhus Fodboldklub bevilgedes et tilskud på 20 kr. i betragtning af den service, man ydede VIF. — Det var sjældent, man afholdte bestyrelsesmøder, og det kritiseredes skarpt (nu mødes man hver tirsdag). — En spiller fik sine tænder slået i stykker under en kamp, men VIF kunne ikke yde tilskud, idet man fastholder, at al idrætsudøvelse er for egen risiko. — Omklædningsforholdene var meget dårlige, og det blev, som omtalt side 70, nødvendigt at tage en bunker i brug.

1946. Da vi er i besiddelse af de fleste af det gamle blad »VIF idræt«'s numre, kan vi fortælle en hel del mere om de følgende 4-5 år.

Fra nr. 3, juni 1946, citerer vi:

Så nåede vi mesterrækken!

»Alle gode gange tre — den fjerde gang måtte det ske. — Ja, så oprandt den største dag i VIF's historie indtil dato: vi fik et mesterrækkehold! Søndag den 26. maj 1946 lykkedes det at nå vort første mål i dansk fodbold. — Stanley Andersen, Aksel Loft, Hans Andersen, Robert Borris, Normann Wendt, Henning Knudsen, Valter Madsen, A. P. Jensen, Orla Ziegler, Robert Knudsen, Jens V. Christensen, reserveerne Ernst Holm og Stanley Hansen, og sidst, men ikke mindst, vor utrættelige træner, Lumbye Jensen, er de fjorten navne, som vi vil slå fast i Viby Idrætsforenings historie. Der skal til dem lyde en tak, fordi de har ført vor klub et stort skridt fremad inden for fodboldens verden.«

Holdet opnåede 24 points for 12 kampe, målscore 73-8, i turneringen. Søndag den 19. maj spillede vi unionskamp mod Grenaa — i Mørke. Vi vandt 4-3. I den næste unionskamp den 26. maj — i Aalborg — mod Hjørring, endte den ordinære kamp 4-4. Omkampen vandt vi 1-0 — og var i mesterrækken. I kampen om Jyllandsmesterskabet i mellemrækken tabte vi i semifinalen til Fredericia 1-0.

Fra medlemsbladets nr. 3, juni, citerer vi yderligere:

Aktuelle betragtninger ved Kauffeldt

»Oprykningskampen til mesterrækken må være den altoverskyggende begivenhed i dette nr. af medlemsbladet — Så nå-

IDRÆT

Aktuelt Nyt
om Sporten
i
Viby Idræts-
forening

Udsendes den 1. i hver Maaned til alle aktive og passive Medlemmer.

1. Aargang

EKSTRA-NUMMER

15. Juni 1946

Sejrs-Paraden

Et lille Kvad ved Afslutningstesten
paa Hotel Viby
Lordag den 15. Juni 1946.

Mel.: Jeg er Havnen.

*D*i er samlet her i Dag til Fest,
Mesterrækkeholdet er vor Gæst,
de blev Mestre udi Fodboldspil,
derfor vi i Sang dem hylde vil.

Stanley er som Maalmand veldig fin,
han er hele Holdets Benjamin,
vi kan li' ham og hans Pigell,
som en Helt fra Filmen er hans Smil.

Loft har Energi for to Mand faa't,
Mund og Ben han bruger lige godt,
Solbjerg kunde staa for Laus' Kritik,
han Centralens bedste »Nummer« fik.

Hans er vor soltde venstre back,
altid gi'r han Fjenden »en Gang Lak«,
han og Ida Lykken sammen fandt,
hej for vor Karema'r-Fabrikant.

Robert Borrits kom fra Sjælland a',
gid han aldrig rejse vil herfra,
han og Aase horer Viby til,
han forstaar det ædle Fodboldspil.

Normann Wendt er født med lange Ben,
han gi'r fuld Valuta for Entréen,
hvorfør kaldes han for Martha mon,
Mandfolk er han fuldt saa godt som no'n.

Henning er vor Alderspræsident,
men hans Spil er stadig eminent;
Maal paa »Straffe« laver han hver Gang
vel at mærke, hvis det passer ham.

Madsen staar til daglig i en Brugs,
han paa Banen er »det store Sus«,
Fodbold er for ham kun Nummer to,
derfor er han ofte Tove tro.

A. P. Præmie fik for særlig Flid:
Fodbold ofrer han vist al sin Tid,
vi hans Kone takke maa fordi,
hun sin store Andel har deri.

Orla Ziegler er en Tønde Krudt,
han har Bolden bli'r der ogsaa skudt,
Energi han har som et Atom,
han er Holdets sikreste Kanon.

Robert Knudsen er vor Bold-Jonglor,
Fjenden tit for ham »i Skoven« ko'r;
Grethe har paa Fodbold god Forstand,
Robert kaaret blev til »Dagens Mand«.

»Tille« hjuler paa sit Understel,
bedste Mand han er, det si'r han sæl',
Murerskeem passer ham ej me'r,
som professionel vi snart ham ser.

Anker, Ernst og Stanley spillet har
paa vort Hold, men dog kun som Vikar;
hyldes skal de her for deres Spil,
de har vist de baade kan og vil.

For vor »Malers« højt vi raaber heil,
ej som Tysken har vi taget fejl,
ham det skyldes Holdet fik Succes,
dig vi alle siger Tak for det.

192

ede vi da endelig det mål, som vi for længst har sat os og i mange år ihærdigt stræbt efter. For os, som i Aalborg overværede den dramatiske kamp, der skaffede os adgang til den fine række, var det uforglemmelige timer fyldt med spænding,

som næsten ikke var til at holde ud. Alt eftersom det gik op eller ned for vore gutter, vekslede stemningen mellem håb og angst, og da endelig vore forhåbninger gik i opfyldelse, forstår man så godt den spontane glædesrus, der greb os alle og gav sig de sælsomste udtryk, lige fra omfavnelser og dunk i ryggen til tårer i øjnene og klump i halsen på selv store, stærke mandfolk. De følelser, hvormed vi den dag vendte næsen hjem mod Viby, lader sig ikke udtrykke i ord, men jeg omgår ikke sandheden ved at sige, at vi var lykkelige ud over alle grænser. Den hjertelige modtagelse, da vi endelig nåede Viby, gjorde også sit til at gøre dagen uforglemmelig for os og bragte på ny den føromtalte klump op i halsen. Det er den slags dage, som giver vi ledere løn for vort arbejde. År ud og år ind må vi udføre et arbejde, som ofte kan forekomme træls og fyldt med »tegnestifter«. Vi er udsatte for kritik fra mange sider, og man skal være et overmenneske for at undgå at lave en fejl en gang imellem. Selv den bedste og ihærdigste mand kan have sine stunder, hvor han tvivler på, om hans arbejde er umagen værd, men har man blot én gang oplevet den triumf — som vi gjorde det på Aalborg Stadion — at se sine anstrengelser kronet med held, har man samtidig fået den saltvandsindsprøjtning, som giver lyst og energi til at påtage sig nye opgaver, og som er beviset for, at ens arbejde kan nytte noget. — En bedre løn for mit arbejde kunne jeg ikke tænke mig, og jeg vil her benytte lejligheden til at takke spillerne, fordi de gjorde dette resultat muligt. De har alle bragt ofre for at kunne gennemføre træningen så energisk, som vor træningsstatistik giver udtryk for, og når deres kondition gang på gang har vist sig at være bedre end deres modstanderes, er det også kun simpel retfærdighed, der sker fyldest, når holdet til næste sæson rykker op i den række, de på så overbevisende måde har kvalificeret sig til. Det er en lykke for os, at vi har haft så dygtig en mand som Lumbye Jensen til at lede træningen. Med aldrig svigtende interesse har han formået at svejse holdet sammen til en dygtig enhed, hvor der nok er plads for individualitet, men hvor det gode holdarbejde altid er blevet sat i højsædet. Det kan vi ikke takke dig nok for »Maler«, og du kan med sindsro indkassere æren for det gode resultat.«

Man afholdte 2 matineer, der indbragte 900 kr., til fordel for ynglingenes rejsefond. Fra Aarhus Amts Gymnastikforening modtog man kr. 67 i kursustilskud, og det beløb gik også i rejsefondet. Man indledte (i 1939) et samarbejde med ØRN fra Horten i Norge, og det samarbejde har bestået siden. Man havde først besøg fra Norge, og da de rejste hjem, fulgte vore ynglinge med — som de første VIF'ere, der har været i udlandet. 13 spillere og 3 ledere var med, og udover rejsefondet, der blev brugt, ydede VIF 600 kr. Medlemsbladet bragte et fint referat, skrevet af fru Inger Nielsen og N. Kauffeldt. — Ungdomsafdelingen afholdt idrætsstævne, hvortil bevilgedes 30 kr. til præmier. Fodbold, sækkeløb, 80 m løb, spring og stafetløb var på programmet, men tilskuerne svigtede! — Turneringen var dengang efterår/forår mod kalenderåret nu. Da det ene B-hold ikke mødte til kampene, blev holdet trukket ud, og om efteråret tilmeldtes kun ét B-hold. — Hver træningsaften indførte hver spiller sit navn i en træningsbog, og der blev uddelt præmier til de flittigste. A. P. Jensen mødte alle 26 gange. — I ABU's turnering tabte vi 2-4 til 1900, men træneren, Lumbye Jensen, havde også sagt, at den turnering ikke var noget for os. Fra medlemsbladets nr. 6, sept. 1946, citerer vi:

Succes i pokalturneringen

»Med den gode start, vi har fået i Jydsk Pokalturnering, kan vi vist tillade os at prale lidt med den gode kritik, holdet har fået for dets indsats. Det måtte fryde enhver lokalpatriot at høre Pressens Radioavis' første aftenudsendelse søndag den 11. aug., hvor Gunnar Nu-Hansen med sin populære — og af sportsinteresserede så velkendte røst — meddele, at VIBY IF havde besejret Vejle Boldklubs mesterrækkehold med 4-0. Kommentaren lød: Det nye mesterrækkehold viste et godt og smukt spil, der lover godt for fremtiden. — En kommentar, der i al sin korthed dog giver et klart billede af holdets indsats i kampen mod Vejle. — Det var i pokalturneringens 2. runde. Forinden havde vi slået »arvefjenden« Skovbakken ud af turneringen ved en fortjent sejr på 3-1.«

Og så var det divisionsholdet fra Horsens' tur til at møde os. Kampen foregik på Aarhus Stadion — der var 500 tilskuere, og Viby vandt 3-2. — Men i Esbjerg tabte vi 2-1!

Fra farvehandler I. P. Jensen modtog VIF kr. 50 — som hjælp til vort ungdomsarbejde. — VIF var på besøg i Silkeborg, hvor man blev dårligt behandlet, idet Silkeborg IF bl. a. stillede med deres mellemrækkehold, og det var en »hån« mod VIF. Vi krævede en undskyldning og refusion af visse udgifter, men 2 breve forblev ubesvarede, og skønt JBU optog vort brev i sit blad, hørte vi intet officielt fra Silkeborg. — Lørdag den 15. juni var der spisning for mesterrækkespillerne på Hotel Viby. Hver kuvert kostede 5 kr., men tilskuerklubben gav et tilskud. Resten måtte VIF betale, da 2 bestyrelsesmedlemmer havde lovet såvel spillerne som damerne det. — Aholdet lagde om efteråret ud med sejre på 14-1 og 10-0, men alle A-holdsspillerne *trænede* også, fortæller forhandlingsbogen. Holdet »overvintrede« på 1. pladsen med 14 points for 7 kampe, mål 55-6. — Den 24. nov. ansøgte man varedirektoratet om indkøbstilladelse til 11 par benklæder og trøjer, og man fik heldigvis tilladelsen.

1947. Juniorerne ville til sommer til Norge, men kunne ikke bevilges tilskud længere end til Aalborg. I stedet var nordmændene her. — Fra medlemsbladet citeres: »Det er lykkedes at få to aftener i Rosenvang skole, der i modsætning til Viby skole er dejligt opvarmet«. Endvidere: »Da det antagelig vil være vanskeligt her i Viby at samle tilstrækkeligt publikum til træningskampe så tidligt på året, er der til mesterrækkeholdet kun arrangeret udekampe.«

Såvel A- som B-holdet blev *kredsvindere*. De vandt begge deres første unionskamp — og tabte begge den anden kamp, der var afgørende for oprykningen. Af A-holdets 88 mål scorede Stanley Hansen de 21. De 14 kampe, A-holdet havde, gav 25 points. — Det delvis genopbyggede klubhus blev udvidet med 1 rum, og huset ved banen i Rosenvang blev mere komfortabelt, idet der kom toiletter og brusebad. — Medlemsbladets nr. 10, dec., bragte på forsiden en artikel om Ernst Holm — med overskriften »Årets præstation«. — »A-holdet bør træne noget flittigere, da det er en »bedrøvelighed« at se på, fortæller forhandlingsbogen videre — om efteråret. — En turnering for drenge oprettedes. Skanderborg, Odder, Stilling, Skovbakken og VIF stillede hver med 2 hold. — Man tilmeldte

4 hold til ABU, skønt man havde drenge nok til 5 hold. Man havde imidlertid kun tøj til 2 hold. — Der var 40 drenge til afslutningsfesten, og de fik *alle* en præmie.

1948. Mesterrækkeholdet var en tur i Norge. Man oprettede allerede i sommeren 1947 et rejsefond. Der blev fastsat en ugentlig sum samt 25 øre pr. mål i turneringen, og der blev solgt landskampbilletter på amerikansk lotteri. Der blev endog afholdt et bal til fordel for rejsefondet, som efterhånden svulmede op til et ganske »artigt« beløb. VIF bevilgede 200 kr. De respektive koner og kærester var med. I medlemsbladet skrev N. Kauffeldt udførligt om turen.

Af de 10 hold, man havde tilmeldt ABU's cupturnering, blev *babyholdet aarhusmester*. Holdet så således ud: Preben Christensen, Thorkild Jensen, Benny Petersen, Henning Knudsen, Eigil Sørensen, Knud Jensen, Niels Hansen, Ronald Sørensen, John Andersen, Ib Bonde og Aage Steffensen. Reserve var Jens Nielsen. — I ABU-turneringen gik mesterrækkeholdet lige til finalen, idet de vandt over Viby og AIA uden kamp. Finalen vandt AGF 3-2. — Man havde et møde med tidligere aktive spillere for at få hjælp til træningen, men kun maler Krogh meldte sig. Hvis alle spillere, inden de trækker sig helt tilbage, ville være ledere blot ét år, så det ikke så galt ud med ledermanglen! — I medlemsbladet bragtes uddrag af fodboldlovene. — Fra den 20. til den 23. juli havde man besøg af JBU's træner, Carl Skomager.

1949. Man udgav en lille praktisk lommeplan over alle holdenes forårskampe, og enhver interesseret kunne få en.

Fra medlemsbladet nr. 2, marts, citerer vi: »Søndag den 6. marts spillede vi indendørs fodbold, arrangeret af Aarhus Stiftstidende, i Aarhus-hallen. Noget helt nyt for vore spillere, men de slap helt godt fra dette første forsøg, men jeg tror ikke, at spillet har nogen stor fremtid for sig; har man én gang overværet en sådan indendørs kamp, bliver det sikkert ikke ret mange gange, man går gennem tælleapparatet for at overvære en lignende kamp. *Halvor Nielsen.*«

Den 29. maj festede man for den mangeårige træner, Lumbye Jensen. — Man havde 2 mand på trænerskolen i Vejle, og et drengehold var på et 8 dages sommerophold samme sted. —

VIF's Jyllandsmestre i B-rækken, sæson 1950-51. Bagste række fra venstre: lederen Gunnar Christiansen, Emil Christensen, Carlo Petersen, Thorkild Lange, Erling Hansen og Anker Sørensen. I midten fra venstre: Svend Aage Petersen, Hans Andersen og Tage Ellemose Sørensen. Forrest fra venstre: Harald Jensen (Skrald), Hans Erik Sørensen (Tiger) og Aksel Jensen.

Juniorholdet var i Borris den 3. juli. Holdet var det år også i Boulstrup — lige så mesterrækkeholdet. — Maler Jørgensen passede altid kassen, når vi tog entré. I forhandlingsbogen skriver sekretæren: »Flere af hans slags — så ville alt gå lettere«. — *babyholdet blev det år kredsfinder.*

1950. Fra medlemsbladet citeres:

Dejlig overraskelse

»Ved seniortræningen tirsdag den 21. marts var to af Vibys gode borgere fremmødt med en gave til VIF's mesterrækkespillere. Gaven bestod af 12 par hvide-blå sportsstrømper, skænket af en kreds af Viby-borgere. De herrer, kontorassistent P. Petersen og barbermester A. Andersen, udtalte deres glæde over mesterrækkeholdets gode stilling i sydkredsen og fremhævede, som et af holdets største bedrifter, sejren i efterårsturneringen over sensationsholdet Brande med 4-1. Brande var i sin første sæson »mægtigt i vinden«, men efter kampen i Viby fik Brande begge ben på jorden, og »stok på« var næsten nødvendig for

at holde balancen ovenpå denne afkøling. Herr Astrup-Madsen takkede hjerteligt på VIF's vegne, og de gode givere vil senere komme ud for en lille opmærksomhed fra VIF.

VIF, der sikkert er en af landets »billigste« klubber kontingentmæssigt set, er økonomisk svagt stillet og ikke publikumsmæssigt forvænt, så en sådan opmærksomhed luner vældigt.

For egen regning kan jeg tilføje, at hvis den slags udslag »smitter«, vil jeg håbe, at en hel epidemi vil bryde ud i Viby de første 3 måneder, for så kunne følgerne måske ramme 14 juniorspillere, der skal gæste Bornholm i sommer for egen regning. Holdet, der er VIF's stærkeste gennem flere år, bliver Viking, Rønne's gæster Th.«

Announce i medlemsbladet:

»Juniorrevyen 1950 »Parkroser« er fastsat til onsdag den 17. eller torsdag den 18. maj. Efter forestillingen er der juniorbal som afslutning på forårssæsonen.«

De unge mænd skulle på Bornholm i ferien, inviteret af Viking. Opholdet var gratis, men rejsen lang og dyr. Derfor opførtes denne revy, men det blev øretæver!! Kun ganske få tilskuere var mødt — entreen var kun kr. 1,50. Revyen bestod af sang, sketches, parodier og dans — vi hørte bl. a. Gunnar Nu-Hansen, givet af den lille Nils Nilsen.

2. junior blev kredsvinder i Aarhus-turneringen, men de tabte den første kredskamp til Thrott. — Mesterrækkeholdet lagde i efterårsturneringen ud med 4 nederlag i træk, men i de følgende 5 kampe fik man 9 ud af 10 mulige points.

1951. B-holdet blev jydsk mester.

»Sam« (Knud Jørgensen) og Henning Knudsen var på instruktionskursus på Idrætsskolen i Vejle. De bestod begge eksamen som nr. 2. DBU's kursus i Gerlev bestod Wagner Nielsen og Henning Knudsen. — Da ynglingene forberedte en rejse til Horten i Norge i 1952, oprettedes et rejsefond. Man afholdt bl. a. en fornøjelig five-a-side-turnering, hvis indtægt, kr. 127, gik i rejsefondet. — I medlemsbladets nr. 6, nov. 1951, var indrykket følgende annonce: »Plads tilbydes! Ung, rask mand kan få plads på Vibys mesterrækkehold; han skal kunne påtage sig at lave mindst 2 mål i hver kamp og må højst misbruge 4 oplagte chancer. Henvendelse til redaktionen.« — I samme num-

mer opfordrede den tidligere fodboldformand, Astrup-Madsen, »spillerne til at gøre gymnastik i de stille måneder, for spillerne er for stive i deres bevægelser. Blandt VIF's trofaste tilskuere møder man dette: Nu skal det være sidste gang, jeg går til fodbold, for sådan noget skidt, som Viby leverer, vil jeg ikke betale for.«

— Kun Stanley Andersen har spillet alle de 81 turneringskampe, som mesterrækkeholdet har haft siden oprykningen i 1946.

— Iflg. medlemsbladets nr. 7, dec.: »Mesterrækkeholdet har ikke udnyttet fordelene af hjemmebane, idet man kun har fået 4 points i fem kampe, medens holdet er ubesejret på udebane!«

— En ny dommerfilm vist for drengene og juniorerne.

1952-53. Afdelingen havde den glæde, at A-holdet (1. holdet) rykkede op. — Mesterrækkeholdets rejseudgifter opgjorde man til kr. 4.000 pr. sæson. Normal indtægt pr. hjemmekamp kr. 400. — Ledelsen ønskede opsat 6 projektører, men det ville koste 300 kr., og det havde man ikke råd til. Elværkets tilbud på et komplet lysanlæg lød på kr. 10.000, så det så mørkt ud, fortælles der — og særlig, da en ansøgning til elværket om et gratis lysanlæg intet resultat gav.

1954. Det år deltog mesterrækkeholdet i kvalifikationsturneringen til 3. division. Afdelingen bevilgedes 200 kr. til et informationsmøde med pressen. Den 1. kamp var mod Viborg — her i Viby. Resultatet blev 2-2, og der kom kr. 12.000 i kassen, hvoraf DBU dog skulle have »nogle«. Der var ca. 8.200 tilskuere til kampen, der blev spillet lørdag den 22. maj kl. 18. Vort hold så således ud: Stanley Andersen — Poul Larsen og Jørgen Christensen — Normann Wendt, Leif Bonde og Knud Jørgensen — Harry Sørensen, Anders P. Jensen, Ernst Holm, Kaj Ove Christensen og Elmer Jensen. I det trykte program reklamerede en blomsterhandler med »der burde være blomster til alle spillerne, og de burde være fra...« En bager skrev »fodboldspil kan være lækkert, men kagerne fra... er altid lækre«. En tæppehandlers annonce lød »Stadions bane er et lækkert tæppe«. Det trykkeri, der havde fremstillet programmerne: »Vi lader vore 11 om oprykningen — og... om trykningen«. — Damerne var gratis med, da man spillede i Svendborg. Slutstillingen blev denne:

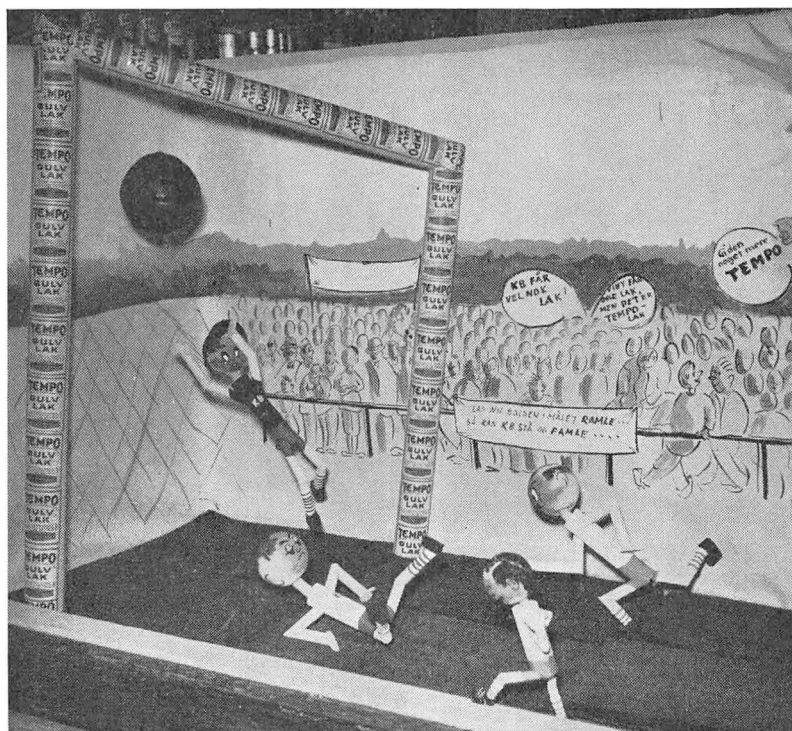
Fra et farve-brevkort med teksten »Viby Jyllandsserien (pokalhold) 1954«. Bageste række fra venstre: Harry Sørensen, A. P. Jensen, Ernst Holm, Kaj Ove Christensen og Elmer Jensen. I midten fra venstre: Ove Jensen, Leif Bonde og Bjarne Dalsgaard. Forrest fra venstre Normann Wendt, Stanley Andersen og Jørgen Christensen.

Lendemark	9 points	kr. 9.264
B 1921	8 points	kr. 7.052
Viby	7 points	kr. 7.504
Viborg	7 points	kr. 14.338
Viking	5 points	kr. 4.006
Svendborg	3 points	kr. 5.867
FB Kbh.	3 points	kr. 6.813

Det sidste tal er klubbernes bruttooverskud.

Trods det gode, økonomiske resultat af ovennævnte kneb det med økonomien, hvorfor man bad om at få sekundaholdene i lokale kredse for at begrænse rejseudgifterne. Økonomien blev heller ikke bedre af, at man konstaterede, at ikke-medlemmer benyttede den rabat, der kun var forbeholdt medlemmer.

Søndag den 28. nov. kl. 13,45 kom KB fra 1. div. til Viby for at møde os i Landspokalturneringen. Resultatet blev 2-1 — til os! Vi stillede med følgende hold: Stanley Andersen — Jørgen Christensen og Normann Wendt — Bjarne Dalsgaard, Leif Bonde og Ove Jensen — Elmer Jensen, Kaj Ove Christensen,

Farvehandler J. P. Jensens vinduesudsmykning i anledning af pokalkampen Viby IF—KB.

Ernst Holm, Anders P. Jensen og Harry Sørensen. — Det trykte program var samtidig en lodseddel, hvorpå man kunne vinde bl. a. »en prima gås«. Sognerådsformand Gunnar Clausen deltog i et møde om arrangementet. Man købte selvfølgelig en ny bold, og byens handlende rejste flagalleen. Efter kampen var der spisning for spillerne, lederne m. fl. Kommunen betalte for spillerne fra KB, medens VIF betalte for sine spillere. Viby skulle derefter møde OB (se 1955).

— Den 4. december var der afslutningsfest for mesterrækkeholdet, og i betragtning af holdets indsats bevilgedes i alt 500 kr. til de 50 deltagere. Samme aften uddeltes 2 præmier for træningsflid og god sportsånd. Gert Jespersen og A. P. Jensen blev de udvalgte. — Man forberedte forårsstarten og købte 10 patentblærer.

1955. Lørdag den 26. marts kl. 16 kom OB til Viby, og endnu en sensation i landspokalturneringen var på trapperne. Indtil det sidste minut stod det 1-1, men i sidste øjeblik scorede OB sejrsmålet, men det var diskutabelt. At det blev godkendt, af-fødte forbitrede demonstrationer mod kampens dommer, Jarl Hansen, København. Dennes forklaring til en københavnsk avis lød således:

»Det var sådan, at Vibys målmand ville frem for at fiste en bold væk. Odenses centerforward, Erik Petersen, stod i vejen for ham. Jeg fandt ikke, at Erik Petersen foretog sig noget som helst for at hindre målmanden i sit arbejde. Han stod bare, hvor han stod, og det må han have lov til, for et sted skal en centerforward vel være! Altså fløjtede jeg ikke. Målmanden tørnede ind i Erik Petersen, Bassett fik bolden, der blev klumpspil, og Erik Petersen fik bolden og scorede sejrsmålet. — At jeg ikke gav frispark til Viby, passede ikke kampens entusiastiske publikum. Det var ikke til at undgå at høre, og da jeg et øjeblik efter fløjtede af og forlod banen, svirrede småsten om hovedet på mig. Men jeg har ikke i sinde at foretage mig noget af den grund. At en lille lømmel eller to taber besindelsen, skal man vel ikke tage alt for højtideligt. De er ellers overordentlig flinke mennesker i Viby.« — VIF beklagede hændelsen i et brev til Jarl Hansen. — Efter kampen fik spillerne, lederne, pressen m. fl. et par halve stykker.

— Økonomien var stadig anstrengt, hvorfor man forlangte, at fremmede spillere skulle fremvise adgangskort. Om træningen kan fortælles, at Wagner løb med spillerne i terrænet, og Charles Lange ledede gymnastikken for spillerne hver onsdag. — Den 27. februar havde 2. holdet besøg af Herlev, hvis spillere var privat indkvarteret. Om aftenen drak man kaffe på kommunens regning, hvorefter de, der havde lyst, besøgte byens skoler m. m. — Mesterrækken blev udvidet til 12 hold. (Ved turneringens afslutning i 1965 oprettedes Danmarksserien, og nr. 1 rykkede op i 3. div., medens holdene helt ned til nr. 6 og 7 rykkede op i Danmarksserien. Vi var ikke blandt de heldige — nu skal vi blive nr. 1 for at rykke op).

1955-56. AGF's træner, Geza Toldi og hans hustru besøgte VIF og spurgte, om vi den 10. eller 11. maj ville spille mod Kinitzi,

Ungarn, der spillede jubilæumskamp mod AGF den 6. maj. Arrangementet kostede AGF kr. 20.000. VIF skulle betale kr. 15.000 for sin kamp, men i samarbejde med AGF blev det kun kr. 7.500 — til hver. Vi måtte svare, at et eventuelt under-skud over kr. 3.000 kunne vi ikke betale. Sagen sluttede med, at der kort tid efter kom et »nej« fra AGF — uden motivering. — Som følge af 1. holdets succes i landspokalturneringen kom der mange invitationer. Bl. a. indviede vi et nyt stadion i Vokslev, hvor vi spillede 4-4 med Nibe. Man var desuden i Sdr. Onsild — (2 drengehold var i Korslække). — Det var stadig ikke bedre med økonomien. Det var derfor glædeligt, at en del ansatte på FDB gav nye spilledragter og en fodbold, og fra Vestre Grundejerforening fik man et sæt trøjer. Til udekampene måtte kun anvendes en 15 personers rutebil — en større bil måtte man selv betale (de resterende pladser var altid fyldt med tilskuere, der selv betalte). Trods den slunkne kasse vedtog man dog, at aldersrentemodtagere havde adgang til hjemmekampene for halv pris. — Som en følge af de mange tilskuere, der var til storkampene i 1955, bad man Jens Aage Nielsen om et tilbud på et højtaleranlæg. Det kostede kr. 6.600 — og forblev på ønskeseddelen, hvor det stadig står! — Juniorerne blev det år vinder af Jydske Cup! 1. holdets kamp i Jydsk Pokalturnering mod Haderslev blev flyttet fra Viby til Haderslev, da vi var garanteret kr. 500 i overskud. — Man talte om at arrangere en bykamp mellem Aarhus og Viby, men da AGF ikke havde tid, blev den gode idé ikke til noget. — Et five-a-side-stævne til fordel for juleindsamlingen i Viby gav kr. 106,26, medens en julevelgørenhedskamp til fordel for Kongevejens Sammenslutning indbragte kr. 83,35 (altså for en gangs skyld et tilskud fra VIF — det normale er omvendt, f. eks. annoncer). — Ved senior-afslutningsfesten den 10. dec. i boligforeningens selskabslokaler betalte spillerne selv. Halvor Nielsen fik en gave for 10 års arbejde. — Ledermanglen var meget stor, især hos drengene.

1957. Højdepunktet det år var, at mesterrækkeholdet atter blev nr. 1 og deltog i kvalifikationskampene til 3. division. Vi rykkede ikke op, da vi tabte de første 4 kampe, bl. a. i Hjørring med 3-0, og på Bornholm, hvor Viking slog os. Det samlede

Jyllandsserieholdet, der i 1957 deltog i kvalifikationsturneringen. Stående fra venstre: holdlederen Halvor Nielsen, Harry Sørensen, Aage Steffensen, Eigil Sørensen, Aage Bitsch, Erling Gandrup og træneren A. P. Jensen, der var træner fra 1954-60 og ungdomstræner 1962-65. Knælende fra venstre: Ernst Holm, Jørgen Christensen (Mads), Leif Bonde, målmanden Henning Outzen, Niels Chr. Landbo og Gert Jespersen.

overskud af turneringen blev kr. 3.093,53. — Da holdet blev nr. 1 i mesterrækken, indspillede man en pæn sum penge, i alt kr. 4.000 i foråret. På grund af spillernes gode indsats bevilgedes kr. 300 i tilskud til afslutningsfesten. — DBU's rigstræner, Arne Sørensen, var på besøg i 3 dage. — Såvel Harry Sørensen, Ernst Holm som Leif Bonde spillede jubilæumskamp det år. — Den 16. nov. spillede AGF og Vibys mesterrækkehold en kamp til fordel for Flemming Stockholm, der brækkede et ben under en fodboldkamp (desværre stødte der senere komplikationer til). Kampen gav kr. 361,50 i entré, og det beløb rundede VIF op til kr. 400 — se 1958). — På Kirstejn Johansens initiativ — og med Kaj Nielsen som dirigent — oprettedes et børnesangkor, men efter et års forløb holdt man op på grund af for ringe tilslutning.

1958. Den 29. juli spillede Viby mod AGF til fordel for Leif Bonde og Flemming Stockholm. Indtægten var kr. 1.800, og

Alle VIF's babyer fotograferet ved klubbhuset ca. 1962. Til venstre træneren Kirstejn Johansen og øverst til højre træneren Kjeld Pedersen.

Juniorholdet ca. 1962. Bageste række fra venstre: Kjeld Degn, Aage Steffensen, Ib Bonde, Egon Jensen, Poul Skaarup. I midten fra venstre: Henning Knudsen, Eigil Sørensen og Holger Pedersen. Forreste række fra venstre: Kirstejn Johansen, Thorkild Jensen, Flemming Fischer og Jens-Erik Nielsen.

Fem VIF-drenge på Århus' byhold
1962. Fra venstre Finn Poulsen,
Bjarne Svendsen, Søren Jensen,
Steffen Jensen og John Rasmussen.
Det er Kirstejn Johansen, der in-
struerer.

det var mange penge dengang. — Alt for mange mennesker kunne stå udenfor og se vore kampe uden at betale (men det var også tilfældet i 1968). — Formanden modtog et brev fra en fader, der roste én af vore ledere, og da »ros er en sjælden vare«, glædedes man over brevet.

1959-61. Frivilligt mandskab flyttede i 1960 lysanlægget fra hovedvejen til dets nuværende placering. — I 1961 havde vi i marst besøg af rigstræneren Arne Sørensen. — Gert Jespersen spillede kamp nr. 150 den 23. april og Bjarne Dalsgaard nr. 100 den 30. marts. Begge fik et bæger og en buket blomster. — Mesterrækkeholdet sluttede med 2 sejre og *blev* i rækken. — I bibliotekssalen afholdtes en ungdomsfest, hvis overskud (500 kr.) gik til en Norge-tur i 1962.

1962-63. Keld Pedersen var på ynglingelandsholdet i 1962. — Den 23. februar 1963 afholdtes en fastelavnsbolleturnering. — Gert Jespersen spillede kamp nr. 200. Aage Bitsch og Harry Sørensen hver 150 kampe og Mogens Søndergaard 100 kampe.

1964. 1. holdet rykkede ned i serie I sidste år, men kom op igen på 1 år. Erik Jensen blev løst fra sin kontrakt, hvorefter A. P.

1. baby — vinder af ABU's turnering 1963. 3. række fra venstre: træneren Kjeld Pedersen, Finn Poulsen, Søren Juul Jensen, Niels Jørgen Højsgaard, Bjarne Svendsen, Torben Sejr og træneren Kirstejn Johansen. 2. række: Jan Rasmussen, Carlo Hansen og John Rasmussen. 1. række: Carsten Pedersen, Kaj Lang og Steffen Jensen.

Jensen, der trænede ynglingene, også påtog sig træningen af seniorerne, og det var en imponerende præstation. Holdet blev desuden jydsk mester i serie I. Sæsonen, der blev indledt med kaffe og rundstykker, hvilket siden er blevet en tradition, var således vellykket, idet ynglinge B og serie V også blev kredsvindere. — Afdelingen blev i øvrigt omorganiseret og består nu af ca. 35 ledere, trænere m. fl. — Poul Loft var på udvalgt jydsk juniorhold samt på junior-landsholdet. Desuden kan nævnes, at han i 1965 flere gange var på JBU's ynglingehold. — For første gang havde VIF tilmeldt et talenthold. Overskuddet fra turneringen anvendtes til et træningslejr-ophold i Fuglsølejren — for seniorerne.

Den 1. jan. 1965 blev den kendte fodboldtræner, Geza Toldi, ansat som træner for 1. og 2. holdene samtidig med, at han blev

ansat som træner for 1. og 2. holdene samtidig med, at han blev kommunen arrangeret fritidstræning for drenge. Toldi var kendt, bl. a. fra tidligere virksomhed i AGF, og VIF's formand, Charles Thomsen, havde udfoldet store anstrengelser for at få ham knyttet til foreningen. Det er desværre en kendsgerning, at Toldis virksomhed her ikke kom til at betyde det for VIF, som mange havde ventet. Han gik til sit arbejde med senior-spillerne med stor energi og entusiasme, men det viste sig at være meget vanskeligt at få honoreret de krav til spillerne, som han stillede, og de forhåbninger, man havde sat til spillemæssig fremgang, blev ikke indfriet. Det lykkedes aldrig at få etableret den gensidige forståelse og det tillidsfulde samarbejde mellem træner og spillere, som er en væsentlig forudsætning for et godt resultat, og Geza Toldi fratrådte efter eget ønske sin stilling med udgangen af 1967, hvorefter Carl Andreasen overtog træningen af 1. og 2. holdet.

1965. Vi indledte et »samarbejde« med Viby Ugeavis, gående ud på, at vi hver uge fortalte enhver fodboldinteresseret, hvad der foregik på Viby Stadion den følgende week-end. — Aarhus Stiftstidende bragte den 26. juni for første gang i 1965 vor holdopstilling. — 1. holdet bevilgedes 15 par støvler, der efter at have været i brug ved træning 5-6 gange kun måtte bruges til kampe. — 1. holdet havde besøg fra Neumünster, der spiller i den tyske 3. div. Vi var dernede i august. — I talentturneringen vandt vi 2 af de 3 kampe. I Jydsk Pokalturnering tabte vore ynglinge i kvartfinalen til Hjørring. — I Låsby tabte 1. holdet 5-3 til Silkeborgs 4. divisionshold. — I landspokalturneringen nåede 1. holdet til 1. runde under Dansk Boldspil Union, hvor de tabte til Vejgaard. — Som noget nyt afholdtes en klubmatch mod AGF. Efter alm. pointgivning vandt AGF med 20 points mod 12, men man spillede efter et særligt system (russisk: jo flere mål, jo flere points) samt handicap — og vi vandt selv pokalen. — 12. dec. afholdtes en five-a-side-turnering. AGF vandt de 5 kyllinger og fik som den første klubbens navn på den udsatte vandrepokal. — Vort 1. hold blev nr. 4 i indendørs fodbold i Aarhus — og var turneringens overraskelse. Yngre drenge vandt i finalen ved sam-

Serie 1-holdet, der i 1964 blev jysk mester og rykkede op i Jyllandsserien. Bagest fra venstre: træneren A. P. Jensen, Poul Loft, Aage Bitsch, Peter Mogenssen, Erik Rasmussen, Mogens Johansen og holdlederen Kaj Bøjer. Forrest fra venstre: Evald Dalby, Eigil Sørensen, Carl Holm, Gert Jespersen, Preben Nielsen og Erik Andersen.

me stævne over AGF. — Man indkaldte 50-60 tidligere fodboldspillere for at høre, om nogle af disse ville være ledere.

1966. Afdelingen startede en »tirsdagsklub«. Efter træningen hyggede spillerne sig over et spil bordtennis, kortspil el. lign. Da der ingen kioskforpagter var på det tidspunkt, sørgede nogle af spillernes damer for, at man kunne købe kaffe el. lign. Spillerne købte senere et fjernsyn. — Landstræneren, Poul Pedersen, var på besøg den 15. febr. — Vore juniorer havde besøg af ØRN, Horten. — Før kampen mod Esbjerg B 47, hvor der var 111 tilskuere, var vi nr. 4 i turneringen, og B 47 nr. 1. Vi tabte 1-0, men burde have vundet og var så måske rykket op i Danmarksserien. I mange af de øvrige kampe spillede 1. holdet »drømmefodbold«. — Der afholdtes her i Viby en klubmatch mod Kibæk v/ Herning (4 hold), hvis serie 2-hold havde

Ynglinge A, der i 1966 blev kreds-vindere med 37 points, 10 mere end nr. 2. Holdet tabte den 2. kredskamp til Silkeborg. Bageste række fra venstre: Ole Brøgger, Torben Jordt, John Ganshorn, Jan Pedersen, Kim Kierstrup, Carsten Ottosen, træneren Carl Andreasen og ynglingeformanden Knud Mortensen. I midten: Martin Rasmussen, Poul Loft og John Hansen. Forreste række Knud Steffensen, Jørgen Christensen og Ole Højsgaard.

vundet 47 turneringskampe i træk. Vi slog dem 2-1 og vandt den udsatte pokal. — 1. holdet havde besøg fra Neumünster det år. — Poul Loft var reserve på Jyllands-ynglinge-holdet mod Fyn samt mod Lolland-Falster. — Five-a-side-turneringen blev vundet af VIF. Der står nu AGF og VIF på pokalen. Turneringen indbragte et pænt beløb til juleindsamlingen i Viby.

1967. Afdelingen fik et drenge-mesterrækkehold, og det blev nr. 4. Et flot resultat. — I talentturneringen vandt vi kun 1 af de 3 kampe, men træningsfliden var 100 pct. — Mange ledere og trænere var på kursus det år. — Vore ældre drenge vandt Skovbakkens jubilæumsnålestævne. De 4 kampe vandtes i alt med 29-0. — Søren Jensen, Bjarne Svendsen og Torben Sejr var på Aarhus' drengehold. — 15 ynglinge var på tur til Norge. — Jule-five-a-side-stævnet vandtes af VRI.

1968. Ældre drenge tabte i finalen ved Skovbakkens indendørs stævne. — 1. og 2. holdstræneren, Carl Andreasen, som har trænet holdene siden 1. jan. 1968, efter at have været vor ynglingetræner i 2 år, meddelte den 27. april, at spillerne var flittige til at træne. — Drengeafdelingen afholdt nogle vellykkede jubilæumsstævner. Vort 1. yngre drengehold vandt sit stævne. — I landspokalturneringen tabte vi 0-1 til AIA's divisionshold. — Ynglingspillere fra ØRN, Horten, gæstede os omkring den 22. juni, da jubilæumsfesten afholdtes. — Juniorerne vandt pokalen i Hobro for 4. gang. Det bliver spændende i 1969, da pokalen bliver ejendom, når en klub har vundet den 5 gange. Ved et stævne i Auning vandt juniorerne Auning-hallens pokal.

Fodboldafdelingen har i sommeren 1968 kunnet mønstre 16 hold, og 9 trænere har været beskæftiget. Følgende fortegnelse over fodboldafdelingens ledere gør ikke krav på at være fuldstændig, men skulle dog indeholde de personer, der har spillet den største rolle.

- 1931-32: Thomas Pedersen, formand. Øvrige bestyrelse: Johs. Berg, S. Knudsen, Hans Andersen og Lauritz Normand.
- 1932-34: Halvor Nielsen, formand.
- 1934-36: Wagner Nielsen, formand. Henning Knudsen medlem af bestyrelsen.
- 1936-38: Johs. Berg, formand.
- 1938-40: Lauritz Normand, formand, Henning Knudsen, sekretær 1940-41.
- 1940-41: Johs. Berg, formand.
- 1941-42: Halvor Nielsen, formand, Walther Lund, sekretær.
- 1942-48: Niels Kauffeldt, formand, Ingers Pedersen og Morten Jørgensen medlemmer af bestyrelsen 1942—omkring 1946, sekretær 1943-46, A. P. Jensen i bestyrelsen omkring 1944.
- 1948-49: Wagner Nielsen, formand.
- 1949-51: Astrup Madsen, formand.
- 1951-55: Henry Rasmussen, formand.
- 1955-57: Lauritz Jensen, formand.
- 1957-59: Wagner Nielsen, formand, Anker Nielsen og Wagner Nielsen, sekretær.
- 1959-63: Henning Knudsen, formand, Bjarne Dalsgaard, sekretær 1959-64.
- 1963-64: S. P. Hostrup, formand.
- 1964-65: Victor Schmidt, formand.
- 1965-66: Poul Fisker, fungerende formand.
- 1966-68: Halvor Nielsen, formand.

Fodboldafdelingens bestyrelse har i jubilæumsåret 1968 i øvrigt bestået af følgende: Søren S. Rasmussen, kampfordeler, Mogens Kessel, sekretær, Niels J. Moeskjær, ynglingeformand, Ivan Mikkelsen, juniorformand, Hans Ottosen, drengformand samt holdlederne Niels Mortensen og Flemming Stockholm.

Træningsforhold, baner m. m.

Boldspil fandt oprindelig sted på Viby Skoles sportsplads, der var anlagt omkring 1916, men i slutningen af 1921 lejede Viby Idrætsforening for 500 kr. årligt en mark hos gårdejer Aksel Pedersen, Nordby, til fodboldbane (kort over Viby side 72). Næste år fik man ved frivillig arbejdskraft pladsen indhegnet, og der opførtes et hus til omklædning. Såre beskedent var det: 2 rum, hvert på 4×6 alen. Den samlede udgift til hus og hegn var 500 kr., men sammen med lejen for banen var det et betænkeligt stort beløb, og selv om sognerådet havde givet foreningen et tilskud på 200 kr., måtte man låne 450 kr. i Landbosparekassen, da der var en gæld på i alt 1000 kr.

Til at føre tilsyn med pladsen blev maler Morten Jørgensen ansat for 3 kr. om ugen + 3 kr. ekstra for kampe på søgnedage. Billetkasserer blev sekretæren, Kaj Nielsen; han skulle have »10% af Salget for det første Hundrede Kroner og 5% af det overstigende Beløb.«

Allerede i marts 1923 vedtog bestyrelsen at »sondere Terrænet angående en ny fodboldplads oppe i Byen«. Om resultatet beretter forhandlingsbogen under overskriften »Ny Idrætsplads« følgende: »Ved en Henvendelse til Provst Krarup-Hansen i Maj Maaned 1923 fik Foreningen at vide, at der kunde faas et Græsareal til Leje i Præstegaardsmarken. Foreningens daværende Idrætsplads paa Gaardejer Aksel Pedersens Mark havde vist sig at være saaledes beliggende, at Indtægten ved Kampe dér var saa smaa, at de knap kunde dække Udgifterne, og da man var bange for, at Foreningen med en saa uheldigt beliggende Plads skulde sygne hen, besluttede man at vove Forsøget med at skifte Idrætsplads, skønt det var klart, at det ville blive meget dyrt, særlig i Øjeblikket. Efter mange Forhandlinger lovede de af Foreningens

Medlemmer, der havde garanteret for Lejen til Aksel Pedersen, ved et Møde paa Afholdshotellet Tirsdag d. 29. Maj, at de vilde garantere for Lejen til Provst Krarup-Hansen. Samtidigt lovede nogle af Foreningens Støtter blandt de bosiddende Folk at kautionere for et Laan paa 600 Kr., saa Foreningen blev i Stand til at klare de store Udbetalinger, der skulde finde Sted, dels til Aksel Pedersen, dels til Sognepræsten.«

Den 10. juni 1923 kunne den nye bane indvies med en fodboldkamp mellem Viby og Århus 1900. Der var samlet »en mængde tilskuere, flere end nogensinde ved en fodboldkamp i Viby«. I forbindelse med, at den nye bane blev taget i brug, fik Overgaard, der boede på Kongevejen, lov til at sælge isvafler på pladsen, når der var kamp, på betingelse af, at han indmeldte sig som passivt medlem, og man modtog et tilbud fra kreaturhandler Hansen, Århus, fordi hans får løb på pladsen. »Han vil give (I) 50 Kr. for Tilladelsen til, at Faarene maa gaa ind paa Idrætspladsen, naar denne ikke benyttes, (II) vil lade lave en Laage ved Leddet nærmest Byen, (III) vil sørge for, at Faarenes Efterladenskaber er fjernet til hver Søndag, og (IV) tage *Ansvar*et for den Skade, Faarene eventuelt kan anrette ved at gaa uden for Idrætspladsen.«

I efteråret 1924 førtes en bevæget forhandling om lejemålet af idrætspladsen, fordi nogle fandt betalingen — 700 kr. pr. år — for høj, men man blev dog, hvor man var. Også adgangen til pladsen voldte vanskeligheder, men foreningen fik lov til at bruge en privat vej ved afholdshotellet.

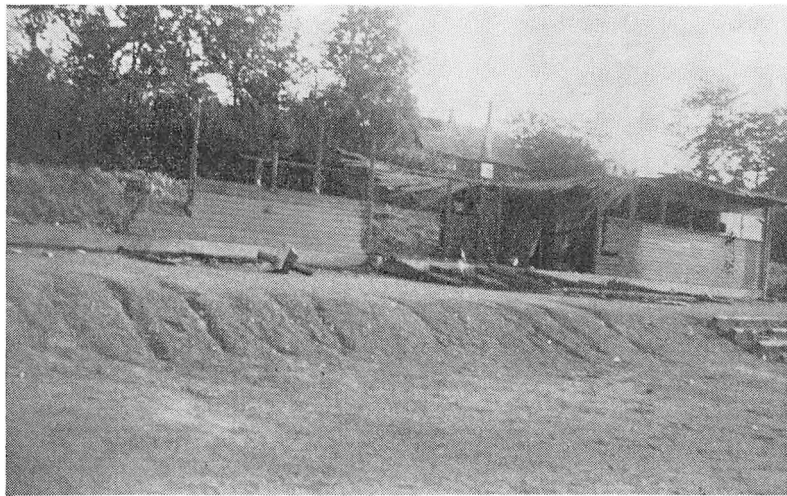
Da foreningen i 1930 genoptog sin virksomhed efter et års afbrydelse, forsøgte den at få lov til at bruge en af Viby skoles boldbaner, men på grund af skoleledernes modstand vendte man tilbage til præstegaardsmarken, og sognerådet bevilgede et tilskud på 300 kr. til lejen. Samme år overtog kommunen præstegårdens jord, og i 1931 lejede Viby Idrætsforening 3 tdr. land for 150 kr. I 1934-35 blev der anlagt et stadion med flere baner og mulighed for at dyrke atletik, og fodboldafdelingen, som i et års tid havde været uden bane, kunne d. 28. april 1935 indvie en ny opvisningsbane med en fodboldkamp mod »Frem«, Odder. Klubhuset, som fandtes ved banen, havde 4 medlemmer i påskedagene repareret og malet, ligesom spillerne i samme anledning optrådte

i nye dragter, hvide trøjer og blå benklæder. For at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden foranstaltede kommunen yderligere anlæg af en bane, og fra 1938 overtog den vedligeholdelsen af hele anlægget.

Allerede i 1934 var der tale om at opføre et nyt og større idrætshus, men først i 1936 blev det en realitet. Sognerådet var den største bidragyder med 2000 kr., Viby Idrætsforenings andel var 1600 kr., AIK (Arbejdernes Idrætsklub), som eksisterede nogle år midt i 30'erne, skulle betale 1600 kr., og Old-Boys 800 kr. Foreningerne lånte beløbene hos kommunen og skulle afdrage gælden over 10 år. I 1938 overtog kommunen vedligeholdelsen af huset, men rengøringen skulle brugerne sørge for.

Ved en ombygning i 1942 forbedredes klubhuset, hvor der foruden til omklædning nu blev plads til bordtennis, møder og lignende. Derefter blev foreningen enig med sognerådet om en forhøjelse af lejen for klubhus og baner til 480 kr. årlig; til gengæld overtog sognerådet et banklån på 1482 kr. fra Viby Idrætsforening. Året efter brændte klubhuset imidlertid. Der havde gået rygter om, at tyskerne ville overtage det til hestestald, og mange — også politiet — mente, at branden skyldtes sabotage. Et par

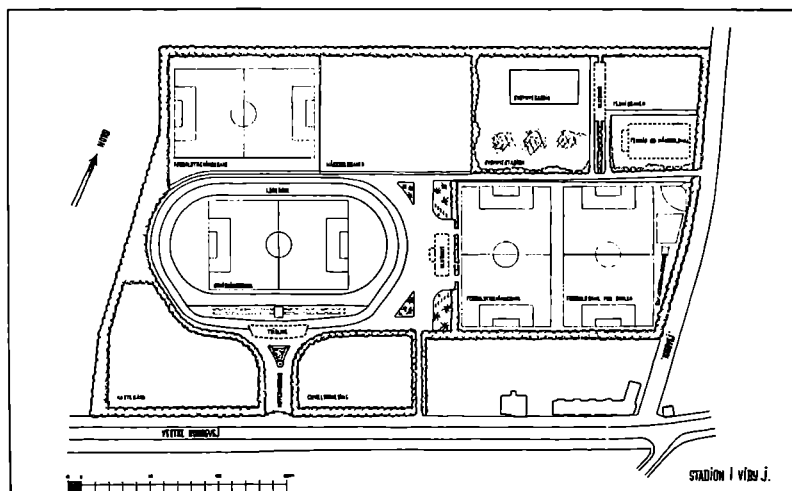

VIF's klubhus efter branden i 1943. Det gamle stadion med Vibyhus på Bjørnbaksvej i baggrunden.

af VIF's medlemmer, Stanley Andersen og Poul Larsen, blev anholdt, men sagen blev ikke opklaret. De to unge mennesker var ikke helt sagesløse, da de under et »besøg« i klubhuset aftenen før branden havde »forgrebet sig« på den elektriske installation, hvilket sandsynligvis har haft en kortslutning til følge. Ruinerne måtte foreløbig ikke røres, og først i april-maj 1944 blev halvdelen af huset istandsat. Pladsforholdene var dog så dårlige, at man i 1945 måtte tage en bunker i brug til omklædning. I 1945 blev der installeret telefon og opsat ur på stadion.

Følgende beskrivelse, der skyldes Kauffeldt, er hentet fra VIF-Idræt, juli 1946.

»Opvisningsbanen, som skal bruges både til kampe og til træning, er naturligvis udsat for en hård belastning og kan aldrig blive nogen mønsterbane. Den lille bane er en ypperlig håndboldbane og er også god til fodboldtræning, men som sagt, den er kun lille. Løbebanerne har aldrig været gode og bliver jævnlige ødelagt efter regnskyl, idet vandet fra de højereliggende tilskuerpladser baner sig vej ned og graver render i selve løbebanen... Men størst ulempe volder dog omklædningsforholdene. Det er en

Skitse over Viby stadion i VIF-Idræt, december 1950. Tekst foroven fra venstre mod højre: fodboldtræningsbane, håndboldbaner, svømmestadion, svømmebassin, klubhus, tennisbaner, tennis- og håndboldhal. Forneden: opvisningsbane med løbebane og tribune, klubhus.

stadig kamp for lederne at tilrettelægge træningen, og en fuldkommen umulighed at gøre det sådan, at den ene sportsgren ikke bliver til gene for den anden. På de aftener, hvor både herrer og damer træner samtidig, er forholdene i klubhuset så trange, at en del må anbringe deres tøj i græsset udenfor, hvad spillerne selv sagt ikke er tjent med.«

I efteråret 1939 omtales for første gang på generalforsamlingen sognerådets planer om anlæggelse af »et Stadion med Svømmebassin i Engen nær Aaen,« men flertallet ønskede at beholde den daværende beliggenhed ved Grundtvigsvej. I 1943 havde planerne taget fastere form. I et læserbrev i Forstadsavisen ankes der over de store udgifter, kommunen herved pådrager sig, men Viby Idrætsforenings sekretær, Niels Kauffeldt, kan påvise, at nettoudgiften kun er beregnet til 81.400 kr. I dette beløb var dog ikke medregnet udgifter til »svømmebad«. At der skulle gå mere end 30 år, før dette blev en realitet, tænkte næppe nogen på.

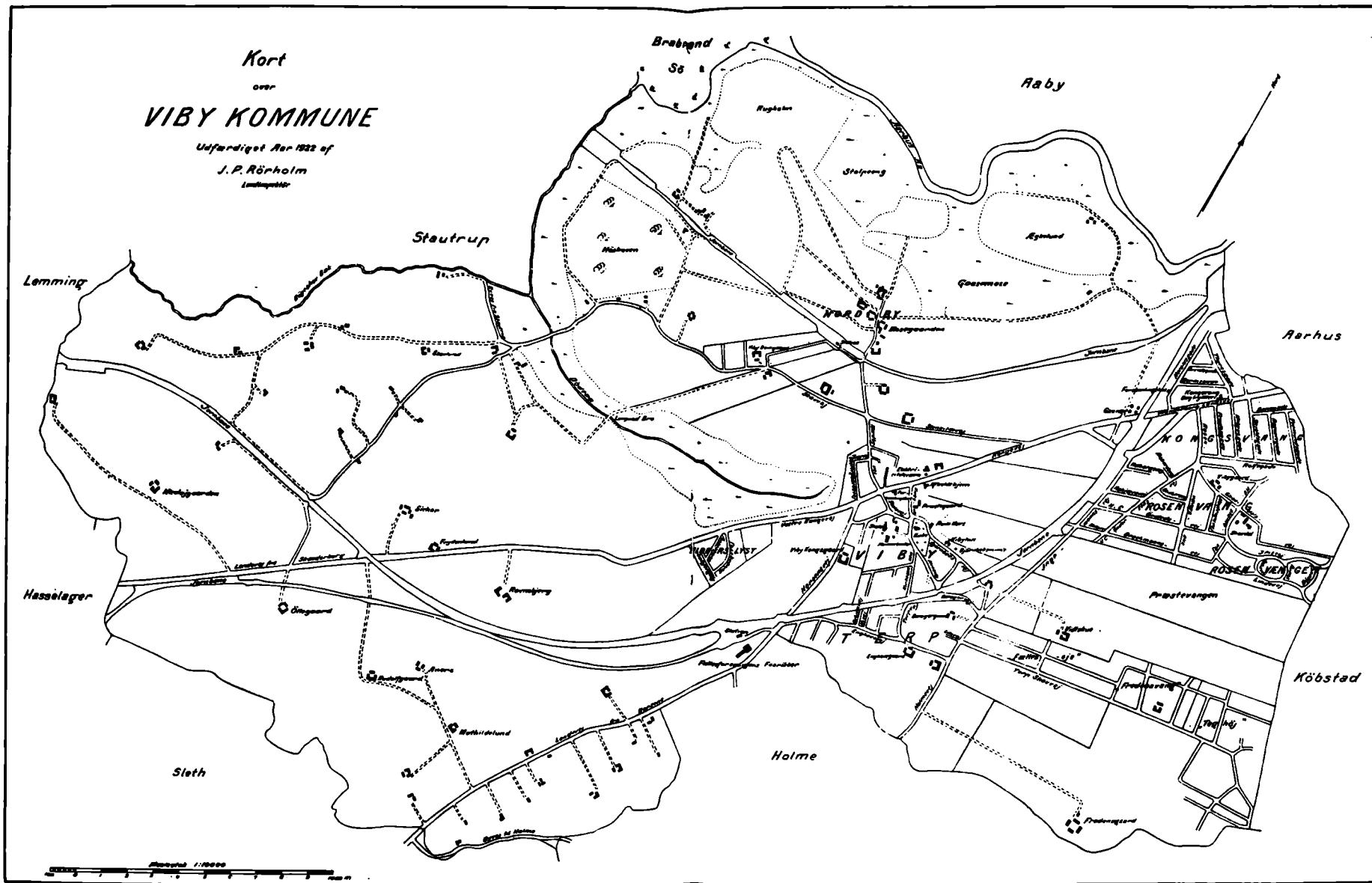
Sidst på året 1945 blev VIF, på et møde med parkudvalget, orienteret om planerne vedrørende det nye stadion, hvor jordarbejdet snart skulle begynde, men året efter blev arbejdet indstillet på grund af regeringens standsning af beredskabsarbejder.

På dette tidspunkt havde VIF en bane på Vidstskues jorder, om hvilken det hedder i »Forstadsavisen« den 21. oktober 1943, at det er »et Anlæg, der ganske skæmmer Terrænet«. På denne bane blev i 1946 opsat et af foreningen indkøbt hus til omklædning.

Selv om kommunens parkudvalg i 1949 reparerede boldspilbanerne og forbedrede omklædningsforholdene, bibeholdtes den hidtidige lejeafgift på grund af foreningens dårlige økonomi. At forbedringerne ikke var tilstrækkelige, fremgår af, at der igen i 1948 bevilges penge til istandsættelse af stadion og klubhus, og året efter laver VIF husindsamling til fordel for klubhuset. Alligevel var forholdene sådan, at foreningen overvejede at stoppe for tilgang på grund af pladsmangel.

Nu var der imidlertid for alvor kommet gang i arbejdet med det nye stadion, og på generalforsamlingen i efteråret 1951 oplyses det, at det kunne tages i brug året efter.

Den 10. august 1952 indviedes Viby Stadion, men det varede dog helt til 1956, før løbebanerne blev målt op. I 1954 stod den

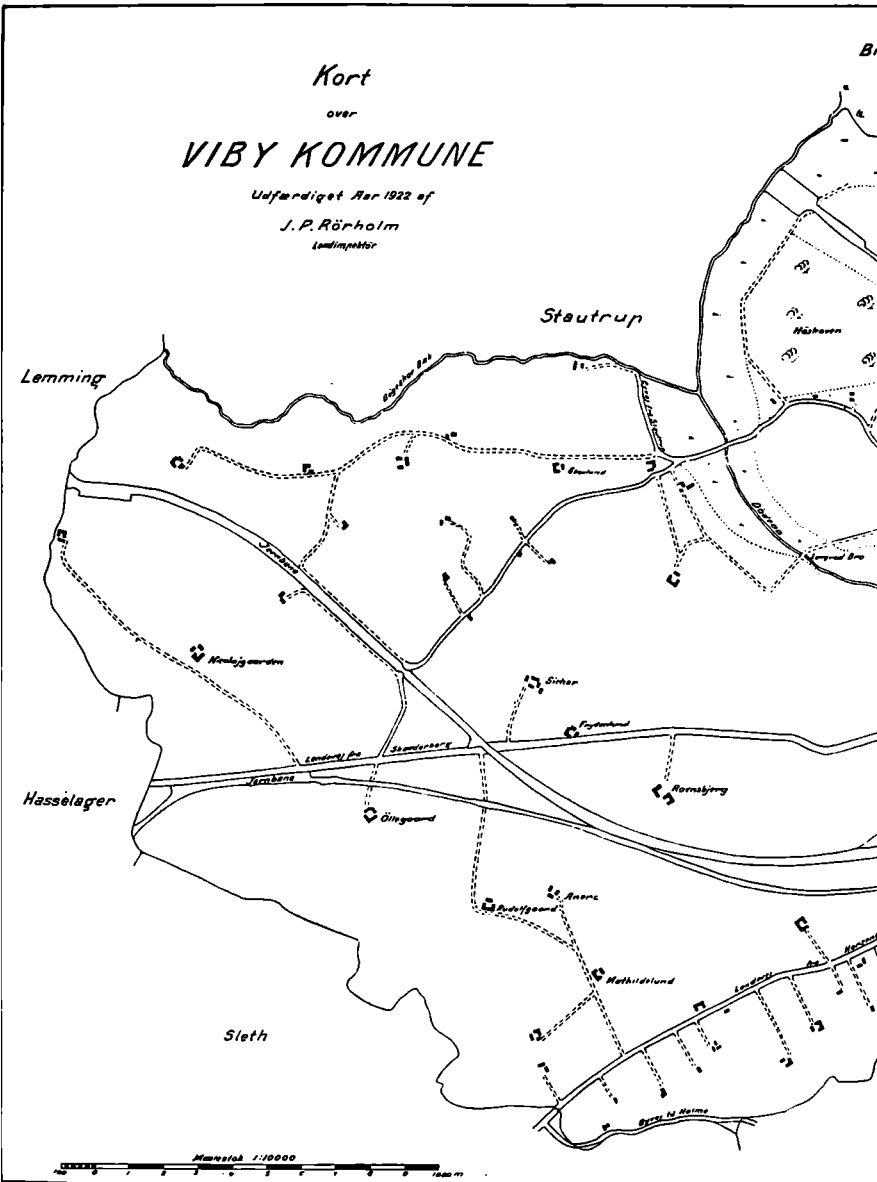

Viby kommune 1922. Fodboldbanen på Aksel Pedersens mark i Nordby var i området til venstre for Stolpe-eng. Banen og det senere stadion på præstegårdens mark var øst for denne, hvor der nu er kirkegård og aldersrente-

boliger m. m. Banen ved Vidtskue fandtes øst for fattiggården »Vidtskue«, der lå ved den nuværende Vidtskuevej. Ingemannsvej er den nuværende Chr. X's vej.

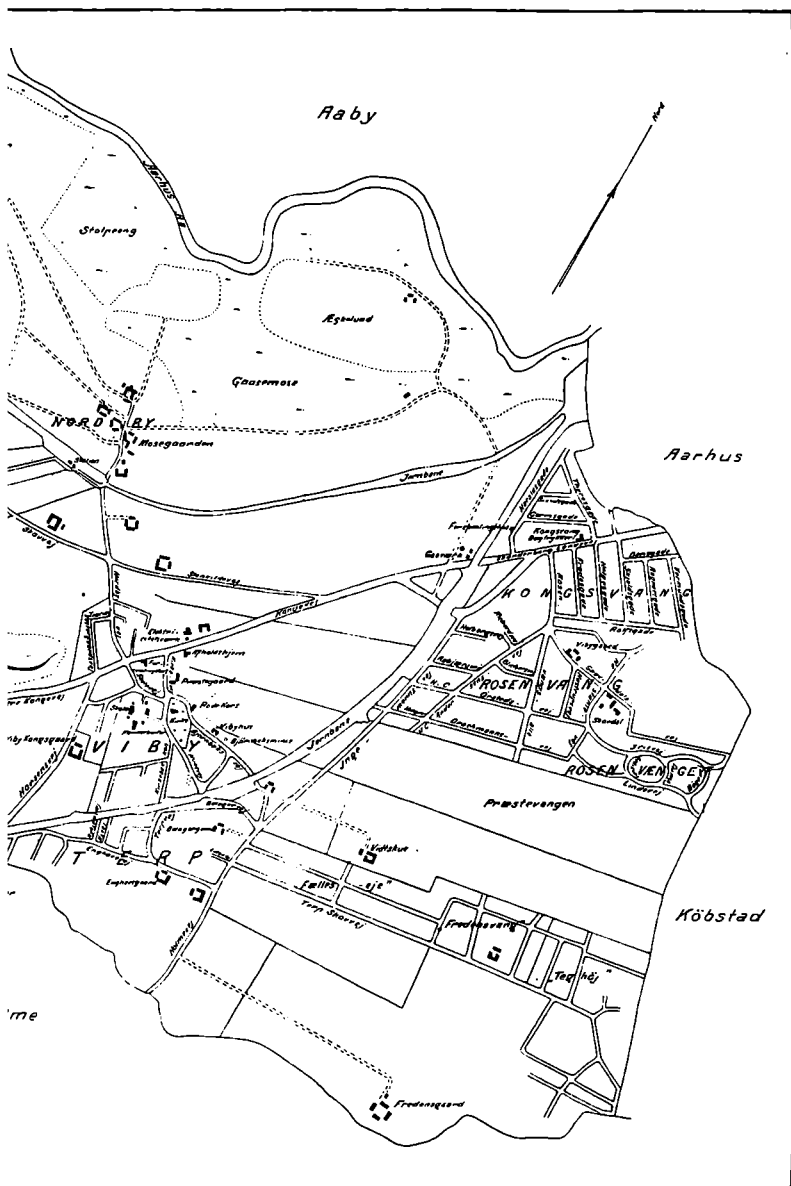
Kort
over
VIBY KOMMUNE

Udfærdiget Aar 1922 af
J. P. Rørholm
Landinspektør

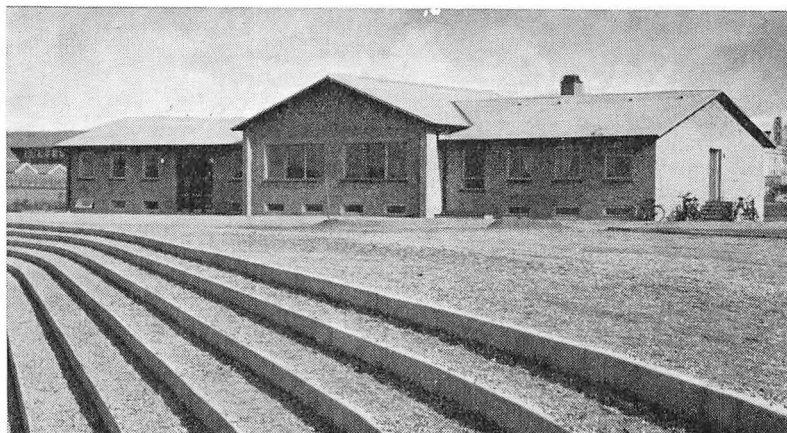
Trakt i Omegning Højbyhøjen 1922.

Viby kommune 1922. Fodboldbanen på Aksel Pedersens mark i Nordby var i området til venstre for Stolpe-eng. Banen og det senere stadion på præstegårdens mark var øst for denne, hvor der nu er kirkegård og aldersrente-

boliger m. m. Banen ved Vidtskue fandtes øst for fattiggården »Vidtskue«, der lå ved den nuværende Vidtskuevej. Ingemannsvej er den nuværende Chr. X's vej.

Klubhuset i Viby Idrætspark ved indvielsen i marts 1954. I baggrunden til venstre Vestergårdsskolen.

nye bygning på Stadion færdig med omklædningslokaler, dommer- og mødeværelse, klublokaler og bolig til stadionforvalteren. Pokalskabet, som havde stået på Hotel Viby, fik nu sin plads i det største klublokale.

Der var nu blevet særdeles gode muligheder for udendørs idræt: atletik, fodbold og håndbold, men det varede ikke længere end til 1956, før det blev foreslået, at VIF skulle opføre en idrætshal. Det blev som bekendt ikke foreningen, men Viby kommune, der påtog sig den opgave, og i januar 1962 stod den færdig, sammenbygget med klubhuset fra 1954. I årene siden er idrætshallen udelukkende blevet anvendt til håndbold og badminton af idrætsforeningerne, men efter opførelsen af en badmintonhal i 1968 er der foretaget ændringer, således at der også kan spilles basketball og volleyball. En udvidelse af stadion og bygningen af et svømmebassin er påbegyndt i 1968, mens de oprindelige planlagte tennisbaner endnu ikke er blevet anlagt.

Regler vedrørende foreningernes benyttelse af stadion er nedfældet i »Reglement for benyttelse af Viby kommunes stadion« i 1953 med senere ændringer af økonomisk art. Selv om betingelserne for benyttelsen i økonomisk henseende var rimelige, voldte deres opfyldelse dog vanskeligheder i flere år, og efter hallens opførelse og deraf følgende yderligere lejeudgifter er det ganske be-

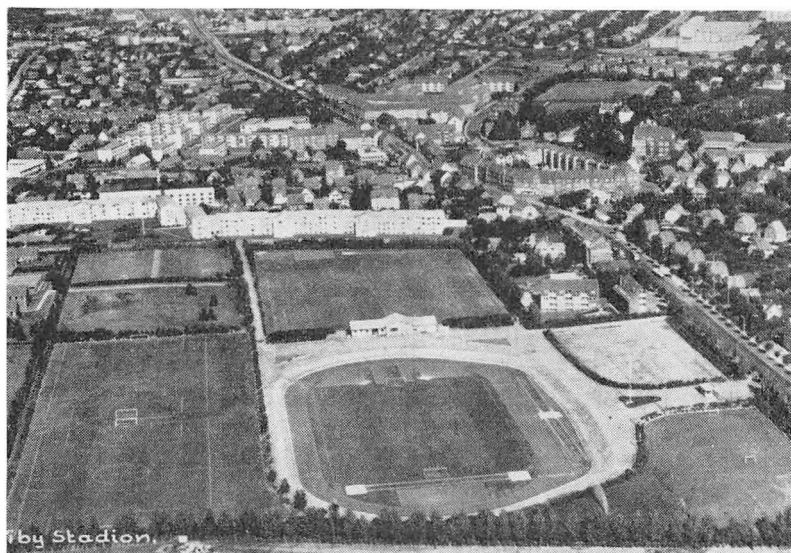
tydelige beløb, som hvert år tilflyder kommunens kasse fra Viby Idrætsforening, for tiden henimod en halv snes tusinde kr. Et stadionudvalg, med repræsentanter for såvel sognerådet som VIF, eksisterede fra midt i 30'erne til omkring 1960. Hele anlægget sorterer under kommunens parkudvalg, med hvilket der må forhandles i de tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt.

Foreningen har lige siden sin oprettelse benyttet skolernes gymnastiksale til gymnastik og en del boldspil og har ikke haft udgifter hertil. Indtil 1919 benyttedes Viby skoles sangsal i »den hvide skole«, og efter opførelsen af gymnastiksalen ved Viby skole blev den benyttet til såvel træning som opvisninger helt til besættelsestiden, der bragte adskillige vanskeligheder med sig. Se i øvrigt afsnittet om gymnastik.

Som det fremgår af ovenstående, har VIF ofte haft anledning til drøftelser med de kommunale myndigheder, som for år tilbage af og til har fundet anledning til at anmode om at se foreningens regnskaber, før der blev truffet beslutning vedr. lejeafgifter, lån eller tilskud. Naturligvis har idrætsforeningens bestyrelse og dens menige medlemmer ikke altid været tilfredse med sognerådets dispositioner og beslutninger, og der spores særlig megen utilfreds-

I klublokalet ved indvielsen, marts 1954. Fra venstre: parkudvalgets formand, Arne Petersen, stadionforvalter A. Lassen og frue, kommuneingeniør N. K. Hansen.

Viby stadion omkring 1956.

hed i perioden fra de første planer om et nyt stadion fremkom, og indtil disse planer blev realiseret. Derefter har glæden og tilfredsheden med de gode ydre forhold været fremherskende, og der er grund til at takke myndighederne for fremsyn og offervilje og for imødekommenhed over for VIF's ønsker.

Gymnastik i VIF

Så langt jeg kan huske tilbage, har jeg dyrket gymnastik med stor interesse og glæde, og den er ikke blevet mindre, efter at jeg i en del år har arbejdet både med børne- og voksengymnastik. Jeg begyndte med børnene her i Viby, og det har altid været en stor glæde for mig at arbejde med dem. Siden har voksengymnastikken interesseret mig mere og mere, da der her er et meget stort behov for motion og alsidig bevægelse. I øvrigt er den bedste kur mod træthed, der kommer af kedsomhed, rutine og dårlige nerver, simpelthen motion. Det at bevæge sig til en rytme, der griber en og fører en frem i stadigt varierende stillinger, er noget besættende, der får en til at glemme trætheden. I de sidste år er der lavet megen god, alsidig musik, brugbar til alle aldre og anvendelig til alle systemer og retninger inden for gymnastik-

Astrid Christensen

ken, både den traditionelle og den helt moderne. Så er det op til den enkelte leder at vælge det system og den musik, der egner sig bedst til de forskellige alderstrin.

Fra 1951 og fremover — kun afbrudt af korte perioder — har jeg været engageret i VIF. I begyndelsen var medlemstallet i gymnastikafdelingen ikke ret stort; det er senere blevet op mange gange, og efter Vibys hastige vækst at dømme kan vi vist godt regne med, at foreningen vil vokse støt fremover, og jeg vil her ønske VIF til lykke og god fremgang.

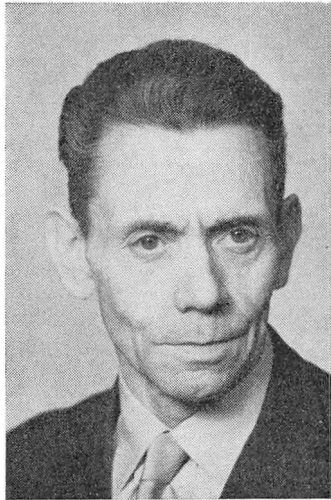
Gymnastikafdelingen

Da VIF genoptog sin afbrudte virksomhed i 1930, var det for gymnastikudvalgets vedkommende under ledelse af Herman Christensen, Milliam Andreasen og Hans Andersen med førstnævnte som leder af et herrehold.

I 1931 blev afdelingen selvstændig. Ledere af gymnastikken var det første år Nanna Mogensen, og 1934-35 havde Kirsten Jensen 67 piger, Henrik Ravn 34 drenge, mens Viggo Andersen, Bering, tog sig af såvel 27 damer som 34 herrer. Han fortsatte som leder af drenge og herrer til de første besættelsesår, mens hans kone, Agnes Østergaard Andersen, ledede store pige- og damehold 1936-39.

1937-40 afholdtes der opvisning i Viby skoles gymnastiksal hver skærtorsdag, som regel med mange tilskuere, og efter opvisningen samledes gymnaster, ledere og andre til festligt samvær med kaffebord, taler og dans i forsamlingshuset. Om sommeren blev der arrangeret opvisninger ved Sct. Hansfesten og på sportsdage, ligesom gymnasterne deltog i Århus amts Gymnastikforenings opvisninger.

Under besættelsen fik gymnastikken vanskelige kår. Ellen Butenschøn og Peder Jensen måtte lade pigerne og drengene arbejde sig til varmen, for salen var kold, også i Rosenvangskolen, hvortil man flyttede i 1940, fordi der var varme i omklædningsrummet. 1942-43 benyttede Inga Holmsgaard, der ledede pigerne og damerne til 1950, Viby skoles sangsal, men »der måtte dog ikke benyttes redskaber af nogen art, heller ikke håndbolde«. Dog holdt man opvisning både 1943 og 44, det sidste år på Hotel Viby, trods de »ringe forhold, man havde måttet arbejde under hele vinteren i et snavset danselokale.« Modet tabtes ikke, og kneb det om vinteren, gik det ofte bedre om sommeren. I 1944

*Ejvind Juul, tømrer
formand 1926-1927
formand for gymnastikafdelingen
1939-40 og 1943-49*

deltog gymnasterne i stævner i Boulstrup og Mårslet, i amtsgymnastikopvisning i Ry og i sportsuge herhjemme. I januar 1945 besøgte gymnastiklederen Erik Flensted Jensen afdelingen, holdt foredrag og viste film som propaganda for en planlagt rejse jorden rundt med danske gymnaster, og skærtorsdag var der opvisning af 5 hold, herrer og old-boys under Herman Christensens ledelse.

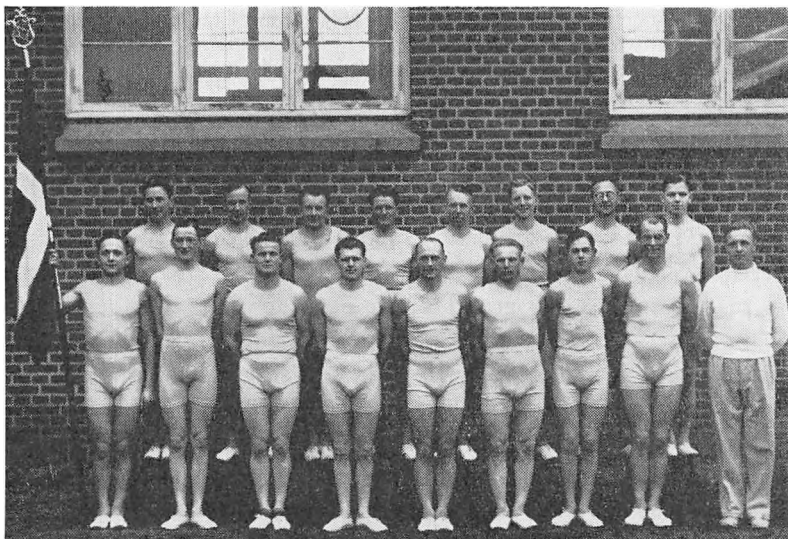
Besættelsens ophør bragte ingen lysning for gymnasterne, snarere tværtimod. På generalforsamlingen om efteråret kunne formanden berette, at »den nye sæson, som plejer at tage sin begyndelse først i oktober, tegner meget dårligt, da man ingen lokaler har til rådighed. Viby skoles gymnastiksal er beboet af husvilde, og Rosenvangskolen er belagt med tyske flygtninge; om hotellet kan der slet ikke være tale. Man kunne kun få en time om ugen, og den var lagt mellem to timer i dans . . .«

Ledelsen af gymnastikafdelingen optog midt i 1930'erne to nye idrætsgrene på programmet. Idrætsmærkearbejde og atletik berettes der om andet sted, men håndboldspillet indtil 1945, da det fik sin egen afdeling, skal omtales her. Der havde ofte været spillet bold af pigerne og damerne om sommeren, men i 1935 må der aflyses på grund af ledermangel. I 1936 spillede der regelmæssigt, og 1937 havde damerne 2 kampe med »Frøja«! Under N. P. Hansens ledelse var der god tilslutning. 1938 og 1941 havde Laurids Normand indmeldt 3 hold i Jydsk Håndbold For-

bunds turnering, og VIF havde håndboldstævne med efterfølgende bal. Året efter vandt håndboldspillerne et kredsmesterskab, og arbejdet havde taget et sådant omfang, at gymnastikafdelingen, der havde vanskeligheder med at klare det økonomisk, foreslog, at hovedforeningen skulle overtage udgifterne i forbindelse med træning m. v. I 1943 måtte trænerens timer nedskæres til 2 + 1 time om ugen, hvorved der blev sparet 8 kr. pr. uge. Afdelingen havde ikke desto mindre 4 hold i turneringen, og i 1944 var det steget til 7, hvoraf herreseniorholdet kvalificerede sig til 1. division fra det følgende år, og juniorpigerne blev kredsvindere i en »skrap« Århus-kreds. Der var således et godt grundlag for en selvstændig afdeling.

Vi vender tilbage til gymnastikken og skal nævne, at afdelingen allerede i 1937 havde erhvervet et klaver til musikledsagelse ved damernes gymnastik — den dyre musik, som der senere blev anket over.

Herreholdet foran Viby skole 1935. Fra venstre i forr. række: Hans Andersen, Johan Broch, Harry Jensen, Magnus Knudsen, Alfred Berg, ukendt, ukendt, Otto Køhler og Viggo Andersen. Bag. række: Aksel Andersen, Aksel Sørensen, Kirstejn Johansen, Svend Knudsen, Regner Sørensen, Hans Ravn, N. Kaufheldt og Chr. Olesen.

Dameholdet foran Viby skole 1935. Fra venstre i forreste række: Kirsten Jensen, Orpa Davidsen (Olesen), Else Andersen, Asta Mikkelsen (Jensen), Ruth Mortensen, Kamma Rabbech, Inge Andersen, ukendt, lederen Viggo Andersen. Bageste række: Kirsten Christiansen, Edith Christiansen, Grethe Nielsen (Sebested), Else Frandsen (Møller), Elna Winther, Dagny Sørensen (Knudsen), Ruth Bundgaard.

Om vinterens forløb lader vi Ejvind Juul fortælle (VIF-Idræt, april 1947):

»Vinteren er ved at være forbi, og gymnastiksæsonen skal afsluttes. Man kan ikke sige, at vi har været heldige med vor gymnastik i VIF, sidste vinter havde vi husvilde i salen, og i år har vi måttet standse på grund af kulden, der har til tider været flere graders frost i salen, og under disse omstændigheder kan man vel ikke forlange, at nogen skal møde til gymnastik.

Sidst i februar fik vi indbydelse fra »1900« til at deltage i en opvisning i Aarhus-Hallen sammen med flere andre damehold, og trods kulde og sne fik fru Holmsgaard samlet et hold på 10, som trænede i Rosenvang skole, på forskellige tider hvor der ikke var optaget af andre, og på de 14 dage, der var dem levnet, blev de i stand til at deltage i dette stævne af elitehold, som de kaldte det, og vort hold faldt absolut ikke igennem.

Da den værste kulde nu er forbi, vil vi forsøge at lave en opvisning sidst i april; vi har tænkt os onsd. d. 23., og det bli-

ver således en aftenopvisning. Efter denne har vi tænkt os at arrangere en afslutningsfest for samtlige deltagere, samt børnenes forældre.

Det er nu vort håb, at der vil møde mange til træningen, sa vi trods alt kan få en god opvisning. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de, der ønsker at aflægge prøve til Idrætsmærket, skal deltage i gymnastik en tid for at få lov til at aflægge prøven, som antagelig afholdes en gang i maj.«

Kaj Pedersen ledede drengene indtil 1949, og de gjorde sig fordelagtigt bemærket ved opvisningen 1948, hvor det om de små piger hedder, at de bliver næsten »sødere« for hvert år. I 1949 holdt old-boys »privat« opvisning i Rosenvangskolen, og sekretæren skriver: »Ros fortjener de, for opvisningen har været præget af dygtighed, og der er gjort et arbejde både fra lederen, hr. Ravn, og gymnasternes side, for det var, som navnet siger, ikke grønne drenge. Gid de vil fortsætte og vise et godt eksempel for de yngre herrer i VIF, for de går nemlig ikke til gymnastik.«

I 1951 var Astrid Christensen leder af piger og damer for første gang i VIF, hvor hun derefter med et par kortere afbrydelser har haft et par eller flere hold hver sæson. Jens Frandsen havde drengene indtil 1956, og N. P. Hansen old-boys et par år, hvorefter Charles Lange med undtagelse af et enkelt år har ledet dem siden 1953. Foruden de nævnte ledere har en række andre været beskæftiget et eller flere år, bl. a. Elin Jensen med piger og damer, og Mogens Lassen med drengene, ligesom Aase Gabriel har været fast pianist i mange år.

Gymnastikhøjskolernes betydning for Viby Idrætsforenings gymnastikledere er et kapitel for sig, som der ikke her er plads til at komme ind på, men det bør dog nævnes, at i særdeleshed Ollerup, men også Snoghøj, har spillet en ganske overordentlig rolle.

Efter at Vestergårdsskolen var taget i brug i 1952, blev der holdt opvisning der 1954-56. For at skaffe bedre plads til tilskuerne henlagde man opvisningerne til Århus Stadionhal, men vendte tilbage til Vestergårdsskolen i to år, indtil Viby-hallen stod færdig, og fra 1962 er opvisningerne foregået i den.

Antallet af gymnaster og hold voksede i årenes løb stærkt. Deltagerantallet har i 1960'erne været omkring 400 og undertiden

Old-boys gymnaster 1961. Bagest: Charles Lange og Niels Olesen. 3. rk. fra v.: H. Højsgaard, ukendt, Erik Andersen, Preben Larsen. 2. række: Hans Andersen, Mogens Lassen, Jens Erik Jensen, Kaj Mølgaard. 1. række: N. Kaufheldt, Jens Agger, Sv. E. Wiborg, Chr. Olesen.

langt over med hovedvægten på piger og damer, forholdsvis få drenge og et halvt hundrede old-boys. Ved forårsopvisningerne har der kunnet mønstres 7-10 hold, hvis gymnastik er blevet fulgt af som regel mange tilskuere. Undertiden har fremmede hold været indbudt til at deltage, f. eks. Aarhus Amts Gymnastikforenings elitehold, og opvisningen er indledt med fælles indmarch, sang og velkomstord. Bagefter samles en hel del af de voksne deltagere til kaffebord med taler og sange. Foruden i de hjemlige opvisninger har næsten hvert år flere hold deltaget i amtopvisningen i Århus stadionhal, og gymnastiksæsonen er for de gymnasters vedkommende, som har ønsket at erhverve idrætsmærket, afsluttet med en gymnastikprøve.

Ved afdelingens generalforsamlinger om efteråret er det blevet tradition, at de erhvervede idrætsmærker uddeles, og det har i adskillige år været foreningens æresmedlem, N. P. Hansen, der har overrakt medlemmerne denne udmærkelse, ikke for fremragende præstationer, men for stabilt og godt arbejde i gymnastik-

sal og på idrætsplads. Efter uddelingen drikkes kaffe, snakkes, synges og bydes på film eller anden underholdning.

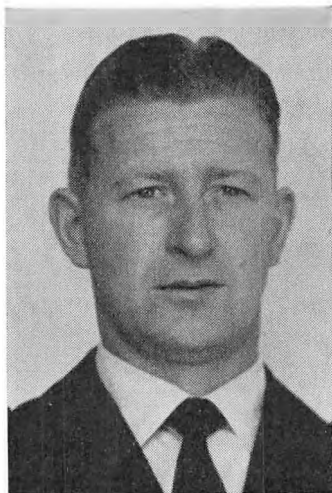
Gymnastikafdelingens bestyrelse har i det store og hele været præget af stabilitet, og mange har beklædt forskellige bestyrelsesposter i adskillige år. Foruden de nedenfor nævnte formænd, af hvilke den sidstnævnte var i bestyrelsen så tidligt som 1937, kan fra 1930'erne nævnes Kirstejn Johansen, Asta Mikkelsen og Orpa Davidsen (Olesen), fra 40'erne Laurids Normand, Anna Andersen, Inger Pedersen, Sv. Aa. Rasmussen, Karen Juul (Lassen) 1946-56, deraf 8 år som en samvittighedsfuld sekretær. Desuden Edith Christiansen fra 1947 og til dato, i 1954 Frederik Bundgaard og Svend Erik Wiborg, den sidste til 1961, og Egon Agger 1961-64. I sommeren 1968 bestod bestyrelsen foruden formanden af Edith Christiansen, Grethe Ellemose Sørensen, Hanne Pedersen og Ejlif Salomonsen.

Formænd for gymnastikafdelingen har følgende været:

- 1931-34 Milliam Andreassen
- 1934 Regner Sørensen
- 1934-38 Axel Sørensen
- 1938 Otto Køhler (fungerende)
- 1938-39 Henrik Ravn
- 1939-40 Ejvind Juul
- 1940-41 Jens Frandsen
- 1941-43 Wagner Nielsen
- 1943-49 Ejvind Juul
- 1949-53 Knud Jørgensen
- 1953-59 N. P. Hansen
- 1959-68 Christian Olesen

18 år

Da jeg er blevet opfordret til at skrive lidt i anledning af jubilæet, vil jeg gerne kaste blikket tilbage over 18 år, nemlig de år, som jeg har haft tilknytning til VIF, dels som aktiv gymnast og dels som leder af old-boys gymnasterne i 16 år. For mig har dette tidsrum været en herlig tid, ikke mindst årene som leder. For nogen kan det måske synes mærkeligt, at det kan være herligt at bruge en del af sin fritid i en gymnastiksal blandt »gamle« gymnaster, og især i nutiden, hvor tiden jo ikke kan slå til — til konkurrencer og turneringer. Men dette at beskæftige sig med og samtidig udøve en idrætsgren, som efter min beskedne opfattelse er grundlæggende for al anden idræt, har for mig stor værdi. Heldigvis er der mange, der deler denne opfattelse med mig, men man kunne godt ønske, at der var endnu flere i VIF, der gjorde det.

Charles Lange

Den ugentlige træningsaften i gymnastiksalen med old-boys er hver gang en oplevelse i sig selv. Det må være af stor betydning, at deltagere i alle aldersklasser fra 18-70 uden skelen til, hvad man er, kan mødes om noget fælles og ikke mindst blive trukket ud af hverdagens stress og eventuelle besværligheder ved arbejdet, gøre sig fri og også her forsøge at efterleve mottoet: Gør mænd til drenge og drenge til mænd.

For en leder er det herligt at opleve, at der i de forløbne år har været en fast »garde«, som hvert år er mødt frem — det må jo være et bevis på, at man er tilhænger af den form for idræt. Ligeledes må man vel også have lov til at glæde sig over, at der stadig er nye ansigter, som finder vej til old-boys gymnastikken.

Nu er det ikke meningen, at læseren skal trættes med alt for megen reformanskuelse, og jeg vil til slut ønske, at VIF stadig må bestå som en livskraftig forening, og at de, som står for foreningens ledelse, til stadighed må få held til at lede foreningens mange interesser som en helhed i samarbejdets og idrættens interesse.

Idrætsmærkearbejde og atletik

Som tidligere omtalt oprettedes der en selvstændig atletikafdeling i 1945, men arbejdet med atletikkens øvelser var påbegyndt en halv snes år før i forbindelse med træningen til idrætsmærket. For at få dette skulle man ikke alene aflægge prøve i gymnastik, men også bestå en udholdenhedsprøve, der blev klaret ved gang eller cykling. Resten af kravene kunne opfyldes ved at opnå bestemte resultater i løb, spring og kast. Så vidt det vides, blev de første mærkeprøver aflagt i 1936, og derefter er disse prøver hvert år med nogle undtagelser bestået af et større eller mindre antal deltagere. Det kendte antal uddelte mærker er følgende:

1936:	10	1960:	42
1937:	10	1961:	50
1938:	7	1962:	50
1943:	19	1963:	40
1948:	8	1964:	46
1950:	15	1965:	36
1954:	12	1966:	40
1955:	12	1967:	46
1956:	28	1968:	53
1958:	25		

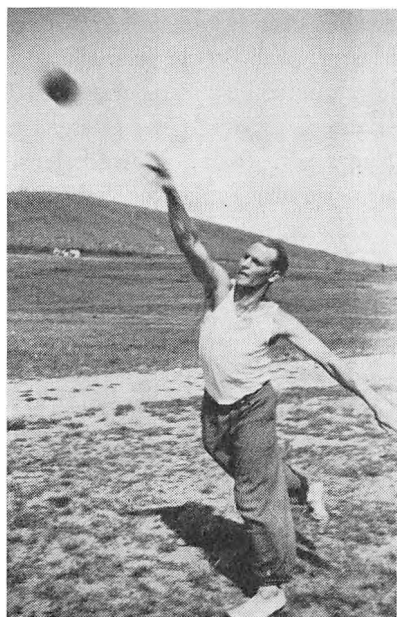
De første år deltog kun herrer, men fra 1943, hvor 8 damer var med, har begge køn været repræsenteret.

Leder af dette arbejde var i en årrække N. P. Hansen, men fra midt i halvtredserne har Charles Lange været primus motor. Da »Idrætsmærkebestyrelsen« i 1961 tildelte Viby Idrætsforening et stopur, var det helt selvfølgelig, at det blev givet til Charles Lange.

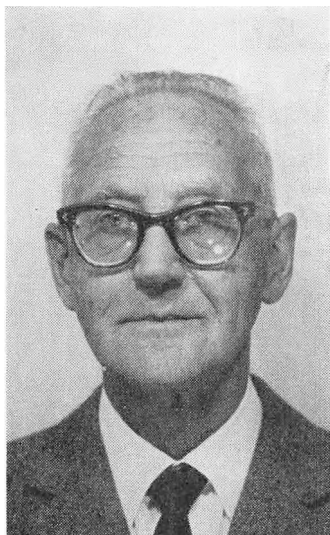

Atletikhold på stadion ved klubhuset 1937. Fra venstre: Knud Geer, Aksel Sørensen, Aksel Andersen, Stanley Hansen, Jens Frandsen, Otto Køhler.

*Fra Fuglsølejren omkring 1937.
Otto Køhler demonstrerer kuglestød.*

*Niels Kauffeldt, trikotagehandler
jung. formand 1940, 1944 og 1947
formand for fodboldafdelingen 1942-48*

Adskillige medlemmer har taget idrætsmærker gennem en lang årrække, og den flok, som har været samlet en aften om ugen i tiden efter gymnastikkens afslutning, har omfattet alle aldersklasser. Stabiliteten fremgår blandt andet af, at guldmærker med høje numre i 1968 er uddelt til N. Kauffeldt, nr. 25, Edith Christiansen, nr. 21, Chr. Olesen, nr. 18, Anna Kirkegaard og Jens Agger, nr. 16, og Harald Jensen, nr. 15. Fordelingen af guld-, sølv- og bronzemærker var i år 29, 13 og 11.

Den egentlige atletiktræning, som bl. a. Aksel Sørensen tog sig af, blev ikke til meget i begyndelsen, men man deltog dog i et stævne i 1937 med særdeles gode resultater. Oprettelsen af afdelingen i 1945 gav ingen fremgang, og de dårlige træningsforhold på det gamle stadion kan vel have en del af skylden. I 1946 blev der på banen ved Vidtskue afholdt et idrætsstævne for drenge, men med de voksne blev det ikke til noget. Ledelsen satte sin lid til det nye stadion, og i 1952, da dette var taget i brug, forsøgte der påny med en selvstændig afdeling, hvor bl. a. Charles Lange og Astrid Christensen tog sig af træningen. Fra 1957 og fem-seks år frem var Folmer Prang og derefter et par år Mogens Lassen trænere. Så gik det igen næsten i stå, og først

de sidste to år er der foregået et opsving med Bente Nielsen som leder af pigerne.

Der blev deltaget i ungdomstævner 1954-56, bl. a. i Silkeborg og Holbæk, og også i Viby var der stævner. Afdelingen var tilmeldt såvel Jysk Atletikforbund som De danske Gymnastikforeninger i disse og de følgende år og havde deltagere med i en række stævner, hvor de mandlige klarede sig hæderligt i B-rækken, og Johan Kyster og Erik Houmann var blandt de 10 bedste 17-18-årige i JAF med henholdsvis 1,70 m i højdespring (1962) og 38,1 sek. i 300 m løb (1964). I 1963 gennemførte Mogens Lassen afholdelse af klubbesterskaber i mange discipliner for mandlige medlemmer i alle aldersklasser. De bedste placeringer opnåedes af Jørgen Kristiansen, Poul Erik Damkjær, Erik Houmann og Kristian Friis.

I 1962 udsatte Peter Due et atletikfad som anerkendelse til en, der har gjort et godt stykke arbejde, og dette blev ved afslutningsfesterne i 1962 og 1964 tildelt henholdsvis Folmer Prang og Mogens Lassen. Endelig blev det i 1968 overrakt Niels Kaufeldt som påskønnelse for mange års trofast indsats for VIF og for erhvervelsen af det 25. guldmærke.

Due- og VIF-pokalen

I 1962 udsatte guldwarefabrikant Ib Due, Århus, en meget smuk, evigt vandrende pokal i tretårnet sølv. Pokalen tildeles — for et år — en idrætsmand i Viby, der har udmærket sig »ved særlige menneskelige og sportslige egenskaber, eksemplarisk opførsel og flid.«

Ved afleveringen af pokalen efter et års forløb får modtageren en miniaturepokal til eje.

Til at varetage uddelingen af pokalen findes et udvalg, som består af formændene for Viby Badmintonklub og Viby Bordten-

*Tage Ellemose Sørensen med
Due-pokalen 1966*

nisklub samt hovedformanden og afdelingsformændene i Viby Idrætsforening.

Følgende medlemmer af Viby Idrætsforening har modtaget pokalen:

1962: Bent Ryom, håndboldafdelingen

1964: Gert Jespersen, fodboldafdelingen

1966: Tage Ellemtose Sørensen, gymnastik- og atletikafdelingen

1967: Erling Lauritzen, håndboldafdelingen

VIF-pokalen

I 1939 udsatte restauratør Snoghøj, Viby Hotel, en vandrepokal, som for et år ad gangen skulle tildeles den mand eller kvinde, som ved sit gode eksempel inden for foreningens rammer havde gjort sig fortjent dertil. Underafdelingerne uddelte pokalen i denne rækkefølge: 1. år: fodboldafdelingen, 2. år: Old Boys, og 3. år: gymnastikafdelingen. Dette blev senere ændret, så hovedbestyrelsen uddelte pokalen efter indstilling af en underafdeling — var denne ændring ikke sket, var hovedformanden gået! Medlemmerne af hovedbestyrelsen havde ikke adgang til at få pokalen, og det fandt et enkelt hovedbestyrelsesmedlem »en sølsom beslutning«.

Pokalens vandring har ikke kunnet følges, men så vidt det kan ses, har følgende haft den:

1939 Svend Knudsen

1941 Anna Andersen

1942 Ejner Holmboe

1944 Hans Andersen

1947 Wagner Nielsen

1951 Niels Kauffeldt

1954 Edith Christiansen

1955 John Robdrup

Derefter er pokalen tabt af syne!

Medlemsblad

Den 18. april 1945 talte man om at udgive et medlemsblad. Den 26. jan. 1946 var det atter på dagsordenen, og den 9. febr. 1946 vedtog man at lade Harald Jensen redigere bladet. Det første nummer udkom i april 1946. Dets hoved så således ud:

IDRÆT

Udsendes den 1. i hver Maaned til alle aktive og passive Medlemmer.

*Aktuelt Nyt
om Sporten
i
Viby Idræts-
forening*

1. Aargang *APRIL 1946* *Nummer 1*

I det første nr. skrev Henrik Ravn:

»Jeg kan ikke lade være med at tænke 13-14 år tilbage; da kneb det med at stille bare ét seniorhold på benene. Og så i dag den store forening, med masser af unge, som boltrer sig i håndbold og fodbold, gymnastik og fri idræt, ja så mange er der, at rammen truer med at briste. Derfor glæder vi os til det nye og store stadion, som vort kommunale styre nu endelig har lovet at virkeliggøre. Nogle skatteborgere synes jo, det er en vel stor fløthed, men jeg er sikker på, at når det inden så længe ligger færdigt dernede ved Kongevej, vil selv de »sure« glædes over at se byens ungdom tage det i brug, tumle sig i ædel kappestrid, ikke alene idrætslig, men også menneskelig. Når dertil kommer den Ungdommens Gaard, der hører en by som Viby til, så er

rammen om vort ungdomsarbejde ved at være i orden. Så bliver det I unges sag at få et kønt og godt billede sat i rammen.«

Formanden, Wagner Nielsen, fandt, at udgivelsen af bladet var et skridt i den rigtige retning — det skulle give bedre kontakt med medlemmerne. Wagner takkede annoncørerne og henstillede til medlemmerne at støtte disse.

Det medførte skarp kritik, at det meste af bladet var fodboldstof — VIF har jo også andre idrætsgrene på programmet, sagde man. En meddelelse fra gymnastik- og håndboldafdelingen var ikke medtaget, men det var nu en fejl. Den 4. april vedtog man, at redaktøren fremover skulle deltage i hovedbestyrelsesmøderne. Den indkomne stofmængde til redaktøren svingede meget. Den 25. aug. 1947 meddelte redaktøren, Harald Jensen, at bladet var »afgået ved en blid og rolig død«, da han intet stof havde fået i lang tid! Udgivelsen overdroges da Viby Bogtrykkeri, der fik annonceindtægten (det fortsatte med samme redaktør). Det kneb af og til også med økonomien. Den 3. febr. 1947 vedtog man selv at uddele bladet, idet man derved sparede kr. 110,- i kvartalet. Denne omdeling kneb det også med at få udført tilfredsstillende, men det hjalp dog, da man fik frøknerne Kjærsgaard til at overtage uddelingen. Nr. 9, nov. 1948, der blev trykt i 2.500 eksemplarer, blev udsendt til beboerne i Viby kommune. I 1951 uddeltes en anerkendelse til bladudvalget med ordene: bladet kan ikke gøres bedre. I 1952 var bladet inde i en krise, og det ser ud til, at det er ophørt med at udkomme på det tidspunkt.

I maj 1965 udkom imidlertid et duplikeret blad, kaldet »VIF fodbold«, og redigeret af Poul Fisker. Oplaget var på 300, og bladet var gratis. De 4 duplikerede sider blev dog allerede i juni 1965 afløst af et rigtigt trykt blad, takket være adskillige forstående forretningsfolk i Viby samt P. Fjeldbonde, der kontaktede annoncørerne. I februar/marts 1966 blev det ændret til det gamle navn »VIF idræt« og kom på 8 sider. Bladet uddeltes på stadion samt i gymnastiksalene, og det gør det stadig, da økonomien ikke kan bære, at det sendes med posten. I august 1968 ændrede bladet atter udseende — udelukkende af økonomiske grunde. Det trykkes nu i Rønne — og i offset, d.v.s. ad fotografisk vej. Det udkommer nu 10 gange om året med et oplag på 800. Vi har en del faste annoncører, og det er udelukkende

disses skyld, at bladet udkommer. Bladet er ikke så pænt som før, men vi har ment, at det må være det vigtigste, at det *udkommer*, fremfor at forlange, det er *flot*. Der er flere billeder nu, og takket være flittige medarbejdere er stofmangel et ukendt begreb.

Vi synes, at bladet har vist sin eksistensberettigelse, og vi håber at kunne udgive det også i årene fremover.

Andre områder af foreningens liv

Sportsdage og sportsuger

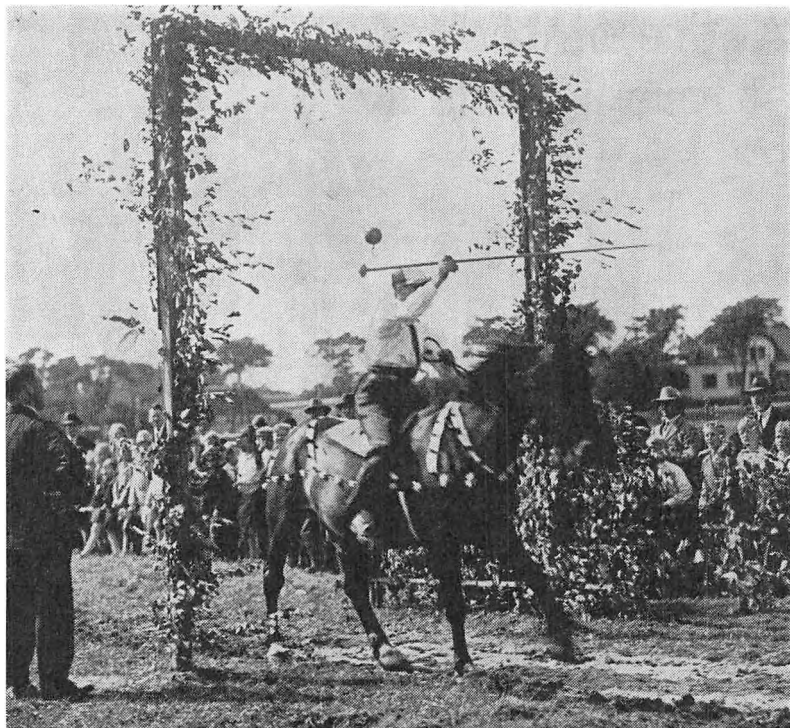
1932. 28/8 afholdt VIF sportsdag. På programmet var fodbold- og håndboldkampe samt gymnastikopvisning. Musikken leverede Arbejdernes Radioklub's koncertanlæg. Tilskuerantallet var lille, men overskuddet stort!

1937 afholdtes sportsdag i samarbejde med AIK. De 2 fodboldkampe vandt vi; desuden var der løb, håndbold og gymnastik.

1943 afholdtes sportsuge 1.-8. aug. (25 års jubilæum). På programmet stod pokalkampe i A-rækken, fodbold mellem Viby's Old Boys og Politiet, damehåndbold, stafetløb, drengefodbold, tovtrækning for mænd, 1900's elitegymnaster, forhindringsløb, fodbold mellem Fællesforeningen og Viby Borgere, tovtrækning for damer, kagerullekast, murstenskast, 100 m løb for svær- vægttere, mellemrækkefodbold og håndbold for drenge og piger om faneklader. Søndag aften gratis bal på hotellet — efter et meget festligt fælles kaffebord. På grund af jubilæet var indbudt en del gæster, og talerrækken var lang, bl. a. talte Kauffeldt, overlærer Regnar Pedersen, Ravn (på vers), sognerådsformand Jens Juul, fyrbøder Pedersen og maler Jørgensen. Biletpriserne var 2 kr. for hele ugen, pr. aften 50 øre for medlemmer, ikke medlemmer 75 øre, børn 25 øre. Lidt dårligt vejr af og til.

Sportsugen i 1944 fortjener et særligt kapitel. Fra N. C. Kauffeldts samling af presseudklip fra Aarhus Stiftstidende har vi hentet følgende:

På forsiden af Aarhus Stiftstidende stod: »Inde i bladet: Ringridnings-succes i Viby side 3«.

*Ringridning ca. 1938. Til venstre Acton Jensen, til højre for galgen Willy Lund.
I baggrunden t.v. Rasmussens gård og t.h. villa »Birken«.*

Mange til ringridning i Viby

Viby Idrætsforening startede søndag sin sportsuge med ringridning på Viby Stadion — i overværelse af over 1.500 tilskuere. De smukt pyntede ryttere tog sig flotte ud på deres blanktpudse og livlige heste, og tilskuerne lønnede hvert ridt med stort bifald.

Vinder af ringridningen blev Knud Jensen, Skåde (20 kr. + 5 pk. cigaretter). Derefter fulgte Erik Sørensen, Sleth, Holger Jensen, Skåde, Leif Mikkelsen, Viby, og Niels Hald, Viby.

Præmien for smukkeste ridt (10 kr.) fik Børge Tranbjerg, og for smukkeste pyntede hest, Ove Birkefeldt Andersen, Viby mark (10 kr.). Gårdejerne Carl Jacobsen og R. Rasmussen fungerede som dommere, og starter var N. P. Hansen.

Sognerådsformand Juul indledte stævnet og udtalte sin tilfredshed med, at man stadig, trods tidens ugunst, kunne holde sportsuge i Viby i fred og ro. Han håbede, at ugen måtte blive god propaganda for sporten i Viby.

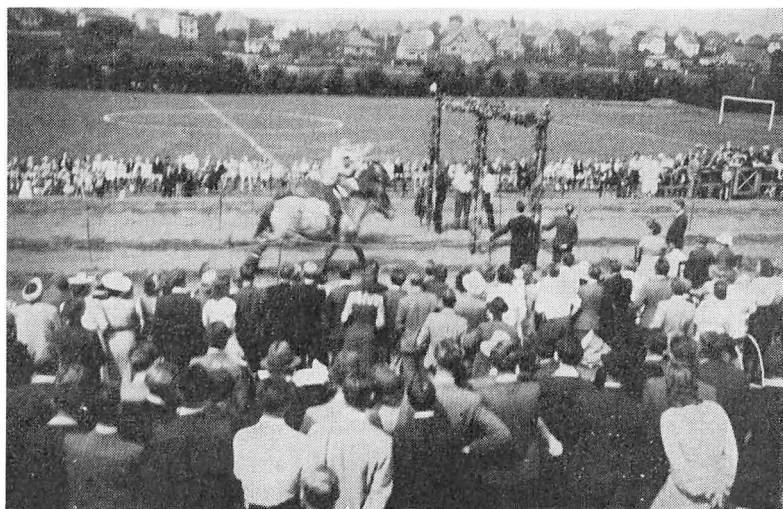
Viby Borgerhold med Larsen-Ledet som centerforward

Viby Idrætsforening, der arrangerer Vibys sportsuge, brænder torsdag ugens flotteste program af: det store show på Viby Stadion. Eet af dets fineste numre er fodboldkampen mellem Sogneråd og Borgerhold. På det sidste spiller redaktør Larsen-Ledet centerforward. Han har trænet længe, og det siges, at han er frisk som brusset fra en *sodavand*.

Holdene ser således ud:

Sogneråd: Sognerådsformand Juul — Vejformand Borchmann og H. Bøtkjær — fabrikant R. Christensen, Gunnar Clausen og J. P. Jensen — Svend E. Lind, murermester Martin Pedersen, gårdejer Søren Loft, Arne Petersen og købmand Henning Sørensen.

Borgerhold: Bager Olesen — Slagter Nielsen og Albert Jensen — Møbelhandler Chr. Nielsen, farvehandler Jensen og gartner

Ringridning ca. 1940. I baggrunden villaer ved Hans Tausens vej.

Petersen — overlærer Regnar Petersen, lærer Carlsen, Larsen-Ledet, værkfører Sejersen og lærer Berthelsen.

Desuden er der længdespark med fodbold, tovtrækning, hvori bl. a. et FDB-hold deltager, boksning, både mellem rigtige bokkere — og humoristisk mellem borgere. Vægtløftning: her udfordrer Gunnar Hansen publikum; han vil løfte mere med én hånd, end en tilskuer med to.

Desuden trillebørløb og stafetløb mellem damer og herrer.

Rekordbesøg på Viby Stadion

Der var jublende stemning på Viby Stadion torsdag aften. Ca. 3.000 var mødt op for at se det morsomme show, som VIF havde arrangeret. Det er det største antal, der har været på Viby Stadion nogensinde.

Show'ets højdepunkt var fodboldkampen mellem Borgerhold og Sogneråd. Det var meningen, at redaktør *Larsen-Ledet* skulle have spillet centerforward for borgerne, men han var forhindret i at møde — han skulle tale ved et møde! Det var kedeligt for sognerådet. Havde Larsen-Ledet været med på borgerholdet, havde det måske været lidt mere *afholdende* — med målscoren. Nu scorede det tre mål, og først sidst i kampen reducerede sognerådet til 1-3. Målscorene var for borgerholdet: gartner Bahnsen, mælkehandler Andersen og overlærer Regner Pedersen; for sognerådet: formanden for socialudvalget, Gunnar Clausen.

Længdespark (med en fodbold) blev vundet af Knud Jørgensen med 52 m, 100 m løb af Henning Knudsen, 12,1 sek. Tovtrækning af Linum, stafetløbet af gymnasterne, og trillebørløbet af VIF. Brødrene Chr. og Viggo Brændstrup gav en smuk opvisning i boksning, og Gunnar Hansen viste vægtløftning.

Damer slog herrer i stafetløb

Der var fredag ca. 1.000 tilskuere til VIF's sportsuge. Programmet spændte over fodbold, håndbold, løb og politihundeopvisning.

Stafetløbet, damer mod herrer, vandt damerne med 20 meter. De løb 500 m, herrerne 600 m. 100 m for juniorer vandtes af

Fodboldspillere ved en sportsuge, fra venstre: Kock, Kioskmanden, Bahnsen, farvehandler Jensen og Albert Jensen.

Harry Sørensen i tiden 14,9. Størst bifald fik politihundeopvisningen under ledelse af overbetjent Mouritsen, Aarhus.

I »Forstadsavisen« stod følgende:

Sportsugen i Viby blev en succes uden sidestykke i byens historie. Godt 8.000 besøgende var der i ugens løb. Et imponerende tal i forhold til, hvad der tidligere har været. VIF's nye bestyrelse fortjener fuld anerkendelse for det udmærkede arrangement. Så at sige alt klappede, som det skulle, og der forekom kun eet uheld. Det var under pokalkampene, hvor en af de fremmede spillere »blev sparket« og kom på hospitalet.

VIF's bankbøg kan efter den vellykkede uge opvise et tal, som selv de største optimister ikke havde troet muligt, og sporten i Viby er sikret et par år frem i tiden. Viby Idrætsforenings bestyrelse har store drømme om fremtiden, og skal dertil bruge mange penge. VIF har ved sin sportsuge givet os en prøve på, hvad de kan udrette, en prøve, der er faldet fuldt tilfredsstillende ud, og foreningen har samtidig vist evnen til selv at fremskaffe midler, når det har været påkrævet.

Vi ønsker VIF til lykke med kæmpesuccessen og håber, den kan gentages til næste år med lige så stort held.

1945 var udvalget fyldt med ideer, og på programmet stod: børnedyrskue, cyklingridning, sækkevæddeløb for børn, bal på hotellet, fodbold, gymnastik ved VIF's damer og Berings herrer; mellemrækkeholdet kom ikke i kamp, idet den annoncerede modstander udeblev — for 2. år i træk (i år Aarhus Politi). Brydning, fodbold mellem frihedskæmpere og hipomænd (på showaftenen), kapløb på løbehjul, barberer og bagere spillede five-a-side, damerne konkurrerede i 100 m sjiptov-løb, stafetløb o. m. m., men det fandt man nu var et tyndt program for en showaften! Endvidere i ugens løb: folkedans, ringridning — og asfaltbal i skolegården. Højttaleranlægget var dårligt, men ellers var det en god uge, der gav et overskud på kr. 3.000,-. På grund af det store arrangement fik pladsmanden 100 kr. ekstra.

1946 var der sportsuge fra 21. juli til 28. juli. Sportsheftet kostede 2 kr. og gav gratis adgang til festpladsen (lidt idealisme fra købernes side var ønskelig). 11. april dannede man masser af udvalg, men den 4. juni var der ikke udrettet noget, hvorfor man den 21. juni dannede nye udvalg. Hver afdeling stod for arrangementet af en aften. Bruttoindtægten var den hidtil største, men overskuddet mindre end de foregående år. Af programmet skal nævnes: søndag kl. 13,30 gik Bondefangerorkestret i spidsen for rytterne gennem byen, og efter at idrætspræsten, Gaarn Larsen, havde holdt åbningstalen, var der ringridning. Om aftenen bal på Hotel Viby. Tirsdag spillede en kamp mellem Horsens' divisionshold og Viby. Showaftenen omfattede bl. a. fægtning, bokser contra bryder, sportsdansenopvisning og friluftsskuespillet »En søndag på Amager«. I ugens løb desuden rideopvisning, og søndag aften asfaltbal i Viby Skolegaard.

1947 afholdtes sportsuge i juli. Man fremstillede 5.000 hefter à 24 sider, og trykningsudgifterne (kr. 650,00) betalte annoncerne. Hefterne kostede 1 kr. og var samtidig en lodseddel — med bl. a. en radiogrammofon, 2 cykler, 1 frikort til stadion og 1 års kontingent som præmier. Blandt de mange udvalg var et for telte; træet lånte man hos kommunen, og presseningerne hos Linum. Overskuddet blev på ca. kr. 1.950,00, men det stod ikke i forhold til arbejdet!

- 1953 havde man et overskud på kr. 1.949,00. Showaftenen bød bl. a. på en kamp mellem sagførere og læger, og af programmet skal endvidere nævnes fodboldkampen mellem AIA's divisionshold og vort mesterrækkehold, et stort håndboldstævne, og vort populære orkester, Bondefangerorkestret's koncert. Tidspunktet var i 1953 fra 22. juni til 28. juni.
- 1955 opgav en kreds af borgere at arrangere en sommerfest til fordel for VIF. I stedet afholdt VIF en sportsuge i tiden 3. til 11. sept. Man fik kr. 2.000,00 ind, og på programmet var bl. a. Fiedels tivoli, og Rds. Frejas div. hold contra Viby. Program blev udsendt til alle husstande.
- 1956 gav sportsfesten, den 16. juni til den 24. juni, kr. 4.800,00 i overskud.
- 1957 var tidspunktet 22. juni til 30. juni, og man bød bl. a. på kampen: AGF's div. hold — Viby's mesterrækkehold. AGF afholdt et atletikstævne. Salget af sportshefter var en skuffelse, idet medlemmerne ikke ville hjælpe med salget.
- 1958 udsatte man kr. 300, 200 og 100 i præmier for at få afdelingerne til at sælge sportshefter. Fodboldafdelingen vandt de 200 kr., og det gav drengene en Mols-tur.

Udflugter

var en tradition, som i mange år spillede en stor rolle i foreningens liv.

I 1933 var man på en fælles-cykle-tur til Klondyke ved Odder. På programmet stod boldspil, badning og dans.

1935 var børnene på lastbil-udflugt til Boulstrup. — Den 7/7 var de voksne på udflugt til Klondyke. På forhånd tilmeldte kun 10 sig, og så aflyste man turen. Da man imidlertid hørte det, ville 50 medlemmer med, og så drog man af sted til keglespil, blus på vandet og dans.

1936 foregik udflugten lige før ferien. Der var næsten lige så mange voksne som børn, og man badede og spillede bold i det fineste vejr. — Søndag den 16/8 var man på udflugt til Fuglsølejren. Vejret var fint, og 60 medlemmer deltog. Sejlturen til Mols varede 1½ time (for 1 kr. tur/retur), og derefter gik man i »gåsegang« til lejren, hvor man gjorde gymnastik, badede m. m.

Forhandlingsbøgerne fortæller ikke så meget om de følgende års udflugter. 1937 var vejret desværre dårligt, da børnene var i Boulstrup. De voksne var i Hou. Om 1940 skal nævnes, at trafikforholdene var vanskelige.

Fra det gamle medlemsblad citerer vi (1948):

Fredag den 18. juli deltog VIF med 56 pigegymnaster i et stort stævne i Boulstrup. Vi tog med tog fra Viby Station, og da vi kom til Boulstrup, holdt der en bil, der kunne fragte os de ca. 3 km til stranden. VIF's formand syntes imidlertid, vi skulle vise de voksne et godt eksempel, hvorfor vi begav os på vej til fods. Det var en drøj tur, særlig for de små, men da vi nåede den dejlige strand, var det hele glemte.

Vi havde en dejlig eftermiddag ved stranden, og kl. 15,30 skulle vort mindste hold vise de ca. 1.500 tilskuere, hvad de kunne, og det gik godt; kun kneb det en gang imellem med at være opmærksomme, fordi et *drengehold* havde opvisning lige ved siden af.

Efter spisepausen kl. 18,15 mødte vort 1. pigehold (ca. 36) på plænen til opvisning, og vi havde jo nok hørt, at det skulle være et dygtigt hold, men at det var så strålende, det havde jeg ikke turdet tro. Lederen, fru Holmsgaard, havde haft et heldigt valg af gode øvelser, der blev udført præcist og graciøst, og det var dejligt som VIF'er at høre den ros, der blev holdet til del, særlig af overdommeren, der udtalte, at holdet var et af dagens bedste.

Efter en hastig omklædning traskede vi igen de 3 km tilbage til stationen, og hvad jeg der fik at vide af de små, med hensyn til arrangementet af en sådan tur, var ikke småting, og jeg tror også, at vi næste år lejer en rutebil helt fra Viby. (»W. N.«)

Fastelavnsfester

har været en tradition i VIF i mange år. Det ser ud til, at man begyndte i 1940, og siden da har man haft en fest næsten hvert år. Forskellige afdelinger arrangerede festerne »i gamle dage«, men i de senere år er det blevet en »regel«, at formanden for drengeafdelingen i fodbold står for arrangementet, bistøttet af en eller flere hjælpere. Blandt dem, der i de senere år har stået for fastelavnsfesterne, skal nævnes Karl Holst Pedersen og Hans Ottosen.

Viby forsamlingshus fra 1906 til 1934. Derefter under navnet Hotel Viby ombygget og udvidet, nedrevet 1968. Særlig indtil 1954, men også derefter, skueplads for adskillige VIF-arrangementer.

I 1941, 1943 og 1952 fortæller bøgerne, at børnene festede om eftermiddagen, og så om aftenen var det de voksnes tur. Siden 1957 er det kun børnene, der har holdt karneval, men det er også blevet en fest, man ser frem til. I gennemsnit møder 150 børn og en del forældre, men det er vort ønske, at endnu flere forældre, ja pårørende i øvrigt, vil komme og mærke den gode stemning, der hersker ved denne årlige fest. Børnene er dygtige til at klæde sig ud, og det er hvert år et utaknemmeligt job at være dommer og skulle finde den flotteste pige og dreng samt den sjoveste pige og dreng. Efter at maskerne er faldet, får alle under 15 år som regel en bolle og en sodavand, og så danses der af hjertens lyst. I pauserne arrangeres forskellige lege m. v. Festsalen er selvfølgelig pyntet, som den bør være, når det er fastelavn.

Bazarer o. lign.

1927. Den 4/3 og 6/3 afholdtes en bazar, der gav et overskud på kr. 1.150,45. VIF indfriede omgående al sin gæld!! På bazar-

programmet stod: prolog — små idrætsmænd og -kvinder udtalte sig om deres forældres stilling til idræt — oplæsning — lokal revy — historielæsning for de små — folkedanse af små piger — sang og tableau. Damerne i tombolaerne var i nationaldragter. Børnetombolaen udsolgt på 2 timer, og tombolaen for de voksne måtte »fyldes op« efter den første aften. På programmet kunne bl. a. vindes en automobiludflugt. Til ballet efter gymnastikopvisningen 20/3 var indbudt unge fra hjem, der havde støttet basaren.

1936. 9., 10. og 11. okt. på Hotel Viby. Bazaravisen (2.200 eksemplarer for 100 kr.) blev bragt ud af bestyrelsen + juniorerne. Avisen indeholdt program, letfattede omtaler af de forskellige afdelingers resultater, iflettet en propaganda for sporten, samt annoncer med gættekonkurrence (vareanvisninger à 5 kr.). En ansøgning om tombola blev afslået af Stiftamtet i første omgang med den motivering, at et evt. overskud ikke måtte anvendes til dækning af stiftet gæld! Ravn og frue inviterede foreningens damer til kaffe — for at skabe interesse for syning af gaver til bazaren. En særlig damekomité indsamlede gaver til tombolaen. Der var mange møder forud, og et af dem var særlig livligt, da der ikke var valgt nogen dirigent. Der blev udført et kæmpearbejde af mange.

For en tætpakket sal åbnede overlærer Regnar Petersen, Rosenvang, kl. 8¹/₄ bazaren med en smuk omtale af foreningens virke og formålet med bazaren: det nye klubhus.

Tombolaen tiltrak sig alles opmærksomhed, og den kunne snart melde udsolgt. Sømboden (3 slag for 25 øre) blev passet af den populære »Bette Svend«, alias Svend Knudsen. Boldkast-boden passede den tungerappe Aksel Sørensen. Berg forestod et såkaldt »farvespil« efter roulettesystemet — indsats 10 øre. Boden var under stadig belejring. Regnar Sørensen og Johansen ledede fiskedammen (10 øre — gevinst hver gang) og skydeteltet, hvor mandfolkenes færdigheder blev overvåget af beundrende pigeøjne! I et hjørne solgte hotellet varme pølser og fadøl. Ved den lejlighed satte Laurids Normand rekord i pølsespisning. »Underholdningsafdelingen«'s personliste så således ud: Sangkræfter: fru Jensen og d'herrer Køhler, Berg og Guldberg Jensen. Stepdans: Sonja Pedersen, Irma Jensen, Axel Andresen,

Folmer Prang og Carl Andersen. Ved klaveret: Jes Carlsen, afløst af fru Jul. Jensen og Køhler. Dekorationer: Køhler. Belysningsmester: Børge Knudsen. Regissør og sufflør: Jul. Jensen. Der blev »uddelt« både elskværdige og hvasse »hip« til adskillige personer »i staden«.

Formanden, traktorfører Jul. Ravn, ledede hele slaget og sluttede bazaren søndag kl. 23 med at rette en tak til publikum, og ved et efterfølgende kaffebord for alle de medvirkende sagde han tak for det store arbejde, man havde gjort. Derefter udtrak politibetjent Normand hovedgevinsterne på bazaravisen, bl. a. en lænestol, skænket af Lystager, A. Koch og Axel Sørensen, et maleri, skænket af Svend Knudsen og Normann, et rygebord, skænket af Villy Jensen, og en dukke, skænket af fru Bundgård. Bazarens nettooverskud udgjorde kr. 1.500,-.

1952. Bazaren den 1. og 2. nov. gav 2.600 kr. i overskud. De handlende og industrivirksomhederne viste som sædvanlig stor velvilje.

I »Forstadsavisen« stod:

»Som det var ventet, blev bazaren en succes af det helt store format. Straks efter åbningen lørdag eftermiddag var der stor trængsel ved tromlerne, og om aftenen havde fem unge damer fuldt op at gøre med at udlevere gevinster; man havde slet ikke indtryk af, at der var nittere i tromlerne, og ret tidligt kunne man forudse, at tombolaen ville blive totalt udsolgt. Der var kun få hundrede numre tilbage ved åbningen søndag, og de blev revet væk. Alligevel fik søndagsgæsterne en dag ud af det. Underholdningen var fin-fin, Jette Holm gav sine numre med en friskhed, der begejstrede publikum, og så var der jo magister Hulkenfryds geniale orkester — simpelthen fantastisk. Bazaren gav et pænt overskud til foreningens ungdomsarbejde, så det var et glad og veltilfreds — men ak, så træt — bazarudvalg, der efter at have fjernet de sidste spor kunne forlade valpladsen, rigeligt belønnet for det kæmpearbejde, det havde været at tilrettelægge det store arrangement.«

1955. 11. til 20. dec. afholdtes julemarked.

I tombolaen opstillede radioforhandler Jens Aage Nielsen gratis et højtaleranlæg. FDF's orkester spillede på torvet søndag den 11/12. Tombolaens overskud blev ca. kr. 3.590,-.

»Bondefangerorkestret«

fortjener en særlig omtale. Det startede omkring 1938, og deltagerne anvendte nedløbsrør, vandkander, højttalertragte og mange andre mærkelige instrumenter. Da man senere købte rigtige instrumenter, omdøbte man orkestret til »Ravnsbjerg Symfoni Orkester«.

Om orkestret kan fortælles, at det i 1936, iklædt særdeles originale dragter, drog på propagandaturne i kommunen i dagene før og under bazaren den 9., 10. og 11. okt. De bragte på fornøjelig vis bud om, at her foregik noget. Det var meget morsomt at se orkestret — især dirigenten, Guldborg Jensen.

I besættelsens første år nægtede politiet orkestret tilladelse til at gå rundt i byen, men orkestrets medlemmer blev enige om at betale den eventuelle bøde. Marchen skulle starte fra Shell-tanken i Kongsvang, men da orkestrets medlemmer kom dertil, holdt statsbetjent Kristiansen ved tanken, og man måtte køre rundt i gaderne, til statsbetjenten var kørt. Derefter gik turen gennem Fredensvang og Viby tilbage til Kongsvang.

Orkestret medvirkede ved talrige VIF-arrangementer og var uhyre populært. Ved en lejlighed var der så mange samlet på Hotel Viby, at scenen (nogle kasser o. lign.), hvorpå orkestret skulle stå, blev trampet i stykker.

Blandt de medlemmer, der har været i orkestret, kan nævnes forvalter Hansen (Shell), Køhler, Harry Jensen, maler Krogh, Henning Knudsen, Jens Frandsen, Børge Knudsen, Børge Hansen, Arne Skov, Jens Christensen, Viggo Hansen, Alf. Berg, Jul. Jensen, Ankerstjerne, Bach, August Hald, Chr. Hansen, fru elektriker Knudsen, fru Grosen samt Børge og Arne Petersen.

Orkestret optrådte for sidste gang ved det arrangement, der i 1957 afholdtes i Aarhus-Hallen til fordel for Ungarnshjælpen.

Revy

Revyen, som løb af stabelen den 30. marts 1941, og i alt opførtes 6 gange, fik et særdeles strålende forløb; det skyldtes især dygtigt samarbejde mellem en kreds af vore flinke medlemmer, som her præsterede noget, som for amatørers vedkommende var noget ganske usædvanligt. Det tør sandelig siges, at revyen blev en dunderende succes, idet der var fuldt hus hver gang. Der var her skabt noget, som havde publikums interesse, og som bør gentages hvert år, hvis vi ikke vil skuffe Viby-borgerne!! Selve ideen til at opføre revyen skyldtes i første række Julle og Berg, som selv trak det store læs ved udarbejdelsen af revyen (for at spare penge, var revyen »hjemmelavet«), og tilrettelæggelsen af de mange prøver, som gik forud, og som krævede både tålmodighed og takt. Disse prøver foregik uden gnidninger af nogen art, hvilket talte såvel arrangørerne som »skuespillerne« til stor ære. En stor hjælp ved disse forberedelser var den dygtige pianist, Knud Rasmussen, som under opførelsen tillige var leder af orkestret.

Premieren fandt sted søndag den 30. marts kl. 7³/₄ — efter om eftermiddagen at have været opført — gratis — for de ældre i Viby — samt børnene. Nervøsiteten var naturligvis stor, men den viste sig at være ubegrundet. Alle kunne deres ting, og hele det store apparat klappede, som det skulle. Ravn fremsagde først en udmærket prolog, som han selv havde forfattet, og så gik tæppet. Revyen bestod af 2 afdelinger — med i alt 18 numre. Første nr. var en sang om vore egne stjerner, hvori navnlig vore fodboldspillere blev besunget. Visen foredroges af Chr. Larsen, som viste sig at være een af revyens bærende kræfter. Næste nr. var en morsom sketch, kaldet »Hos fotografen«, hvori »Rysser« og Ruth Skov boltrede sig, og fremkaldte den helt store latter under num-

rets overraskende slutning. I »Skolestuen«, som spillede af Niels Jensen, Julle, Rysser og Tille, fejrede lystigheden også triumfer, og N. Jensen gjorde stor lykke som dansende skolelærer.

Det vil føre for vidt at omtale hvert enkelt nummer — de gik alle kvikt over scenen, og modtoges godt af publikum. Numre som »Klokke, ring fred«, »Ingen kender dagen« og »De gamles hjem« slog på de stemningsbetonede strenge og skabte fuldkommen stilhed i salen. Fru Julle gjorde god fyldest i både sange og sketches, og hun trak på spindesiden et stort læs. De to spasmagere, Larsen og Køhler, som gik ualmindelig godt »i spand sammen«, var revyens største oplevelse. De to herrer »var« så store talenter, at de »ville« være en lækkerbidsken for enhver revyscene. Deres samspil i »Gårdsangerne« og »Spillemandene« var perler af komik og gåpå-humor, og de fik salen til at »vråde sig af latter«. I »Opereteparodien« fejrede de formelig triumfer og fremkaldte orkanagtigt bifald, som næsten fik taget til at løfte sig. Alene denne præstation var pengene værd. En særlig omtale fortjener også Inger Olsen, som med sit foredrag af »Sparevisen« viste en sikkerhed og mundræthed, som til næste gang, der spilles revy, må kunne skaffe hende flere viser. Efter Larsen og Køhler var hun den, der høstede det største bifald.

»Rådhusvisen« var et kvikt nummer, hvori Julle og Rysser gav sognerådet »en gang lak«; det fikse kor dannede en levende baggrund. Dette kor fortjener en særlig omtale. Det bestod af følgende 6 unge damer: Oda Bøgh, Anna Hededahl, Ellen Margrethe Nielsen, Eva Madsen, Grete Jensen og Minna Mortensen — og kønnere piger er aldrig set på nogen scene. Enhver ung mand følte blodet rulle i årerne, og de ældre blev unge på ny — koret var et smukt syn. Deres harmoniske skikkelser, skælmske smil og strålende ungdom gjorde sin virkning. Et gammelt ord siger: »Hvad man ikke har i hovedet, må man have i benene«. Disse unge damer forstod nu godt at bruge hovedet, og hvad de havde i benene, var ganske forbløffende. Danselærerinde, frk. Sørensen, Viby, havde instrueret forskellige danse og optrin — og behændigt kædet disse ind i de forskellige numre. De ledere fra andre idrætsforeninger, der var til stede, da de godt kunne tænke sig selv at opføre en revy, opgav hovedrystende med bemærkningen: »Hvor i alverden får vi sådanne piger fra? De findes jo kun i Viby«.

Også Køhler må nævnes specielt. Foruden sit arbejde på scenen, præsterede han det kæmpearbejde at male alle dekorationerne. Det er beundringsværdigt, hvad den mand kan overkomme — og hvilket håndslag han har! Foreningen skylder ham tak for hans indsats.

Også bag scenen udførtes et stort stykke arbejde for at få alt til at klappe, som det skulle. Belysning, bagtæpper og rekvisitter skulle passes meget omhyggeligt, og mange andre opgaver var lagt på skuldrene af det gæve firkløver: Jens Frandsen, Børge Knudsen, Harald Jensen og Louis Normann. Også de klarede deres jobs fortræffeligt.

Alt i alt blev revyen en mærkepæl i idrætsforeningens historie; såvel foreningen som dens medlemmer kan være stolte af den revy.

Tricotagehandler N. C. Kauffeldt, tidligere Skanderborgvej 119

Ovenstående er et sammendrag af referat i forhandlingsprotokollen.

Dilettant

har også været opført af vore medlemmer. Her er lidt om de stykker, vore amatører opførte:

I 1945 opførtes »Rasmines bryllup« i februar. Albert Jensen instruerede.

Fra medlemsbladets nr. 4, maj 1948, citerer vi:

»Dilettantforestilling. Ved opførelsen af Hostrups »Genboerne« havde fodboldafdelingen allieret sig med Viby Fritidsklub, der klarede den sceniske side af sagen på udmærket måde — de spillede virkelig godt og fornøjeligt. — Der var kun mødt godt hundrede tilskuere, og blandt disse var vore aktive medlemmer, for hvis skyld vi laver den slags arrangementer, meget svagt repræsenteret.

Vi har selv inden for vor forening flere gange syslet med tanken om at indstudere dilettantforestillinger, men så længe interessen for vore arrangementer ikke er større, er det i hvert fald ikke umagen værd.«

Nr. 2, marts 1949, indeholder følgende:

»Så lægger vi ud! For at Viby-borgerne kan få en fornøjelig aften, har Viby Idrætsforenings dilettanter indstuderet »Smedens Rikke« — et fornøjeligt lystspil, der har premiere på Hotel Viby

Viby Idrætsforening

opfører

„Som man saar“

folkekomedie i 4 akter af *Otto Lindgaard*

paa hotel Viby

Personerne:

Kresten Mathisen, ejer af Lindegaarden	<i>Henning Knudeen</i>
Julie, hans kone af 2. ægteskab	<i>Irma Olsen</i>
John, Krestens søn af 1. ægteskab	<i>Ejner Sørensen</i>
Mette, ældre pige paa Lindegaarden	<i>Gudrun Tokkesdahl</i>
Kristine, Krestens fraskilte kone, ejer af godset	<i>Tove Winther Olsen</i>
Hanne, hendes plejedatter	<i>Rose Simonsen</i>
Gerhard Vind, godsinspektør	<i>Villy Krarup</i>
Røde Mikkel, altmuligmand	<i>Henry Knudsen</i>
Søren Taars, sognefoged	<i>Kai Petersen</i>

Handlingen foregaar:

1. akt hos Kresten Mathisen paa Lindegaarden.
2. akt hos Kristine paa godset (samme dags aften).
3. akt som 1. akt (2 Dage senere om eftermiddagen).
4. akt samme sted (godt et aar senere).

Et af de gamle programmer.

lørdag den 12. marts kl. 19,30, og endvidere opføres det om søndagen kl. 19,30.

Jeg har haft lejlighed til at overvære prøver på stykket, der er skrevet af Otto Lindgren, Randers, og kan udtale, at der er en god

handling i dette. Det er helt nyt, idet det først er udkommet her i foråret, så det var lige ved, at vi kunne byde på urpremiere.

Vore dilettanter skiller sig godt fra opgaven med mange karakteristiske roller, såsom den forfinede grossererfrue, hendes godmodige mand, der en dag tager sig sammen og slår i bordet, sønnen, en rigtig døgenigt, den trofaste Rikke, og den rige onkel fra Amerika — og alle klarer deres roller med bravour. Vi bringer personlisten:

Sofus Holm, grosserer — Henning Knudsen
Olavia, hans kone — Karen Lassen
John, deres søn — Villy Krarup
Lars, Sofus Holms brodersøn — Harry Sørensen
Rikke, Sofus Holms husassistent — Lilly Hansen
Kræn Madsen, Rikkes farbror — A. P. Jensen
Simon, ældre husmand — Henry Knudsen
Sofie, hans husholderske — Tove Pedersen
Jansen, bogholder ved grosserer Holm — Kai Svendsen

Giv Dem selv og Deres familie en glad og fornøjelig aften — ved at komme og overvære forestillingen; samtidig har De glæden ved at være med til at støtte sporten i Deres by. Populær billetpris kr. 1,50.
Iagttager.«

»Med »Smedens Rikke« indleder vi forhåbentlig en ny årlig, tilbagevendende begivenhed, men om vi så skal skifte mellem dilettant og revy, vil tiden vise. Vi har fået begyndt, og det er det vigtigste. Vore »skuespillere« er gået til opgaven med stor interesse, og de fortjener en række fulde huse.«

Vi slutter med at citere fra nr. 3, april 1951:

»Dilettant i VIF. Traditionen tro indbød vore dilettanter også i dette forår til en gemytlig aftenunderholdning. Der opførtes en farce, skrevet af Aksel Frische og Flemming Lyngé; den hed »Tante Bines pensionat«! Handlingen — om man kunne finde en sådan — var noget barok — ja næsten usandsynlig.

Folk morede sig, og det var jo det, de var kommet for. De optrædende sled bravt i det og har sikkert gjort et stort forarbejde. De har indstuderet stykket i hinandens hjem, altså uden udgifter for VIF, og det fortjener de tak for. Holger og hans »trommemand« underholdt mellem akterne med god musik. Når

Holger sætter sig til klaveret, lyttes der, og når han spiller iørefaldende melodier, såsom et potpourri fra »Annie«, fløjter ungdommen med, og det giver stemning — og det skal der være!«

Lidt om vore Sct. Hansfester

1936. 600 tilskuere var mødt. Formanden for stadion talte for idrætten, hvorefter et flag, som N. P. Hansen og Henrik Ravn havde skænket, blev hejst *på det nye klubhus*. Derefter var der håndbold, gymnastikopvisning, FDF opførte en lille sketch — og musicerede; der var endvidere atletik, forhindringsløb og stafetløb med fakler, båltale af overlærer Regnar Petersen, og til slut bal på Hotel Viby til kl. 4.

1937. AIK deltog, og aftenen var en succes. Programmet lød således: atletik, fodbold, gymnastik, forhindringsløb, båltale og bal.

1939 var Sct. Hansfesten besøgt af mange mennesker, og overskuddet var godt.

1941 og 1942 aflystes festerne p. gr. a. besættelsen.

1943 var der fodbold, håndbold og bueskydning på programmet.

Viby Mandskor var også med. Entré 50 og 25 øre.

1945. Sct. Hansaften afholdt som en national midsommerfest med enkelte idrætsopvisninger:

fodbold mellem Royal Air Force og VIF, håndbold mellem ASA's og VIF's dameynglinge, Testrup-Mårslets herrer mødte VIF, sang af englænderne og Viby Mandskor, bål (vanskeligt at skaffe brændsel) og båltale af viceskoleinspektør I. L. Carlsson. Ret godt overskud!

1946. 21. juni meldtes: alt var glippet, intet program, og det er Sct. Hans om 2 dage!! Festen blev dog gennemført alligevel. På programmet var tovtrækning, fodbold, håndbold, folkedans, bål, båltale af sognerådsformand J. Juul. En kioskejer fik lov til at sælge is og chokolade. Vejret var glimrende, men programmet så tyndt, at man dårligt kunne være bekendt at tage penge for det, fortæller forhandlingsbogen.

1947. Fra medlemsbladets nr. 6 citerer vi:

»Vor årlige Sct. Hansfest på stadion var i år lige ved at gå i vasken, idet det viste sig at være meget vanskeligt at skaffe

kvas til blot et beskedent bål; man havde næsten opgivet at få arrangementet i orden, men så i allersidste øjeblik lykkedes det at få samlet lige akkurat så meget kvas og brænde, at man mente at være i stand til på standsmæssig måde at sende vore lokale hekse og trolde ud på den årlige tur til Bloksbjerg.

Men bål alene gør det jo nu altså ikke — lidt underholdning skal der også til, og der måtte i hast findes på et godt program. Nu siger man, at hastværk er lastværk, men det blev gjort eftertrykkelig til skamme ved dette arrangement, thi sjældent — eller måske aldrig — er der blevet jublet så begejstret som på denne skønne Sct. Hansaften.

Aftenens hovednummer, og det, der vakte den helt store jubel, var en fodboldkamp mellem lærerne fra skolerne i Rosenvang og Viby. Det blev en kamp, der sent vil glemmes; der var spænding og dramatik for alle pengene plus en masse underholdende situationer. De to hold gik til sagen med en energi, der næsten var en bedre sag værdig, og som samtidig var et godt eksempel til efterfølgelse for skolernes elever. Det blev lærerne fra Viby-skolen, der vandt en fortjent sejr — over »den højere skole« — på 2 mål mod 1, men begge hold havde ære af kampen, og det store publikum morede sig, som allerede sagt, ganske fortræffeligt. Næste års møde imødeses allerede med stor forventning. — For nu at få publikums lattermuskler bragt lidt i ro før den alvorlige del af festen, blev der spillet en herrehåndboldkamp mellem VIF og et hold fra Beder Gymnastikforening; det blev en sejr for Viby på 19-11. Man var så nået til det egentlige Sct. Hansaftenprogram, som fik et overmåde smukt forløb. Viby bl. Sangkor sang, og medens bålet brændte klart og lysende mod en blå aftenhimmel, holdt sognepræst Gaarn Larsen en kort aftenandagt, som sluttede med »Altid frejdig, når du går«.

Aftenens program sluttede med, at det store publikum, til bållets sidste hendøende rester, sang Drachmanns skønne mid-sommervise — en smuk afslutning på en helt igennem vellykket Sct. Hansaften.«

1948. Fra medlemsbladets nr. 5 citerer vi:

»For et tusinde børn og voksne afholdt vi vor årlige Sct. Hansfest. Vi var heldige med vejret, da regntunge skyer hele

eftermiddagen drev over himlen. Programmet var omtrent forbeholdt vor dygtige sportsungdom, kun afbrudt af den muntre dyst mellem sognerådene fra Holme-Tranbjerg og Viby.

I den første fodboldkamp vandt AGF 1. junior over VIF 1. junior med 4-2; der var betydelig forskel i størrelsen på spillerne, men det er, fordi vi i Viby er i gang med at bygge et hold op, og vore spillere vil da de første år være ca. 1½ år yngre end spillerne fra AGF.

Den næste kamp var en drengekamp mellem AGF og Viby — her vandt Viby med 5-3. Det er fornøjeligt at følge den fremgang, der er sket med drengearbejdet i VIF, og det tjener barbermester Halvor Nielsen og hans hjælper til ære, at man tydeligt sporer lærdommens resultat.

Sognerødderne havde en drabelig dyst, og en gang imellem ramlede man sammen inde på banen, så det gav genlyd ud på tilskuerpladserne. Desværre medførte dette, at købmand Henning Sørensen kom alvorligt til skade, idet han faldt efter et sådant sammenstød og slog sin hofte.

Vore gymnastikpiger, under fru Holmsgaards ledelse, viste os øvelser fra vinterens program. Holdet består af ca. 30 piger, der alle bestræber sig for at gøre det helt rigtige, og lønnen herfor så vi ofte i de veludførte øvelser.

Håndboldkampen mellem herreholdene fra ASA, Århus, og VIF, blev efter glimrende spil vundet af Viby med 10-2.

Vi var nu nået til sidste nummer på programmet, nemlig sang af Viby Mandskor. Koret er vokset betydeligt i styrke, og de sang tre udmærkede sange, der lød godt på den store plads.

— Bålet blev tændt, og store flammer steg mod aftenhimmelen. Midsommeren blev fejret på Viby Stadion.«

1949. Babyfodbold. Politi contra lærere (også fodbold). Viby Mandskor, håndbold, bål, Viby Radio leverede musikken. Derefter tilsyneladende ingen fest før

1953, hvor Sct. Hansfesten indgik i sportsugen. Derefter var der ingen Sct. Hansfest før

1965. Forsøget på at genoplive de tidligere Sct. Hansfester gik udmærket. 842 voksne og 457 børn betalte entré, og på programmet stod bl. a. håndbold, elitegymnastik, stafetløb o. lign. samt fakkeltog — og selvfølgelig bål og båltale. Vejret var fint.

1966 druknede festen i regn, og det økonomiske resultat blev et underskud på kr. 1.100,00. I alt 460 betalte entré — for at komme i Viby-Hallen til gymnastikopvisning og forskellige konkurrencer. Det var dog tørvejr, da bålet blev tændt. Siden da har vi ikke »turdet« arrangere en Sct. Hansfest, især da man ikke længere kan tegne regnvejsforsikringer!

Juletræsfest

I 1936 afholdtes den første juletræsfest i VIF's historie, og det var en vældig succes. — I 1937 var festen den 29. dec., og entreen var 2 kr. pr. familie — om det var 2 kr. uanset familiens størrelse, meldes der intet om. Fremmede børn betalte 1 kr. Hver godtepose indeholdt: en lille pose konfekt, 1 stk. 10-øres figur, 2 stk. 5-øres frugt, 3 stk. frugt, 1 hue samt 1 stk. skæmt. Johs. Berg var julenisse, og det var han næsten hvert år. Axel Andersen tilbød at steppe, men fik et »pænt nej tak«, da man skønnede, at arrangementet var tilstrækkeligt! — I 1938 opførtes »Tornerose«, instrueret af N. P. Hansen, dekorationerne stod Køhler for. Aftenen gav et underskud på kr. 65, hvoraf »Old Boys« betalte de 25 kr. Festerne de følgende år fortælles der ikke

Fra en juletræsfest for børnene. Julenisser: Johs. Berg og Otto Køhler.

meget om — kun, at man i 1947 havde vanskeligt ved at skaffe indhold til poserne. — Men det var i de år en stor dag, når børnene skulle til juletræsfest i idrætsforeningen.

Lotterispil

har i mange år stået på vort program. Forhandlingsbøgerne fortæller, at man i 1934 afholdt 2 spil, ligeså i 1943. 1945 arrangerede gymnastikafdelingen et enkelt gåse- og andespil. Flere foreninger ville gerne i samarbejde med os, hvorfor man afholdt 2 andespil sammen med Samaritterne, Borgerforeningen, Folkedanserne og Sangforeningen.

I 1946 dannedes et festudvalg, som har været selvsupplerende, og som siden det år har stået for lotterispillene. Udvalget har arbejdet særdeles energisk, og dets betydning for foreningens økonomi har været stor. Den 8. nov. spillede om 3 gæs, 10 ænder og 10 høns, pr. tavle 2,50. I 1948 gav et enkelt andespil 500 kr.

4 lotterispil i 1955 indbragte i alt 1.000 kr. For bedst at kunne fortælle, hvor meget dette udvalg har betydet for vor økonomi, følger hermed en oversigt over de beløb, lotterispillene har indbragt, f. eks. i

1955 kr.	4.287,00
1957 kr.	8.002,00
1960 kr.	9.590,00
1962 kr.	9.996,00
1963 kr.	10.294,00
1964 kr.	10.734,00
1965 kr.	11.589,00
1967 kr.	12.134,00

Tavlerne formelig bliver slidt op, og hovedbestyrelsen må ofte bevilge nye (det gør man med glæde). Den 8. maj 1961 meddelte udvalget, at der ikke blev flere spil i år, men det varede ikke mange dage, før man startede igen.

I årenes løb har udvalget fået megen tak i ord — ikke i »vær-dier«, men i de senere år har man dog af og til bevilget udvalget »et par halve stykker« — som en meget lille anerkendelse af udvalgets arbejde. I 1968 har følgende hjulpet med afviklingen af

de ugentlige lotterispil: Marinus Knudsen, Niels Moeskjær, Henry Hansen, Anker Nielsen, Johan Dyhr og Halvor Nielsen, men dette udvalg har også været med *de sidste 10 år*. Disse — og alle andre, der har hjulpet — fortjener megen tak.

For bedst at kunne fortælle om disse spil, besøgte redaktionen den 17. okt. 1968 lotterispillet. Man skal skynde sig, hvis man vil have en tavle — det er bedst at komme ca. $\frac{1}{2}$ time før. Og så er det ellers med at gøre sig klar, for når klokken lyder, og opråbningen begynder, er der nok at se til. Jo, det går stærkt — 30 spil på ca. $1\frac{1}{2}$ time. Først en »række fuld«; før man dårligt får begyndt, lyder et »banko«, og udbrud som »åh« o. lign. kommer fra alle sider. Derefter spilles om »pladen fuld« — numrene kommer kvikt — det ligger snart i luften, at der er banko. Uh, det er spændende — prøv selv. Gevinsterne består af anvisninger til én af byens slagtermestre (leveringen går på skift mellem slagterne).

Efter at spillene i mange år har været afviklet på Hotel Viby — næsten hver torsdag hele året — måtte man, da hotellet blev revet ned, flytte til Viby Stadion. Her anvendes de to lokaler til lotterispil både torsdag og søndag aften, idet en anden forening har lotterispil hver søndag aften. Kommunen var atter velvillig, idet man har ændret ruderne mellem de to lokaler, så man blot fjerner glassene, hvorved de to lokaler bliver næsten til ét. Derudover har kommunen indkøbt adskillige borde og stole, så vi kan byde vore trofaste »spillere« udmærkede forhold. Disse skal i øvrigt være medlemmer af VIF.

Tilskuerklub

I 1946 forelagde Th. Pedersen sine planer om oprettelse af en tilskuerklub. Meningen med tilskuerklubben var, at den skulle søge at skaffe penge, så man var i stand til at hjælpe VIF med at skaffe dygtige trænere, hjælpe de medlemmer, som ikke selv var i stand til at skaffe sig rekvisitter, yde tilskud til fodboldafdelingens rejseudgifter — i det hele taget række en hjælpende hånd, hvor det var nødvendigt. I første omgang nedsatte man et 5-mands udvalg, der kom til at bestå af Th. Pedersen, Willy Lund, gartner Bahnsen, Krogh og Peder Andersen.

Derpå indledte man en kampagne for at tegne medlemmer, og takket være især Willy Lund opnåede man et medlemstal på ca. 200, hvilket betød kr. 2.000 i kontingent-indtægt pr. år.

Klubbens første arrangement kostede kr. 120, idet man tilbød skolebørnene at deltage gratis i gymnastik i en måned. I alt 120 drenge og piger tog mod tilbuddet.

Dernæst bevilgedes kr. 100 til nye bluser til VIF's dygtige håndbold damer, der i 1946 hjemførte det første jydsk mesterskab til VIF.

I 1947 afholdt tilskuerklubben en drengeturnering for forskellige kvarterhold i Viby.

I 1951 gav klubben nye spilledragter til mesterrækkeholdet, betalte drengenes afslutningsfest og gav mange tilskud af forskellig art.

Medlemsantallet faldt desværre år for år, og man fik senere den største indtægt ved at indsamle papir. I de følgende år gav klubben hvert år tilskud til de årlige fastelavnsfester samt ofte til et hold fodbold drenge el. lign., der skulle på besøg hos en anden klub.

I 1966 opløstes klubben helt.

Håndboldafdelingen

1945 dannede håndboldspillerne deres egen afdeling. Da alt arbejdet hvilede på Lauritz Normand, fandt man, at han burde have nogle faste medhjælpere, hvilket skete på en ekstraordinær generalforsamling den 21. marts. — Stanley Hansen og Stanley Andersen udførte et mægtigt arbejde med såvel at lave net til håndboldmålene som at male dem. — Den 24. maj blev det nødvendigt at skaffe et cykeldæk til træneren, Kaj Egestrand. — Man havde 7 hold i sommerturneringen, og man opnåede flere strålende resultater: dameholdet kvalificerede sig til 1. division, og såvel pigerne som dameynglingene var næsten uovervindelige, bl. a. slog sidstnævnte AGF's danske mestre.

1946. Fra medlemsbladets nr. 7/okt.,
citerer vi:

»Så gik . . .

Ja, så gik altså september, og med den svandt sommeren hen. Fra naturens side blev måneden fattig på solstrejf, som ellers i denne sensommermåned kan have en særegen virkning og charme, vel netop fordi, vi ved, det er sommerens farvel. Alligevel blev det en måned, som i hvert fald vi, der nærer en smule interesse for idrætten og dermed for ungdommen, vil mindes med den største glæde og begejstring. Hvad vi således savnede af oplivende momenter fra naturens side, skaffede syv herlige, friske, purunge piger os i fuldt mål ved at skaffe vor forening det første jyllandsmesterskab.

Det er vel allerede almindelig bekendt, at det var vore dygtige håndboldpiger, der beredte os den glæde, det er for en forening at erobre et jyllandsmesterskab. Vel vidste vi alle, at vi havde et godt ynglingehold, men at det var i stand til at vinde

Vore jyllandsmestre 1946. Fra venstre Kirsten Møller, Erna Pedersen, Birthe Rath, Agnete Mygind, Inge Frederiksen, Gerda Nielsen, Lisbeth Pedersen samt Laurits Normand.

et mesterskab i en idrætsgren, som netop blandt ungdommen nyder stor popularitet og tilslutning, det troede vist kun de færreste.

Forud for den endelige kamp om mesterskabet har holdet gennemført en sæson med et godt og målbevidst træningsarbejde, og da kredsmesterskabet var vundet, syntes vi allerede, det var en god præstation, men det var disse energiske piger dog ikke helt tilfredse med. De indledende unionskampe spillede i Randers den 8. sept. Vort hold besejrede Aalborg med 3-0, og da Aalborg forud havde vundet over Randers med 7-0, overgav Randers sig uden kamp over for vort skrappe hold! Så havde holdet kvalificeret sig til den endelige kamp om det jyske mesterskab. Finalekampen blev spillet på Vejlbj-Ris-skov stadion den 22. sept. — Vort hold bestod af følgende spillere: Kirsten Møller, Gerda Nielsen, Inge Frederiksen, Lisbeth Petersen, Birthe Rath, Agnete Mygind og Erna Petersen. Den anden finalist var AGF, der gennem mange år har været

førende inden for jydsk håndbold, men vore piger gik frisk og uimponeret til sagen, som om det at spille mesterskabskamp var en daglig begivenhed. Resultatet blev en lille, men fortjent sejr på 2-1. Holdet fik en meget fin kritik. Sagkundskaben betegnede kampen som god og underholdende; videre hed det, at det var en fornøjelse at se, hvordan de kvikke piger fra Viby tog fat på opgaven. Lige fra start — til fløjten sluttede af — arbejdede de med energi og et teknisk rent spil, der lover godt for fremtiden.

Ja, sådan lød den neutrale kritik; vi kan ikke gøre det bedre, kun tilføje: Bravo, bravo piger — samt bringe jer en foreløbig hyldest med tak for jeres indsats. — I fortjener i sandhed sommerens sidste roser.

Vi kan ikke slutte denne artikel uden at udtale en tak til afdelingens leder, Lauritz Normand, der med dette mesterskab har fået en velfortjent løn for et stort og uegennyttigt arbejde. — Til lykke.«

Juniordamerne blev kredsvindere! Jo, afdelingen havde ungdommen i orden — det havde fodboldafdelingen ikke, fandt man. Derfor var forskellige utilfredse med, at det kun var fodboldafdelingen, der skulle til udlandet. — I maj var det umuligt at optage flere medlemmer i ungdomsafdelingen, og man havde heller ikke nok trøjer.

1947 gik det fortsat godt. 8 hold var tilmeldt sommerturneringen; herrerne blev nr. 3 og damerne nr. 2, begge i 1. div. — På generalforsamlingen var der lidt utilfredshed med, at hovedbestyrelsen ikke var repræsenteret. — Den 7. sept. vandt damerne et stævne i Beder, herrerne tabte i finalen.

1948. Vore juniorpiger gik ubesejret gennem turneringen og blev Aarhus-mestre ved at slå Hadsten i finalen. — Herreholdet kæmpede sig frem til finalen i oprykningskampene, hvor de desværre tabte 17-7 til Esbjerg KVIK. De øvrige oprykningskampe gav sejre over Frederikshavn 11-9 og Rds. Freja 6-5. Vi spillede 6-6 mod 1900, der rykkede op. — Pigerne og dame-junior blev kredsvindere. Man fandt i øvrigt, at damerne var bedre end herrerne — om sommeren! — Afdelingen ansøgte hovedbestyrelsen om 2 hold trøjer, men på grund af vor dårlige økonomi fik man nej. Man tilrådedes at bruge fod-

boldtrøjerne, men det ville damerne ikke, da faconen ikke passede. Man fik dog senere 2 hold trøjer. — Der var nu 12 hold, og man havde den glæde, at Stanley Andersen og Birte Rath var på byholdet og Per Secher på Jyllandsholdet som reserve. — Der var ca. 100 medlemmer i afdelingen!

1949. Juniorpigerne blev igen Aarhus-mestre, men det gjorde junior-drengene også. Fra medlemsbladets nr. 2, marts, citeres:

»Kvalifikationskampe:

Aarhus-mesterskabet for dame-junior: ASA—Viby 1-0. Kreds-kampe i Aalborg, herre A: Randers Freja—Viby 5-9, Frederikshavn—Viby 8-10; finale-kampe i Aarhus, herre A: ASA—Viby 2-11, Esbjerg KVIK—Viby 14-11.

Som det ses af ovenstående, har de fleste af holdene gjort en god indsats i vinterens kampe, og denne indsats bliver så meget større, når man husker, at vi som nabo til Aarhus er i kreds med Jyllands stærkeste håndboldklubber.

De to hold, der nåede længst i den nu afsluttede turnering, var dame-junior I og herre A. Vore junior-piger vandt deres kreds med maksimumpoints og spillede så finalekamp om Aarhus-mesterskabet mod ASA. Denne kamp tabte de desværre med 1-0 og måtte således aflevere det mesterskab, som de vandt sidste vinter, men trods alt fortjener de en stor tak for den fine indsats. Det bliver sikkert ikke sidste gang, vi hører godt nyt fra den kant.

Herre A nåede ligesom sidste år frem til finalen i kampen om Jyllands-mesterskabet og ret til oprykning i mesterrækken. Desværre lykkedes det heller ikke denne gang, men vi rykkede dog op på andenpladsen — forhåbentlig er alle gode gange tre, så det eftertragtede mesterrækkehold kommer til næste år. K. P.«

Sammen med AIA afholdt vi et pokalstævne med stor succes. — Ved et stævne i Rodskov vandt vi en pokal og en faneplade. Ved ASA's stævne vandt damerne en pokal.

1950. JHF foreslog, at hver spiller — til dækning af halleje — skulle betale 25 øre for hver kamp, men det ville VIF ikke være med til. — Som i 1949 afholdt man sammen med AIA et stævne i Aarhus Stadionhal. — Vi deltog i et stævne i Randers med 5 hold.

1951. Fra medlemsbladet refereres:

»Så er vinterturneringen afsluttet. Det har i det store og hele været en god sæson for Viby IF; ganske vist opnåede vi kun én førsteplads ved vort dame-ynglingehold, men vi har dog opnået flere gode resultater.

Vi har i sæsonen 1950-51 spillet 64 turneringskampe; deraf er 32 vundet, 4 uafgjort og 28 tabte. Af træningskampe har vi haft 19, hvoraf vi har vundet 12, spillet 2 uafgjort og tabt 5.« Et hold drenge var i Helsingør i påsken, men holdet tabte den 1. kamp til Stjernen — efter lodtrækning. Stjernen nåede helt til finalen. Da kun Viby mødte til den særlige gudstjeneste i forbindelse med stævnet, blev denne aflyst. — 11 hold tilmeldtes sommerturneringen.

1952-53. I 1952 udvidedes herremesterrækken, så vort hold rykkede ikke ned! — Spillerne var i begyndelsen af 1953 trætte af »natmanøvren« fra kl. 22-23 i Aarhus Stadionhal, og de begyndte »at råbe på en hal«! — En ung mand ved navn Karsten Frederiksen debuterede med succes på herreholdet.

1954 var desværre et år med »lidt« ballade. På generalforsamlingen var kun mødt bestyrelsen, så nyvalg var selvsagt ikke muligt. Bestyrelsen blev dog heldigvis siddende til den næste generalforsamling. — Pigerne glædede ved at blive puljevindere.

1955-56. I 1955 lykkedes det at få valgt en ny bestyrelse. — Nogle »gæve gutter« på FDB's smedeværksted og rebfabrik forærede os en håndbold. — 1956 var tilgangen meget stor — især af børn. Desværre havde vi for få haltimer. Vore venner fra »Fremad« tilbød da, at vi trænede sammen med dem mod, at vi betalte halvdelen af timebetalingen (6 kr.). Det var et flot tilbud. — I Mejlby vandt vore damer en pokal. Det samme hold rykkede i sommerturneringen desværre ud af mesterrækken. — Herre-ynglingene vandt deres pulje, men tabte i finalen om det jydsk mesterskab til AGF.

1957. Den tyske klub, Hildesheim, var en uge omkring pinse i Viby. Vi var dernede i august, og vore spillere betalte selv turen. — Bestyrelsen var i Silkeborg for at se den hal, man havde bygget. — Ynglingene blev *jydske mestre*.

1958. Vi refererer fra Demokraten: »Triumf for Aarhus: Fremad i 1. og VIBY I 2. DIVISION. I den sidste kamp slog vi

Vejle IF med 23-15. Karsten Frederiksen scorede de 15 af vore 23 mål — eller lige så mange, som Vejle fik i alt. — I betragtning af det fine resultat bevilgedes 360 kr. til afslutningsfesten.

I marts var man i Hildesheim i 3 dage. Vore værter betalte alt. Vi blev nr. 2 i den arrangerede turnering, der bestod af 4 hold. — Egon Jensen var på såvel Aarhus-holdet som Jyllands-holdet. — Den tyske rigstræner var til fællestræning i markhåndbold i Viby. Alle de århusianske klubber deltog, og vi havde 6 mand med. — Den 5. juni spillede Jylland mod Fyn i Viby (markhåndbold). Overskuddet, der blev kr. 100, fik vi foræret af JHF. — Juniorerne vandt Aarhus-cup'en!

1959. Ved en kamp i Svendborg protesterede vi dels mod det våde gulv og dels mod, at tilskuerne stod på selve banen. Man fik så fat i en el-varmeovn til at tørre gulvet for Svendborgs stregspillere — ikke vore! I »ledige stunder« lå vor målmand, Asger Fiig, på gulvet — med en gulvklud. — Nogle interesse-rede startede en støtteklub, der dog kun fik en kort levetid. Man henvendte sig kun til private folk, og kontingentet var 10 øre for hvert mål, divisionsholdet scorede. — Jørgen Pedersen fik JHF's nål for deltagelse i landsdelsturneringen. — Egon Jensen var — som vor første *landsholdsspiller* — på markhåndbold-landsholdet mod Sverige. Han var desuden med til verdensmesterskaberne i Østrig i juni. — Såvel et dame-som et herrehold var i Neumünster. Vore spillere købte 5 emblemer, som de tyske ledere fik overrakt. I august var Neumünster her i Viby. — Af vore mange hold i Aarhus Håndbold Forbunds (nu Aarhus Håndbold Ring) turnering, blev pigerne og herre-juniorerne begge nr. 1. — Den 6. sept. blev Viby *danske mestre* ved amternes danmarksmesterskaber i Odense. Vi viste det bedste spil, man nogensinde havde set i Odense. — I samarbejde med Fremad havde vi den 10. sept. — helt uden udgifter for os — besøg af et hold fra Jugoslavien. — Man fandt, at tøjboldene, der blev anvendt i gymnastiksalene, ingen værdi havde. Vi trænede i øvrigt 16 timer om måneden sammen med AGF i Aarhus Stadionhal. — I finalen i Aarhus-turneringen tabte vort divisionshold til KFUM — men tjente ca. 300 kr. til vor »slunkne kasse«.

1960. Endnu i 1968 taler man om skandalekampen i Herning.

Tre minutter før tid, da Viby førte 15-14, blev Bent Ryom tacklet ureglementeret, og dommeren dømte omgående treme-terkast. Denne kendelse bragte de 1.200 tilskuere fra sans og samling. En regn af kugler, der var lavet af de udleverede programmer, samt ølkapsler, æbler o. m. m., haglede ned over banen, og larmen var ved at vælte murene. Dommeren tog det roligt og gav besked på, at uret skulle blive ved at gå. Flere af Hernings spillere forsøgte at tale publikum til fornuft, mens de øvrige spillere gav sig til at samle papirkuglerne m. v. op i håb om at få kampen afsluttet — med spil. Det lykkedes ikke, og da dommeren fløjtede af, og hjemmeholdet havde tabt 14-15, stormede publikum ind på banen for at »tage sig kærligt« af dommeren! Da flere af spillerne forsøgte at beskytte denne, kom de i håndgemæng med tilskuerne. Da det endelig lykkedes at få dommeren ud af hallen, angreb man spillerne, der dog også nåede ud uden mén. Først efter en times tid gik dampen af tilskuerne — og flovheden meldte sig. Fra pressens kæmpeomtale af denne kamp kan endvidere nævnes, at publikum faktisk lige fra kampens start var uenige med dommeren. — Hernings publikum vidste åbenbart ikke, hvordan man bør opføre sig, når man er i »byen«.

Vor håndboldformand, Knud Jørgensen, fandt, at italienerne skal tage sig gevaldigt sammen for at præstere en lignende opførsel. Tilskuerne smed også mønter ind på banen, og for første gang tjente Bjarne Kromann, VIF, penge ved at spille håndbold, idet han fandt 60 øre.

Herning protesterede mod, at dommeren ikke lagde de 3 minutter til spilletiden, men tabte protesten, da den ikke var nedlagt på banen.

— Da Vejlbjby-Risskov blev slået med 33-10, skrev VIF historie, idet den hidtil største sejr i Danmarksturneringen var 22 måls forskel. Det var den sidste kamp i 2. divisions vestkreds, og Viby sluttede med 22 points for 11 kampe, mål 247-158.

I den første oprykningskamp mod MK 31 i Sundby-Hallen tabte vi 16-9. Vore spillere var nervøse og scorede kun 2 gange i 1. halvleg. I returkampen i Aarhus Stadionhal vandt vi 16-14, men det var ikke nok. MK 31 rykkede op i 1. division.

Vi skulle derpå møde østkredsens nr. 2, Helsingør FC, i to oprykningsskampe, før den endelige afgørelse om oprykning til 1. division var truffet. I Helsingør vandt vi 11-9, og det var 6-7 mål for lidt. I den anden kamp i Aarhus Stadionhal vandt vi 29-18 — og var i 1. division. Fra pressen citeres:

»Æren for Vibys plads i 1. division tilkommer først og fremmest træneren, Gunnar Blach-Petersen. Hans præstation — at ildne holdet op, så det fra at være bagud 1-5 kunne vende slaget allerede før halvgang — var kampens bedste.«

Da man efter kampen var samlet i omklædningsrummet, sagde Vibys sognerådsformand, Arne Petersen: »Lov mig, at I aldrig mere sætter os på en så hård prøve«. Og med de ord overrakte han holdets anfører, Egon Jensen, en check på 300 kr., som spillerne måtte bruge, som de havde lyst til.

I pressen stod endvidere: »Viby har leveret en strålende præstation gennem de sidste 2 år. Holdet har ikke tabt en hjemmekamp og kun tabt i alt 4 kampe. Et ualmindeligt, smukt resultat.«

I anledning af oprykningen havde Aarhus Stiftstidende et interview med manden bag triumfen, træneren Gunnar Blach-Petersen, som bl. a. siger:

»Kammeratskab og holdmoral er det vigtigste i sporten. For at nå til tops inden for sporten stiller jeg de to betingelser.

Jeg har, trods mange års trænervirksomhed, stadig stor interesse for håndbolden, og det kan jeg takke spillerne i Viby for. Man har lagt en imponerende træningsflid for dagen, skønt vi træner to gange om ugen fra kl. 22 til 23.

Kun 2 af spillerne er ikke »egen avl«. Gennemsnitsalderen må betegnes som den laveste i 1. division. Den ældste, Karsten Frederiksen, er 22 år, og den yngste, Bent Ryom, er 17 år.«

Gunnar Blach-Petersen har betydet meget for spillerne, både på banen og uden for denne. Han har forstået at være kammerat med spillerne og alligevel kunnet sætte sig i respekt.

— Egon Jensen var på landsholdet, der spillede i Polen og Østrig, og Asger Fiiig, Karsten Frederiksen, Jørgen Pedersen samt igen Egon Jensen var på ungdomslandsholdet, der slog såvel Sverige som Vesttyskland. Gunnar Blach-Petersen var i øvrigt også træner for ungdomslandsholdet på det tidspunkt.

Den dygtige Viby-træner, Gunnar Blach-Petersen, præsenterer her de nye ansigter, som skal spille i håndboldens 1. division fra næste sæson. De tre i midten er fra venstre Aage Steffensen, Asger Fiig og Georg Jensen. De øvrige spillere fra venstre og cirklen rundt er Bent Ryom, Karsten Frederiksen, Jens-Erik Nielsen, Bjarne Kroman, Jørgen Pedersen, Allan Brauer og Egon Jensen.

Da de 4 spillere kom til Aarhus Hovedbanegaard efter den succesrige tur, blev de modtaget af såvel bestyrelsen som en hel del medlemmer. — Ynglingene var den 7. og 8. maj i Neumünster, der betalte alle vore udgifter. — I amtsturneringen blev såvel divisionsholdet som herre-ynglingene *danske mestre*. 1961. Egon Jensen var atter på landsholdet, og Asger Fiig, Bent Ryom samt Allan Brauer var på ungdoms-landsholdet (se oversigten over vore landsholdspillere side 131). — Bestyrelsen vedtog, at divisionsholdet måtte få en sodavand efter hver kamp, ligesom fodboldspillerne, og der blev ydet 10 kr. i diæter pr. deltager ved rejser. — I 1. division er der nu kun 10 hold, 2. division er samlet for hele landet, medens 3. division er opdelt i en øst- og en vestkreds. En 1. division for damer er oprettet. — Divisionsholdet vandt Aarhus' cupturnering. — I sommerturneringen deltog vi med 8 dame- og 7 herrehold. — Inden for håndboldafdelingen blev der i 1961 oprettet en ungdoms-afdeling.

1962. Den 30. januar indviedes den nye hal i Viby. De 4 lokale 1. divisionshold, AGF, KFUM, Skovbakken og Viby, kæm-

Håndboldformanden, Stanley Andersen, overrækker blomster til Bent Ryom (t.h.) og Egon Jensen (1962).

pede om en stor og flot sølv-pokal (Viby-pokalen), skænket af sognerådet. KFUM vandt den første aktie. Pokalen skal vindes 5 gange i alt eller 3 gange i træk for at blive ejendom (se 1964). Stævnet gav kr. 700 i overskud. — Det var ellers en udmærket 1. divisions-sæson. Vort hold slog bl. a. de 3 andre Aarhus-hold, og der kom så mange tilskuere til vore kampe, at de dårligt kunne være i hallen. Det bedste økonomiske resultat, kr. 1.024, var kampen mod Aarhus KFUM. — Divisionsholdet blev såvel jydsk mester som *dansk mester* i uden-dørs håndbold, og sognerådet bevilgede kr. 250 til nye trøjer i anledning af disse resultater. — Poul Erik Larsen rejste til England, og man holdt en afskedsfest for ham. Da 1. holdet havde medaljehancer, ville man gerne have Poul Erik Larsen med, og nogle borgere i Viby betalte hans rejse fra England til Viby og retur. — Den 17. og 18. marts havde man besøg af Hildesheim. AGF og KFUM deltog også i stævnet.

LANDSHOLDSSPILLERE — HERRER

	Debut	Kampe	Mål
Allan Brauer	24/2-66	1	1
Egon Jensen	24/5-59	31	71
Poul Erik Larsen		2	
Henning Møller	7/11-64	4	3
Bent Ryom	24/11-61	8	5

UNGDOMS-LANDSHOLDSSPILLERE — HERRER

Allan Brauer	18/1-61	3	2
Asger Fiig	4/1-59	7	1
Karsten Frederiksen	11/1-60	2	7
Egon Jensen	11/1-60	2	3
Olaf Michelsen	2/1-64	2	
Henning Møller	10/2-66	1	2
Jørgen Viggo Petersen	11/1-60	2	2
Bent Ryom	18/1-61	8	9

YNGLINGE-LANDSHOLDSSPILLERE — HERRER

Peter Lagerberg	3/3-61	3	
Henning Møller	22/3-63	3	5
Bent Ryom	3/2-61	7	7
Finn Staffensen	29/3-68	4	8

Viby 1. divisionshold, der vandt bronze i 1963/64. Stående fra venstre: Viggo Østergaard, Olaf Michelsen, Egon Jensen, Thorkild Dam og Poul Erik Larsen. I midten fra venstre: Allan Brauer, Henning Møller og Bent Ryom. Forrest fra venstre: Karsten Frederiksen, Peter Lagerberg og Poul Skadhede.

1963. Olaf Michelsen, Bent Ryom, Peter Lagerberg og Karsten Frederiksen var på Jyllandsholdet, Henning Møller på ynglingelandsholdet og Preben Kirstejn på junior-jyllandsholdet. — Underskuddet i 2. og 3. division blev dækket af 1. divisions overskud, og det var mange af 1. divisionsholdene utilfreds med. — Ungdomstævne (revanchestævne) den 10. og 11. april. Vore piger og drenge vandt 4 pokaler. Demokraten skænkede os i øvrigt alle de smukke pokaler.

1964. 1. holdet kom hjem fra et stævne i Berlin i julen med et sølvfad, en vimpel, en plaquette for 3. pladsen og et fajancefad. Holdet spillede bl. a. mod Rabat fra Marokko. — Viby-Hallens scene blev udbygget til flere siddepladser, så der i alt blev 600 siddepladser og 950 ståpladser. — Den 6. januar var alle siddepladser i øvrigt udsolgt til kampen den 9. jan. mod Ajax, der var nr. 1 på det tidspunkt.

1. holdet fik bronze i 1. division!

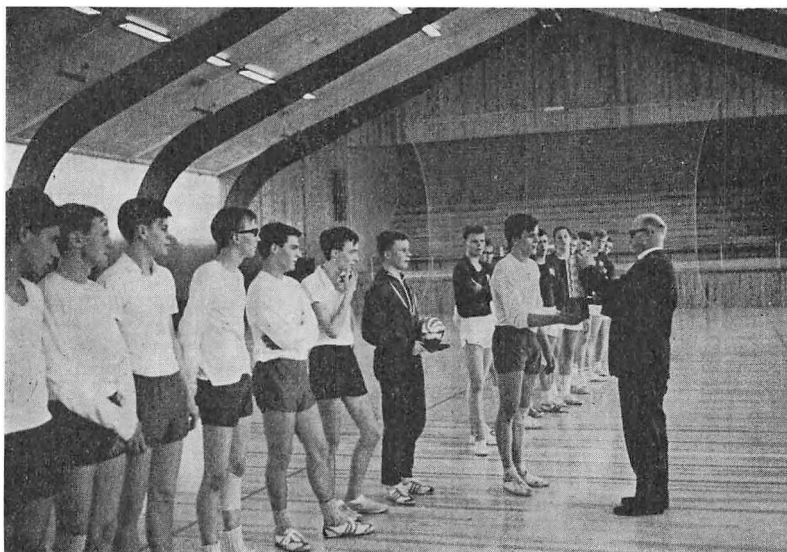
— Vort 1. hold var meget populært og spillede mange opvisningskampe, bl. a. slog vi AGF 31-30 i Aars. — Den 24. marts

var der turnering om Viby-pokalen. KFUM vandt for 3. gang i træk og fik pokalen som ejendom. — Den 11. og 12. april afholdtes ungdomsstævne (revanchestævne), og Langfredag internationalt ungdomsstævne med deltagelse af hold fra Hannover, Hamborg m. fl. — Neumünster var på besøg den 25. april. — 1. holdet var i Misburg i Tyskland og kom hjem med mange præmier og gaver. — Der blev arrangeret en trænings-turnering med deltagelse af de lokale klubber. Overskuddet deltes, og turneringen spillede over 3 aftener. Turneringen kaldtes VAKS, V for VIF, A for AGF, K for KFUM og S for Skovbakken. Man har desværre ikke senere kunnet afvikle turneringen. Pokalen er i øjeblikket hos Aarhus KFUM.

1965. Den 9. jan. var 1. holdet i Neumünster. — Det årlige revanchestævne afholdtes den 10. og 11. april. — Fra et stævne i Kristrup kom spillerne hjem med 4 pokaler. — Ynglingene blev *danmarks mestre*. Vi var endda selv arrangører af det

Vibys ynglingehold, der i 1965 blev danmarks mestre. 1. række fra venstre: Erland Balle, Hans Jørgen Konradsen, Kim Lundholm, Finn Vinding og Ole Berthelsen. 2. række fra venstre: Kurt Jensen, Preben Blæsild, Frands Rasmussen, Preben Johansen, Carsten Jæger, Gunnar Bech Jensen og træneren Olaf Michelsen.

Ynglingene, der i 1965 blev danmarksmestre, modtager 1. præmien.

afsluttende stævne. I vor pulje slog vi Nylars 19-6 og Dalum/Hjallese 23-13. I slutrunden vandt vi over Virum/Sorgenfri 14-12 og HG, der vandt den anden pulje, 11-7. — Hovedforeningen indstiftede et Danmarksmester-emblem, og det blev uddelt til ynglinge-danmarksmestrene, men endvidere til 1. divisionsholdet, der i 1962 blev danske mestre i udendørs håndbold. — I julen var divisionsholdet i Elverum i Norge, og vi vandt stævnet, hvor man i øvrigt prøvede noget nyt, idet der var 2 dommere i hver kamp.

1966. Allan Brauer debuterede på landsholdet, der mødte de rumænske verdensmestre i København. Henning Møller var reserve. De to var også på det jyske unionshold. Henning Møller var 10. febr. på ynglinge-landsholdet. Han var endvidere med på »drømmerejsen« til Sovjet. Allan Brauer og Poul E. Gedde var med landsholdet i Polen. — Medlemsbladets aprilnummer indeholdt den triste meddelelse, at 1. divisionsholdet måtte rykke ned; til gengæld rykkede 2. holdet op i kvalifikationsrækken. — Ved revanchestævnet vandt vi 3 af de 6 rækker. — 1. holdet var i Bremen, hvor vi nåede helt til finalen. — Yngre drenge blev Aarhus-mestre. 3. herrehold blev nr. 2, 4.

holdet: 9 kampe, 0 points — 150 kr. i bøde. Old boys vandt som sædvanlig rækken. Af de 345 turneringskampe vandt vi de 210. — Foreningens hold deltog i utallige stævner, og det blev til 3 pokaler af 11 mulige. — Den 19. juni vandt vore drenge ved »gigantstævnet« i Vejgaard. — I sommerturneringen deltog 9 hold, der alle blev placeret i toppen. 1. drenge og 1. piger vandt Aarhus-mesterskabet. — 5 hold deltog i et stort ungdomsstævne i Flensborg. Yngre drenge vandt finalen. Af i alt 17 kampe vandt vi de 13 og spillede 1 uafgjort. — 2. divisionsholdet havde gæster fra Bremen. Holdet lagde i øvrigt stærkt ud i turneringen, idet de 2 første kampe gav sejr. I landspokalturneringen tabte vi til Ajax i kvartfinalen. — Den 14. nov. skete der en sensation i Viby-Hallen, idet vi slog det ungarske mesterhold, Spartacus, Budapest, med 19-13. — I Aarhus Håndbold Rings store ungdomsstævne 2. juledag vandt Aarhus 3 af de 4 rækker. Fem VIF'ere var på byholdene. 1967. John Madsen og Jan Petersen var på det jyske ungdoms- hold. — Old boys har ikke tabt en kamp i 4 år.

John Robdrup — håndboldtræner i VIF gennem mindst 10 år — leder i ca. 17 år. Bedste resultater: bronze 1963/64, oprykning til 1. division 1966/67 samt danmarksmester i udendørs håndbold i 1962.

2. divisionsholdet, der rykkede op i 1. division 1967. Siddende fra venstre: Georg Sas, Jørgen Sønderlund, Erling Lauritzen, Poul Gedde, Karsten Frederiksen og Preben Johansen. Stående bagest ved siden af holdlederen Holger Pedersen og håndboldformanden Jens-Erik Nielsen: Olaf Michelsen, Ole Andersen, Viggo Østergaard, Allan Brauer og Bent Ryom (halvt siddende). Yderst til højre træneren John Robdrup. Derefter blev Niels Erik Brauer træner.

2. divisionsholdet rykkede atter op i 1. division. Stjernen blev nr. 1 i 2. division med 24 points, Viby nr. 2 med 23 points. Efter den afgørende kamp mod Schneekloth, der blev slået med 28-13, ønskedes holdet til lykke af bl. a. sognerådsformanden, N. P. Knudsen. Der var 500 tilskuere, og de havde det dejligt. — Det var et svært år økonomisk set. En enkelt af udekampene gav 95 øre i overskud, skønt spillerne havde madpakker med hjemmefra.

Ungdomsafdelingen havde den hidtil største sæson. Afdelingen vandt 9 puljer, 6 Aarhus-mesterskaber, 2 jyske og 2 uofficielle danske mesterskaber.

Divisionsholdet var i Bremen, og vi blev nr. 2 dernede. — Der var så mange til afdelingens generalforsamling, at man dårligt kunne tælle dem! — Drengene vandt ved et stævne i Randers. — Den norske 1. divisionsklub, ARILD fra Oslo, var på besøg 3 dage i pinsen. — Ved et stævne i Vejgaard vandt vi 3 pokaler. 700 spillere deltog. — Den norske klub, Kongsbjergs ynglingehold, der var på besøg, blev besejret med 35-14. — Den 13. aug. afholdtes et stort ungdomsstævne. 75 hold fra 20 klubber, d.v.s. 7-800 unge, spillede på 9 baner. VIF's yngre drenge vandt en pokal. — 6 ungdomshold var i Flensborg. Herrejuniorerne var urørlige og vandt alt. — Medlemsbladet blev kritiseret for at rose for meget, men det er ikke let at undgå med den ungdomsafdeling, fandt redaktionen. — Juniorerne blev Aarhus-mestre. — Den nyoprettede talentturnering, der blev afviklet på vort initiativ, blev en succes. AGF vandt finalen over Viby. — Vibeke Poulsen var på det jydsk juniorhold. Heine Sørensen og Peter Elley var på herrejunior-jyllandsholdet. — 8 ungdomsspillere var på Aarhus Byhold ved et stævne i Skanderborg. — 1. divisionsholdet holdt juleferie som nr. 6, 10 kampe og 9 points.

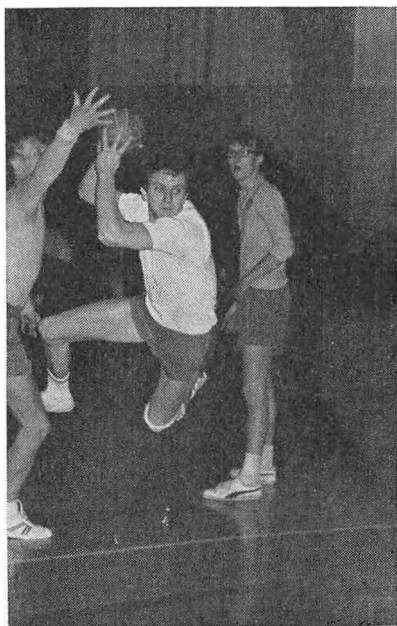
1968. På damejunior-jyllandsholdet var Birgitte Terkelsen og Vibeke Poulsen, på herrejuniorholdet Peter Elley, og på herreynglingeholdet Finn Staffensen. — Allan Brauer, Poul E. Gedde, Henning Møller og Preben Kirstejn var med Aarhus Byhold i Vest-Tyskland. — Vi havde 10 spillere på byholdene for juniorer og ynglinge, og 5 spillere på de tilsvarende Jyllandshold. — 1. divisionsholdet rykkede ned i 2. division. Et

Herreynglingene, der blev Danmarks mestre i 1968. Bagest fra venstre: Finn Kjeld Jensen, Kristian Jørgensen, Kristian Friis, Finn Staffensen og træneren Hans Jørgen Konradsen. Forrest fra venstre: Jens Meldgaard, Niels Ole Arndt, Jan Sørensen, Jan Henrik Svendsen og Knud Erik Nielsen.

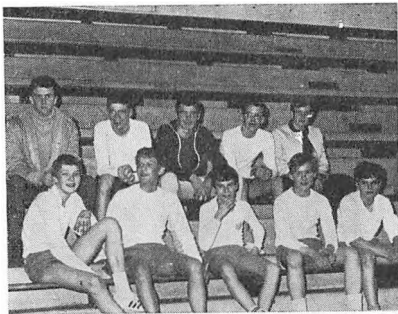

forslag fra Skovbakken om udvidelse af divisionen fra 10 til 12 hold blev nedstemt på DHF's repræsentantskabsmøde. — Herreynglingene blev Danmarksmestre og fik overrakt vort emblem med guldkrone. Drengene blev jydsk mestre samt uofficielle danske mestre. 2. drengehold blev Aarhusmestre i B-rækken. — Jubilæumsstævnet i marts blev meget vellykket. Der blev vist glimrende håndbold af de deltagende hold: Aarhus KFUM (der vandt stævnet), Oslo-Studenterne. Flensborgs byhold, Skovbakken og Viby. Hver af de deltagende holds spillere fik vor jubilæumsnål, og søndag aften var der banket på Hotel Mercur. — Herreynglingene vandt første aktie i en vandrepokal ved et stævne i Odense, og i VIK's stævne vandt vore 5 hold 3 pokaler. Dagen efter jubilæumsfesten var vi med i 6 rækker ved Vejgaards stævne — og vandt 5 pokaler. — Det internationale ungdomsstævne, som ungdomsafdelingen afholdt på Viby stadion i august, talte 108 hold fra 24 klubber. Vore yngre drenge, drenge og herre-junior vandt hver en pokal.

Finn Staffensen, der debuterede på ynglingelandsholdet i 1968.

Drengene, der blev Arhusmestre, jyske mestre og uofficielle danske mestre 1968. Forrest fra venstre: Ole Frost, Bjarne Svendsen, Steffen Jensen, Kaj Lang og Søren Juul Jensen. Bagest fra venstre: træneren Finn Staffensen, Jørn Laursen, Finn Poulsen, Erik Vinter og Ole Almstrup.

Afdelingen har i 1968 omfattet 7 senior- og 16 andre hold. 15 ledere og trænere har været beskæftiget.

Håndboldafdelingen har haft følgende formænd:

Laurits Normand 1945-48
Kaj Pedersen 1948-50
Erik Kaltoft Jensen 1950-54
S. K. Johansen 1955-57
Preben Fjeldbonde 1957-59
Knud Jørgensen 1959-61
Niels Erik Brauer 1961-62
Stanley Andersen 1962-65
Jens-Erik Nielsen 1965-

Efterskrift

Med udgivelsen af denne lille bog har Viby Idrætsforening villet give sit bidrag til, at glemselens slør ikke skulle lægge sig over de forløbne 50 år af dens historie. Redaktionen bærer det fulde ansvar for omfanget og tilrettelæggelsen af indholdet, og det står os helt klart, at det altid må bero på et skøn, hvad der skal medtages, og hvem der skal nævnes. Vi håber at have undgået for mange fejl og væsentlige mangler, men modtager gerne oplysninger, som kan supplere fremstillingen.

Skriftet skulle i sin helhed give en nogenlunde udførlig oversigt over de vigtigste begivenheder og den udvikling, som har fundet sted. Ved udarbejdelsen af de afsnit, som redaktørerne har ansvaret for, har den vigtigste kilde været hovedforeningens forhandlingsprotokoller siden 1921; den ældste er desværre bortkommet. Endvidere er et par af fodboldafdelingens og gymnastik- og atletikafdelingens protokoller 1936-68 såvel som de udgivne medlemsblade og en del stof fra aviser og lokale blade benyttet. Vi skylder en særlig tak til Niels Kauffeldt og Jens Erik Nielsen for lån af gode scrapbøger og til en række af VIF's »gamle« medlemmer, bl. a. Ejvind Juul, Kirstein Johansen og Stanley Andersen, for oplysninger og forskelligt materiale.

Henvendelser til mange forskellige har sat os i stand til at bringe et illustrationsmateriale, som for en dels vedkommende omfatter billeder, der ikke er almindelig kendt. Vi takker alle, der har hjulpet os med dette og givet oplysninger om billederne.

Vi bringer ligeledes en hjertelig tak til dem, der har imødekommet opfordring til at fortælle om oplevelser i og med Viby Idrætsforening.

Endelig retter vi en varm tak til Jyllands-Posten for vederlagsfri fremstilling af klicheer og til Viby sogneråd, firmaer, in-

stitutioner m. v., som er opført på omstående side, og hvis økonomiske tilskud til udgivelsen har været en stor opmuntring og værdifuld hjælp.

Viby, december 1968.

Poul Fisker   *Ejlif Salomonsen*

Viby Idrætsforening ønskes til lykke med de 50 år

Viby sogneråd

Andelsbanken, A.m.b.a., Viby afdeling

B. M. Andersen, Ludvigsen og Hermann, Viby

Arbejdernes Andelsboligforening, Viby

Blegind Turistbusser, Blegind

Den danske Provinsbank A/S, Viby afdeling

Demokraten, Århus

Mejeriet Enigheden, Århus

Aage Eriksen, murer- og entreprenørforretning, Viby

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeningers fabrikker, Viby

Herman Hager, murermester

Brødrene Hammelsvang I/S, Viby

Handelsbanken i Århus, Viby afdeling

Jydsk Centraltrykkeri A/S, Århus

Jyllands-Posten, Viby

Børge Kristensen, tømrermester, Viby

Boligselskabet Lejerbo, Viby

Lockeys Reklamebureau A/S, Århus

Hotel Mercur, Viby

HP Radio og TV, Viby

Vagn Pedersen, murer- og entreprenør A/S, Viby

Malerfirmaet P. Poulsen og Sønner, Viby

Sct. Nicolauskilde Brøndanstalt, Viby
Skandinavisk Motor Co., Viby
V. Ellemose Sørensen, murermester
Jens Ole Thomsen, Radio og TV, Viby
Tranbjerg Turistfart, Oskar Jensen, Slet
Viby Foto, Viby
Viby Gummifabrik I/S, Viby
Viby Sparekasse, Viby
Viby Tømmerhandel A/S, Viby
Weston Tæppefabrik, Viby
Århus Discontobank, Viby afdeling
Byggeselskabet Århus Omegn, Viby
Århus og Omegns bank, Viby afdeling
Aarhus Stiftstidende, Århus